

श्रीलब्धिधरीश्वर - जैनग्रन्थमालायाः त्रिंशत्तमो मणिः [३०]

आत्म - कमल - लब्धि - लक्ष्मण - सूरेश्वरेभ्यो नम

श्रीश्रुतस्यविराचार्यदेव - श्रीजिनसुदरधरीश्वरेण विरचित.

॥ श्रीदीपालिका - कल्पः ॥

॥ नव-स्मरणानि गौतमस्वामिरासश्च ॥

॥ एतस्य ग्रन्थस्य सयोजक सशोधकश्च पू मुनिराज - श्रीहेमेन्द्रविजयजी - महाराज. ॥
श्रीसघप्रदत्त - द्रव्यसाहाय्येन प्रकाशिका, श्रीलब्धिधरीश्वर - जैनग्रन्थमाला, मु० छाणी (जीला - वडोदरा)

संचालक - चदुलाल जमनादास शाह

विक्रम - सं० २००९ ॥ मूल्यममूल्यम् ॥

वीर - सं० २४७९,

क्राइस्टाब्द - १९५२

Printed by Laxmibai Narayan Chaudhari, at the Nirnaya Sagar Press, 26-28 Kolbhat Street, Bombay 2.

Published by Chandulal Jamnadas Shah, Cheni, Baroda.

અન્યકારનો-પરિચય અને પ્રાકૃત્યન.

અથ શ્રુતભક્ત વિદ્વજ્જનોના હસ્તકમલમાં આ અન્ય સુક્રતા સહર્વ થાય છે કે, દશપુરા, છાણી, સુસ્ત, આદિ જુદા જુદા જ્ઞાનભડારોમાંથી હસ્તાધિખીત પ્રતો ઉપરથી આ અન્ય તૈયાર કરી છપાવવા ઉઘમશીલ બનતા ભવિતવ્યતાના કારણે કેટલા વર્ષો થયા વચમાં અટકી ગયો હતો જે આને પૂર્ણ થઈ બહાર આવે છે

અન્યકારનો-પરિચય—આ અન્યકારની જન્મભૂમિ, ભતિ, દીક્ષાસમય, પરિવાર, પ્રશસ્તિના અભાવમાં વિશેષ ભણી શકાતું નથી પરન્તુ ગુરુયોગ, ગુરુપરંપરા, આચાર્યપદ, અન્ય અન્યોવી તથા અન્તમાં આવતા શ્લો ૪૩૬ થી કર્તાનો સમય ૧૪૮૩ અને ગુરુ-શ્રીતપાગચ્છાધિપતિ પૂં ૩૧ શોમનુદરસૂરીચરણ માં ના શિષ્ય પૂં ૩૧ શ્રી જ્ઞાનમુદરસૂરીચરણ માં આ વસ્તુ માલમ પડે છે

હવે અન્ય અન્યમાંથી—શ્રીસોમનુદરસૂરિણ માં વિં સં ૧૪૩૭ માં શ્રીજ્ઞાનમુદરસૂરિ પાસે દીક્ષા લીધી, વિં સં ૧૪૫૦ માં શ્રી ઉપાધ્યાય થયા, અને વિં સં ૧૪૫૭ માં શ્રીદેવમુદરસૂરિણ્યે તેમને આચાર્યપદ પદવી આપી પોતાના પદ ઉપર સ્થાપન કર્યા, વિં સં ૧૪૬૬ માં તેઓ સ્વર્ગવાસી થયા, તેઓશ્રીના વિકાન ઘણા શિષ્ય પૈકીના આ શ્રીદીપાલિકા-કટપના કર્તા શ્રીજ્ઞાનમુદરસૂરિણ માં પણ હતા, હવે જેન સાહિત્યનો સક્ષિપ્ત ઇતિહાસમાંથી પાને-૪૫૫ પરથી “ગૌણરાજ નામના શ્રાવકે પ્રથમ સં ૧૪૫૭ થીજ સં ૧૪૬૨ માં શ્રીગણ્ડવ્ય ર-નતાયલ મહાતીર્થ યાત્રા કરી અને ત્રીજી ૧૪૭૭ માં દશ-દેનાલય સહિત પૂં ૩૧ શ્રીમોમનુદરસૂરિણ માં ને સાથે લઈ પાતશાહના ફેરમાન મેળવી એક મોટા સંઘપતિ તરીકે શ્રીવિમલાયલ-તીર્થની યાત્રા કરી મહિમતિ પુરિ (મહિવા) માં આ મઘપતિએ ઉત્સવપૂર્વક શ્રીજ્ઞાનમુદર વાચકને સૂરિપદ અપાવ્યું” વળી શ્રાહ્નિવિધિ પ્રકરણના ભાષાન્તરની પ્રશસ્તિમાં પણ પૂં ૩૧ શ્રીરત્નશેખરસૂરિણ માં લખે છે કે—“જ્ઞાનમુદરસૂરિણ્યે નિમનુદરાચાર્ય ! અર્થ-તાપથર્થા કરવાથી એકાગ્રી (એક વડીયા શરીરવાળા) છે છતાં પણ અગીર અગના પાડી યોથા શિષ્ય દનાક્ષિત્રાચ નિમનુદરાચાર્ય ”

શ્રીજ્ઞાનમુદરસૂરિ થયા ”

श्लोक ८ नी टिप्पणीमां लिखुं-द्रमडने सोपाङ्गकनगरमां दीक्षा आपी अे लभाणु-छाणीमां श्रीकान्ति वि० मा० ना हुस्तलिपीत दीपालि-
अडदपमांशी दीधेव छे, न्यारे पू०श्रीहृमयद्रंस्मरि मा० ना परिशिष्ट-पर्व सर्ग ११ पाते ६३ मां क्रौशास्थी नगरीमां द्रमड-लिखुंने दीक्षा आपीने
संप्रति-राज थया. तत्त्वलुडुतगम्य.

अनाधनंत डावथी शुलाशुल उर्भना योगे यतुर्गतिमां परिभ्रमणु करता एवोने सर्वथा उर्भनो क्षय अने मोक्ष-सुभनी प्राप्तिने माटे जान
दर्शन-यत्रि अे परम आलभन छे, आत्मा अद्यापि लवांत डरी शक्तो नथी. जेमां जे छोर्छ डारणु होय तो ते सम्यक्-ज्ञाननी प्राप्तिनो अलाव
छे, तेथी ते ज्ञाननी प्राप्ति अने लज्जि माटे आ श्रीदीपालिका-इदपनो प्रारंभ करेव छे. विशेष हुटनोटाहिमां आपतां छयारा, अछोतेर भीक्षो,
दशप्रकारना इदपवृक्षो, श्रीवीरलगवानथी लेर्छ लावी तीर्थकरदेवोना नन्मान्तर, तथा एवोना मतान्तरो, गन्थान्तरोशी उपलब्ध डरतां अनेक
मतान्तरोने लेर्छ निश्चय पूर्वना महान् पुरुषो पणु जे वस्तुने निर्णय-इय डरी शक्या नथी, तो मारा जेवा अज्ञ-आल-पंशु मेरुपर्वतना विहंघननुं
कार्य शरीते डरी शके? अर्थात् नज डरी शके. छातां शुभ कार्यमां यथाशक्ति विदम करवो जेर्छ अे न्याये तद् कार्यने डरतां सुशक्त अने
लभ्य विशेष अन्धो आदिना अलावमां वस्तु तैयार डरी करवा छातां अनेक नुटीजो रहेव छे, अने मारे पणु आ कार्य प्राथमिक होवाथी शुद्धि
स्वधनादिने सुसज्ज नो हुंस यंशु-क्षीर न्याये शुणु अहणु डरे. मारा जेवा अल्पमति-छन्नस्थ प्रेसहोप अने श्रीवीतरागदेवनी आज्ञा विरुद्ध लभायेव
होय तेनो हुं भिच्छामि हुअउं देर्छ अनेक अन्थनिर्माता अविदुषाडरिट व्या० वा० पू० आचार्य देवेश श्रीमद् विजय अलिधस्वरीधरश्च
मडारान्तो मारा उपर उपकार स्मृतिपथमां लेर्छ आ तैयार करेव श्रीदीपालिका-इदपत्र-अन्थ एरतकमलमां समर्पि इतार्थ माड' जेज.

श्रीकुन्थनाथ स्वाभिप्रासादस्य प्रतिष्ठा-दिने

शु० सीसोदरा (नवशारी)

वि० सं० २००८ मछा-शुद्ध-६ शुक्रवार

ता० १-२-१९५२

दी०
मुनि-हृमैन्द्रविजय

पू० सुनिराज श्रीहेमन्द्रविजय भा० तथा पू० सुनिराज श्रीगुणलद्रवि० भा० ना अध्यक्षतामां शा० लालचंद्र अनराजल्ल-छुने, नाशुपिठ पूना-सीटी (भारवाड-शीवगंज) वाढाञ्जे वि० सं० २००६ ना भागशर महीनामां पूना-दाशकर-सोलापुर-अजरमां श्रीडिपाधान-तथ इरावेद ते वञ्चते थयेव आदि रक्षोनी शुभ-नाभावदी

नाम	नाम	गाभ	गाभ
१२४) श्रीडिपाधान तपमां ज्ञान पूजन्नां	सोलापुर-अन्तर	गुलाथयेन	भारवाड-मुंडारा
५०) शा० लालचंद्र लभभीचंद्र	पूना-सीटी	शा० पोपटलाल शाकरचंद्र	कोदावडा
३५) शा० लालचंद्र अनराजल्ल	छानेड - नाशुपिठ-पूना-सीटी	शा० देवीचंद्र परतापल्ल	सदाशीवपेठ पूना-सीटी
१५) शा० श्रीस्त्रीमल मगनीरामल्ल	लवानीपेठ-पूना-सीटी	शा० छुक्कीचंद्र ल्लथल्ल	नाराथल्लपेठ-पूना सीटी
१५) शा० लीज्जामाई मोतीचंद्र	भीदीमोरा	शा० प्रेमचंद्र सररीचंद्र	भारवाड-दांपोद
११) शा० जेचंद्र इरसनल्ल	पूना-डेम्प	छुस्तुयेन	"
११) शा० अदराज पुनमचंद्रल्ल	"	भोडुनथाई	"
११) शा० ज्ञेज्जमल वरधीचंद्रल्ल	(भारवाड-दंडा)	मेनायेन	पूना-सीटी
११) मेता-रंगराज जेताराजल्ल	(भारवाड-व्याणोद)		

સુખ્યતા બલિષ્ઠતા થનારા તીર્થંકર-દેવોના નામો સૂત્રાદિમા ફેરફાર દેખાતા નથી, છતાં શ્રીસમવાયાગસૂત્રના મૂલમાં તથા શ્રીપ્રવચન-
 સારોક્ષરમાં શ્રીસમવાયાગસૂત્રના આવતા સાક્ષીપાઠમાં-૧૯ માં અનિચ્છી, (અનિવર્તિ) ૨૧-મા વિમ્બ લીધા છે, અને ચોવીશમાં ભદ્રજિન
 લીધા નથી, એટલે ત્રેવીશ તીર્થંકર-દેવોના નામ થાય છે હવે શ્રીસમવાયાગસૂત્રના મૂલમાં તથા-સાધાન્તરના મૂલાર્થમાં-“મર્વમાવવિદ્ વિનેશ્વર ૧૨”
 માં લીધા તેમ શ્રીપ્રવચનસારોક્ષરમાં આવતા શ્રીસમવાયાગસૂત્રનો સાક્ષીપાઠમાં પણ-“યયા-મહાપતમે ૧ સુતાંદેવે, ૨ સુગતે ૩ ય સપમે ૪ ।
 સ-વણુમ્હ ૫ કરહા, દેવગુત્તે ૬ ય હોક્ષ્વદ્ ॥ ૧ ॥ ઉદ્વ ૭ પેઠાલપુત્તે ૮ ય પોટિલે ૯ સવણુ ૧૦ હ્ય । સુણિસુવણુ ૧૧ કરહા, સ્વમામવિક ૧૨ નિણે ॥ ૨ ॥
 અમ્મે ૧૩ નિક્કણુ ૧૪ ય નિણુલાણ ૧૫ ય નિમ્મમે ૧૬ । ચિત્તગુત્તે ૧૭ સમાહી ૧૮ ય જાગમસ્સેણ હોક્ષ્વદ્ ॥ ૩ ॥ સરે ૧૯ અતિયદ્દી ૨૦ ય વિવાણ
 (વિજણ) ૨૧ નિમ્મે ૨૨ ય દેવોવણુ ૨૩ કરિહા જણત્તવિજણુ ૨૪ હ્ય ॥ ૪ ॥” “સવ્માવવિક” આરમાં દોઈ ચોવીશનો મેલ કરેલ છે હવે-
 “સવ્માવવિક” એ સ્વતંત્ર તીર્થંકર તરીકે નામ નથી પરંતુ “નિણે” શબ્દનું વિશેષણ છે, અને “સવ્મામવિક” સ્વતંત્ર તીર્થંકર-નામ લઈએ
 તો “અમ્મ” એ તેરમાં તીર્થંકર થાય છે અને આમ “અમ્મ” એ આરમાં તીર્થંકર તરીકે બધામાં મહી બધી છે

બધી ભાવનોક-પ્રકાશમાં શ્રીમમનાયાગસૂત્રના આવતા સાક્ષી પાઠમાં-“સમવાયાગસૂત્રે તુ-મહાપતમે ૧ સુતાંદેવે ૨ સુગતે ૩ સપમે ૪ ।
 સ-ગણુમ્હી ૫ કરહા, નેયગુત્તે ૬ નિણુત્તમે ॥ ૨ (૧) ॥ ઉદ્વ ૭ પેઠાલપુત્તે ૮ ય પોટિલે ૯ સવણુ ૧૦ । સુણિસુવણુ ૧૧, સવ્માવવિદ્ નિણે
 ॥ ૩ (૨) ॥ અમ્મે ૧૨ નિક્કણુ ૧૩, નિણુલાણુ ૧૪ નિમ્મમે ૧૫ । ચિત્તગુત્તે ૧૬ સમાહી ૧૭, જાગમેસ્સણુ હોક્ષ્વદ્ ॥ ૪ (૩) ॥ સરે ૧૮
 અતિયદ્દી ૧૯, વિણુ ૨૦ નિમ્મેલિતિ ૨૧ દેવોવણુ ૨૨ કરહા, જણત્તવિણુ ૨૩ મદેલિતિ આ શબ્દથી ભદ્રજિન ૨૪ માં
 અહીં લીધા છે, અને ચોવીશનો મેલ કરેલ છે, અને અત્રે પણ “સવ્માવવિદ્” શબ્દથી આરમાં જિન તરીકે લીધેલ નથી તેમજ શ્રીપ્રવચનસારો-
 ક્ષરે પણ મદ્વનિ આવે છે જેમકે-“દેવનિણ ૨૨ જણત્તવિણ ૨૩ મહજિણ ૨૪ માવિમ્મરહમિ ॥ ૨૧૫ ॥”

હવે-પાછળના કોષ્ટકમાં ૧૯ માં યશોધર, ૨૧ માં મહા, અને ૨૪ માં ભદ્રજિન લીધા છે, ખીન બધા બરાબર છે વિશેષ કોષ્ટકથી બાણી શકાય છે

बलियथां थनारा तीर्थंकर-७७यो संगन्धी-श्रीसभवायांगसूत्रना भूदमां आम सामान्यथी तीर्थंकर संप्रथा गणुतां २५ थाय छे, अने श्रीनै-नधर्भप्रसादकसलाना तरुक्षथी अडार पडेव श्रीसभवायांगसूत्र-भूद अने टीकाना बाधांतरनां भूदमां २५ तीर्थंकर अवनोना नामनिर्देश छे, न्यारे बाधांतरना भूदार्थमां-२०मां तीर्थंकर-७७य “ कृष्णु-द्वीपाथन २० ” लेगा वधि अने २३ मां “ दारुभृत २३ ” जुंदा वधि योवीशनो भेद करेव छे.

श्रीसभवायांगसूत्रनो भूद पाठ, सूत्र-१५८ भूद-गाथा. तथा बाधांतरना भूदमां, आप्रभाषि छे. साक्षी. पाठ—

“एणुसि णं चउव्वीसाए तित्थकराणं पुव्वभविया चउवीसं नामधेज्जा भविस्संति, तंजहा-सेणिय सुपास उदएण पोट्टिल अणगार तह दढाऊ य । कत्तिय संखे य तहा नंद सुनंदे य सतए य ॥ ७७ ॥ बोद्धव्वा देवई य सच्चइ तह वासुदेव बलदेवे । रोहिणी सुलसा चैव तत्तो खलु रेवई चैव ॥ ७८ ॥ तत्तो हवइ सयाली बोद्धव्वे खलु तहा भयाली य । दीवायणे य कण्हे तत्तो खलु नारए चैव ॥ ७९ ॥ अंबड दारुमडे य साईबुद्धे य होइ बोद्धव्वे । भावी तीथगारणं णामाहं पुव्वभवियाहं ॥ ८० ॥”

इवे बावदीअप्रशशयन्थमां श्रीसभवायांगसूत्रनो उद्धृत साक्षीपाठमां २० अने २१ मां द्वीपाथन अने कृष्णु थे जुंदा वधी छे, अने २३ मां दारुमड शण्ड नथी अने २४ नो भेद करेव छे. साक्षीपाठ—

“सेणिअ १ सुपास २ उदए ३ पोट्टिल अणगार ४ तह दढाऊ ५ अ । कत्तिअ ६ संखे अ ७ तहा नंद ८ सुनंदे ९ अ सयए अ १० ॥ १ ॥ बोद्धव्वा देवई चैव ११ सच्चइ १२ तह वासुदेव १३ बलदेवे १४ । रोहिणी १५ सुलसा १६ चैव तत्तो खलु रेवती १७ चैव ॥ २ ॥ तत्तो हवइ सयाली १८ बोद्धव्वे खलु तहा भयाली य १९ दीवायणे अ २० कण्हो २१ तत्तो खलु नारए चैव २२ ॥ ३ ॥ अंबडे अ २३ तहा साईबुद्धे (चरमे) अ २४ होइ बोद्धव्वे । उस्सप्पिणि आगमेस्साए तित्थयराणं तु पुव्वभवा ॥ ४ ॥” इति, प्रवचनसरोद्धरेऽप्येवं इत्यते, किं चात्र वासुदेवजीवलयोदशजिनः प्रोक्तः, अंतकृत्सूत्रे तु द्वादशस्त-दुक्तं-“आगमेस्साए उस्सप्पिणीए पुंडेसु जणवएसु सतदुवारे नयरे बारसमो अममो णाम अरहा भविस्सइ” ति, अत्र द्वादशतीर्थंकरोत्पत्तिः साधिक-पोडशाब्धिब्यतिक्रमे स्यात्, विमलजिनस्थानीयत्वात्स, इयांश्च कालो नारक भवाद्यैश्चतुर्भिर्भैवः पूर्वोक्तैः सुपुरः स्यात्, त्रयोदशजिनस्तु वासुपूज्यस्थानीयः, तदुत्पत्तिस्तु साधिकषट्चत्वारिंशदब्धिब्यतिक्रमे, तावाच् कालस्तु पूर्वोक्तैर्भवेदुत्पत्तौ वासुदेवजीवस्येति ध्येयं ॥ अत्र चैतेषां पक्षाणां विसंवादे बहुश्रुताः सर्वविदो वा प्रमाणमिति ज्ञेयम् ॥ ये च नोक्ता न्यतिकरा जिानां भाषिनासिह । केचित्तेऽत्यन्तविदिताः केचित्चाविदिता इति ॥ ६ ॥”

અર શ્રીગિરિનમુરુમૂર્તીશ્વરજી માં ના બનાવેલ શ્રીદીપાલિકાકટપથમા આવતા ભવિષ્યમાં થનારા શ્રીતીર્થંકર દેવોના નામો તથા જીવોના નામોને અનુક્રમીને ઉપર કોણકમા તથા અનુક્રમણીકામા પ્રથમ આર્યેય છે અને ત્ર-થાન્તરોમાં આવતા મતાન્તરો પણ કોણકાહિમા આપેલ છે, છતા તત્સંપ્રદી તેકાઈ વિશેષ સંબન્ધ તથા માહિતી ઉપલબ્ધ થયેય છે તે અહીં નીચે આપવામા આવે છે

શ્રીવી-ભ-ન-નાનના શાસનમા આધે-૧ તીર્થંકર નામ કર્મ-જીવોના નામો શ્રીશ્યામગસૂત્રજી નવમા ઠાણાનો પાઠ-૧ માર્ગસ ન મગરજો મહાવીરસ્સ તિલ્ચસિ ણ્ણવહિં જીવહિં તિલ્ચગતામગોત્તે કમ્મે નિવનત્તિત્તે સેગિતેણ સુપાસેણ ઉદાત્તિણા પોટ્ટિલેઠ્ઠ કણ્ણગોરેણ વઢાહણા મ્પયેણ મન્તેઠ્ઠ મુલ્લાપ્પ સાવિત્તત્તે રેવનીત્તે ૧ (સુ. ૬૯૧)

ડીકામાધી—૧-શ્રેણિક-રાત્ર પ્રસિદ્ધ, ૨-સુપાર્થ-વીરપ્રભુના કાકાનો જીવ, ૩-ઉદાધી-કોણીક પુત્ર, ૪-પોટ્ટિલ-અણુગાર અપ્રસિદ્ધ છે, ૫-૯૯-૫૫-અપ્રસિદ્ધ છે, ૬-૭-શખ-શતકશ્રાવસ્તીનગરીના શ્રાવક છે, શતકનુ અપરનામ પુકડી છે, ૮-સુલાસા-નાગરથિકભાર્યા, ૯-રેવતી-શ્રીવીરપ્રભુને મેદિક ગમે જ્યોરધ (બીજોરાપાક) દેવાવાની

શ્રાવ્હિનજલ્લસ્ય માં ૨ પાને ૧૮ મેં પાક-૨

તરહ—સેણિય ૧ સુપાસ ૨ વોટ્ટિલ ૩ ઉદાહ ૪ સલે ૫ દહાણુ ૬ સયમે ૭ ય । સુલ્લા ૮ રેવંદે ૯ વીરસ્સ વઢ્ઢતિલ્ચત્તણા નવણ ॥ ૨૧૨ ॥ શ્રેણિક-પ્રતીત, સુપાર્થ-મગવત નિવૃલ્લ, ઉદાધી-કુળિકપુત્ર, શર-ત્તવકો-શ્રાવલી શ્રાવકો, શતકસ્તુ-પુવ્વલીલપરાલ્લ, સુલમા-નાગરથિકભાર્યા, રેવતી-મેઢ્ઢપ્રામે મગવ ઔષધવાનો, દેવો તુ કાપ્પતીતો

૧ શ્રીવમનામ-શ્રેણિકઆત્મા, શ્રીવીરપ્રભુના નિર્વાણથી ૮૪૦૦૭ વર્ષને પાથમાસનુ જન્માતર સમજવુ, હાલ તેઓ પહેલી નરકમા છે

૨ શ્રીસ્વરૂદેવ-સુપાર્થઆત્મા, તે શ્રીવીરપ્રભુના કાકાનો જીવ શ્રીસ્થાં સૂત્ર-૬૯૧, નવમે ઠાણે, પાને-૪૩૨, શ્રીપ્રં સાં રે, લાવં પ્રકાશે, તથા ઉં પ્રાં લાં ભાં ૩ જે ત્વા પણ આ પ્રમાણે છે નિં વિં લાં ૫ મેં ભુવનપતિમા ગયા છે, અન્ય મતે બીજા દેવલોકમા, બીજા દેવલોકમા એકપલ્લોપમથી અધિક જઘન્ય આયુષ્ય સ્થિતિ છે

૩ શ્રીસુપાર્થ-ઉદાધી આત્મા, કોણિક-પુત્ર હવે શ્રીસ્થાં સૂત્રે નવમે ઠાણે, શ્રીપ્રં સાં રે પણ કોણિક પુત્ર કહેલ છે, તથા ઉં પ્રાં

૧-ધીપોદિલ-સુન્દ-આત્મા, ઉં ૩૫૦ બાં ૩ જે તથા વિં વિં ૩૦ બાં ૫ માં પશુ સુનદા-શ્રાવિકા કહેલ છે વિં વિં ૩૦ બાં ૩ મેં તથા અન્યમતે પાત્રમે દેવલોક ગયેલ છે, જ્યાં જન્મ-આયુષ્ય સ્થિતિ ૭ સાગરોપમની છે

૧૦-ધીરાત્તમિતિ-શતક શ્રાવક, ભાવં ૩૦ માં પશુ કહેલ છે કે-શતક-શબ્દનો સહચર હતો અપરનામ પુષ્કલી, શ્રીહૈમવીર્યચરિત્ર-૬ માં કેકરી-લવ, અને ૧૦ માં રેવતીલવ કહેલ છે ઉં ૩૫૦ બાં ૩ માં શતકનું અપર નામ પુષ્કલી, તથા શ્રીભગવતીમા પશુ આ પ્રમાણે કહેલ શ્રાવકનો જીવ સમન્વૌ વિં વિં ૩૦ બાં ૫ મેં તથા અન્યમતે ત્રીણ નરકે

૧૧-ધીમુનિસુવત-દેવપીઆત્મા, શ્રીકૃષ્ણની માતા-ઉં ૩૫૦ બાં ૩ જે કહેલ છે વિં વિં ૩૦ બાં ૫ મેં તથા અન્ય મતે આમં દેવલોકે, હવે ત્યાં જન્મ-આયુષ્ય સ્થિતિ ૧૭ સાગરોપમની છે

૧૨-ધીમસમ-કૃષ્ણમહારાજનો આત્મા, કૃષ્ણ-૧-મુદેવહિણી ૯-“કળ્હો તદ્વપુલ્લીઓ ઉચ્ચહિતા મારદે વાસે સ્યદુચારે નયરે પત્તમહરિયનાવો પત્તમ્ પશ્ચિમિય તિયયાગમં પ (૨) ઘમિતા વેમાલિપુ ઉચ્ચકિલા સુવાલસનો સમમતામનિયયરો મવિસ્સદ” દ્યુક્કમિતિ શ્રેય ॥ ઉં ૩૫૦ બાં ૩ માં પશુ શ્રીકૃષ્ણ બારમાં લીધા છે અને ત્યાં કન્યુ છે કે સમવાયાગમૂત્રમા કહેલું છે કે, કૃષ્ણુ બાત્રી ચૌવીથીમા તેરમાં (હવે-આને ઉત્કમથી વાંચે તો આવી શકે છે જેમકે ૨૪-૨૩-૨૨ ઇત્યાદિ ૧૩ માં અમમ નામે ધાય છે) તીર્થકર થયે તત્ત્વબહુશુતગમ્ય શ્રીકાણ્યાગસૂત્રજ આહમા શાભુમા સૂત્ર ૧૨૭ ની ટીકામાં શ્રીકૃષ્ણમહારાજ અમમ નામે બારમાં તીર્થકર થયે હાલ તેઓ ત્રીણ નરકમા છે

૧૩-ધીનિષ્કપાપ-સલ્યકી-વિદ્યાધર આત્મા, ચૈકામહારાજની પુત્રી સુન્યેષા સાધ્વીનો પુત્ર, અન્યારમો-રુદ્ર (લોકમા મહાદેવ તરીકે પ્રસિદ્ધ) પેલાવ-પુત્ર છે કોઈ હરસલ્યકી-રાવલુનો પુરોહિત કહે છે

૧૪-મિષ્ણુલાક-બલદેવ આત્મા, છદ્મ દેવલોકે ભાવ ૩૦ માં કહ્યું છે કે શ્રીકૃષ્ણમહારાજના ભાઈનો જીવ ન દેવો. કારણ કે તે શ્રીહૈમ-વદ્રસૂરિદ્વિત શ્રીનિમિનાથચરિત્રમાં તથા શ્રીઆવશ્યક નિર્યુક્તિમાં શ્રીઅમમનાથ તીર્થે મોક્ષ જયે, અને તેઓ પાત્રમાં દેવ લોકમા ગયા છે

૧૫-ધીનિર્મમ-સુલસા શ્રાવિકા, નાગરથિક ભાર્યા, અબ્હ પગીક્ષીત સુલસા-ને શ્રીવીરપ્રભુએ અબ્હદ્વારા ધર્મ-લાલ કહેવડાવ્યો હતો તે પાત્રમો દેવલોકે

૧૬-ધીચિત્રગુપ્ત-રોહિણીઆત્મા, ખીલ દેવલોકે ઉં ૩૫૦ બાં ૩ માં બલમદ્રની માતા રોહિણી જીવ થયે, એમ કહેલ છે ભાવં પ્રકાશે કહ્યું છે કે,

श्रीगुणप्रधानोनासाधना नाम निर्देशादि

क्र.सं.	पुस्तकनाम	पदेतायुनप्रधानगद्ये	उत्तायुनप्रधानगद्ये	वर्षेव्यापये	उद्दय-२३ नाभासं.	कोटीभाष्यसर्वाव्यायीय
१	१०	गुणभास्वाभि	पुरुषभिः	६१७	१०	कोटाकोटीय
२	३३	वज्रसेनगुरि	अर्द्धभिः	१३८०	१०	"
३	६८	पाणिन्यनरि	नेशापभिः	११००	११	कोटिकशा
४	७८	दरिभिः	गुप्रीति	१५४५	८	"
५	७५	नदिभिः	स्थानर	१६००	३	"
६	८६	गुरसेन	रथशुत	१६५०	६	"
७	१००	रतिभिः	न्यभल	१७७०	७	"
८	८७	शीप्रभ	सिद्धार्थ	१०१०	१०	"
९	६५	अनिरथ	धृशान	८८०	१	"
१०	८७	पसोभिः	रथभिः	८५०	२	"
११	७५	पनगिष	भरणीभिः	८००	३	"
१२	७८	गलाभिः	ददभिः	४६५	४	"

१३	६४	धर्मिभङ्ग	संगतिभिन्न	५५०	७	”
१४	१०८	विष्णुयानन्द	श्रीधर	५६२	५	”
१५	१०३	सुसंगत	भागध	६६५	६	कोटिशत
१६	१०७	धर्मसिंह	अभर	७१०	५	”
१७	१०४	ज्येष्ठ	देवतीभिन्न	६५५	६	”
१८	११५	सुरदिन	सत्कीर्ति	४६०	६	”
१९	१३३	वैशाख	सुरभिन्न	३५६	१	”
२०	१००	कौशिक्य	इन्दुभिन्न	४०८	४	”
२१	६५	श्रीभार्य	इन्द्याणुभिन्न	५७०	३	”
२२	६६	नखिकुपुत्र	देवभिन्न	५६०	५	”
२३	४०	श्रीदत्त	दुग्धसङ्गमरि	४४०	११	”
	२००४					

अन्तरे—वर्ष यावशे—२-१३४६ । ३-१६६४-१२६४ १४६४ । १६-३१५ । २०-४८६ ।

॥ श्रीआत्म-कमल-लब्धि-लक्ष्मण-सूरीश्वरेभ्यो नमः ॥
 -१३- श्रुतस्थविराचार्यदेव-श्रीजिनसुंदरसूरीश्वरविरचितः ॥३३-

श्रीदीपालिका-कल्पः

श्रीवर्धमान-माङ्गल्य-त्रदीपः पीरद्युतिः । देवादतुल्यकल्याण-विलासं विपुलं सताम् ॥ १ ॥ श्रीवर्धमानतीर्थेश-
 कल्याणरुमहोत्सवम् । वक्ष्ये दीपालिकाकल्पं पुण्यलक्ष्मीफलद्रुमम् ॥ २ ॥ स्वश्रिया स्वर्गजयिनी नाश्रास्त्युज्जयिनी पुरी ।
 'सप्रसिधुपतिस्तत्र प्रतापतपनोपमः ॥ ३ ॥ तस्यामार्यसुहृत्स्याहाः द्वारपो गुणभूरयः । जीवतः स्वाभिन्नो मूर्ति ननुं वीरविभो-
 र्गताः ॥ ४ ॥ जिनेश्वरययार्थ-मन्यदा तत्र द्वारयः । सहाजनघेन संघेन प्रस्थिता राजवर्त्मनि ॥ ५ ॥ सूरीनालोक्य सजात-
 ज्ञातिस्मृतिरिलापतिः । आगत्य संमतिर्नत्या मक्या चेति व्यजिज्ञपत् ॥ ६ ॥ यूपं जानीथ मा पूज्या इत्युक्ते क्षितिपेन ते ।
 वदन्ति स्म गुरुचसाः कस्त्या वेचि न संमते ! ॥ ७ ॥ पृच्छामि ज्ञानपारीणा ! विशेषेणोपलक्षणम् । इति राज्ञोदिते ज्ञात्वा श्रुंतेन

१-शेलिकपट्टे-श्लेषिक, कल्पटे-उद्यार्द्र, कल्पटे-नवर्नदा, कल्पटे-चन्द्रगुप्त, कल्पटे-विन्दुसार, कल्पटे-शतशुभ्र, कल्पटे-कुण्ड-नदनः संमति ।

२-सूरीभिः श्रुतौपयोगेन ज्ञात्वा चोक्तवान्, हे समते ! पूर्वन्वे सोपारके दुर्भिक्षे द्रमको रक्ष इत्युपुन सप्तदिन-शुभ्रिगे सम शिष्याणां विविधां शिक्षां दीपमानो वीक्ष्य उपास्यद्वारे शिक्षां प्रायंयत् पक्षि, शब्दे गुरो ! सप्तदिन यावत् शुभ्रुक्षितोऽहम् ।

सूरयोऽस्यधुः ॥ ८ ॥ शिष्योऽस्माकं सुसंवेगो भूप ! पूर्वभवेऽभवः । दक्षदीक्षानुभावेन त्वमभूत्र भूपतिः ॥ ९ ॥ एवं गुरुक-
 माकर्ण्य स्वकर्णाभ्यां सकर्णधीः । हरीन्भूरीकृतपीति-रुवाच वचनं नृपः ॥ १० ॥ द्रमकेण वराकेण मया राज्यमिदं मुने ।
 भवदीयप्रसादेनास्वाप पापेतरात्मना ॥ ११ ॥ राज्यं तदिह गृहीञ्च-मनुगृहीत मां विभो ! । इत्युदन्तं वदन्तं तमाचार्या
 नृपमूर्चिरे ॥ १२ ॥ नेच्छामः स्वच्छधि ! राज्यं वयं देहेऽपि निस्पृहाः । पुण्यादाप्तं यतो राज्यं तत्पुण्ये प्रवणो भव ॥ १३ ॥ सम्यत्त्वं
 निर्मलं धार्यं पूजनीया जिनेश्वराः । सेव्याः सुसाधवः कार्यो धर्मो दानादिकः सदा ॥ १४ ॥ धर्मश्चैप विशेषेण कर्तव्यः सर्वपर्वसु ।
 एवं गुरुदिते ग्राह संग्रतिर्जात-संशयः ॥ १५ ॥ वार्षिकीदीनि पर्वाणि विख्यातानि जिनागमे । ख्यातं दीपालिकापर्व-लोके लोको-
 त्तरे कुतः ? ॥ १६ ॥ चीधराणि वराणीह भूषणानि जनः कुतः । परिधत्ते विभूष्यन्ते पशुगेहदुमादयः ॥ १७ ॥ सूरयोऽथ वदन्ति
 स दीपालिपर्वं विश्रुतम् । जज्ञे येन प्रबन्धेन शृणु तद्धरणीधव ! ॥ १८ ॥ श्रीचीरः प्राणतस्वर्ग-पुष्पोत्तरविमानतः । च्युत्वाऽऽयाटे
 सिते पक्षे पथ्यां हस्तोत्तरोडुनि ॥ १९ ॥ कुण्डग्रामेश-सिद्धार्थ-त्रिशला-कुक्षिकंदरे । उत्पेदे त्रिशलादेवी स्वप्नानेतान्व्यलोक-
 यत् ॥ २० ॥ युग्मम् ॥ 'सिंहो-र्गजो-वृषः-श्रीः-सैक्र-शशी-भानु-र्ध्वजो-धंटः । संरो-''डंभोधि-''विमानं-च रत्नौघो-''ऽभिरिति
 क्रमात् ॥ २१ ॥ एवं चतुर्दशस्वमस्रचितस्य जिनेशितुः । चैत्रमासे त्रयोदश्यां जन्म पक्षे सितेऽजनि ॥ २२ ॥ जिनेशजन्म विज्ञायाऽ-
 वधिज्ञानेन तोषतः । समग्रदिक्कुमारीभि-र्जन्मकृत्यानि चक्रिरे ॥ २३ ॥ अवधिज्ञानतो ज्ञात्वा विदधे विबुधाधिपैः । कल्याणाचल-

१२-विमानं-वेवसम्बन्धि, भवनं-गृहं, तत्र यः स्वर्गादवतरति तन्माता विमानं पश्यति, यस्तु नरकादायाति तन्माता भवनमिति द्वयोरेकतर-
 द्वाभ्यामवतुर्दशैव स्वप्नाः ।

चूलार्या जन्मलात्रोत्सवः प्रभोः ॥ २४ ॥ यथार्थं पितरौ राज्य-लक्ष्मीभोगादिवृद्धितः । नामधेयं विधत्तः स वर्द्धमान इति प्रभोः
 ॥ २५ ॥ अनन्तसत्त्वधीरत्व-चमत्कृतवर्लद्धिया । अवर्षत विशुद्धत-महावीरापराह्वयः ॥ २६ ॥ भोगयोग्यं विशु मत्वा पिता
 मुदितमानसः । राजकन्या यशोमत्या पाणिग्रहमचीकृत् ॥ २७ ॥ सुपार्श्वकः पितृव्योऽभू-दग्रजो नंदिवर्द्धनः । स्वसा सुद-
 र्शना जज्ञे पत्नीत्वे तु यशोमती ॥ २८ ॥ प्रियदर्शनया साकं कुटुम्बं सुतयाऽभयन् । वीरस्य वसतो वेदम-न्यष्टानि शतिर्वत्सराः
 ॥ २९ ॥ धुलोक प्राप्तयोः पित्रोः संपूर्णाऽभिग्रहः प्रभुः । नदिवर्द्धनभूषेन स्यापितो वत्सरद्वयम् ॥ ३० ॥ तीर्थं प्रवर्तयेत्युक्तस्तत्र
 लोकान्तिकामरैः । दानं प्रवर्तयामास यावत्संवत्सरं प्रभुः ॥ ३१ ॥ तप्तपृष्ठया देव-कृतनिष्क्रमणोत्सवः । ज्ञातखडवने प्राप
 शिवीचन्द्रप्रभाश्रितः ॥ ३२ ॥ मार्गशीर्षेऽसिते स्वामी तपस्या दशमी तिथौ । तुर्ययामेऽग्रहीदहृद्यतुर्यज्ञानमाप च ॥ ३३ ॥
 कोह्यगाह्वरग्रामे द्वितीयदिवसेऽजनि । वीरस्य वैहुलागसे परमाग्नेन पारणम् ॥ ३४ ॥ गोपाल-कौशिक-शूलपाणि-संगमकामरैः ।
 नैकथा धोम्यमाणोऽपि न ध्यानात्प्रभुरभुभत् ॥ ३५ ॥ एवं च तप्यमानस्य तपो वीरस्य दुस्तपम् । पक्षाधिकानि साद्धानि वर्षाणि
 द्वादशान्यगुः ॥ ३६ ॥ उपर्जुवालिकातीरे श्यामाकस्य कुटुम्बिनः । अधवशालतरोः क्षेत्र-सीम्नि वीरजिनेशितुः ॥ ३७ ॥ गोदोहि-
 कासनस्यस्य पृष्ठभक्ततपस्विनः । वशाखशुद्धदशम्यां घातिकर्मक्षये सति ॥ ३८ ॥ केवलज्ञानमुत्पन्न प्राकारत्रयमण्डितम् । समवसरण

१-शत्रेण । २-समरवीरराजगुप्त्री । ३-पांचमां मरुदेवलोकमां वसता लोकान्तिक देवो होय छे, अने जेवो नव प्रकारा होय छे-१-सारस्वत
 २-आदिल, ३-वह्नि, ४-वरुण, ५-गर्दतोयक, ६-तुपित, ७-अव्याबाध, ८-क्षत्रेय, अने ९-रिष्ट । ४-सूर्योदययी मध्याह्न पर्यंत प्रतिदिन-एक कोड
 आठ लाखतुं (अने एक वर्ष सुधीमां ग्रण अवनज अख्याती क्रोड अने पेंशी लाख सांत्सरिक) दान सुवर्णतु, अने अन्य हाथी-घोडा-रथ-वज्र आदि जुदा
 समजया । ५-बहुल ब्राह्मणगृहे । ६-क्षीरेण ।

तस्य चक्रुः शक्रादयः सुराः ॥ ३९ ॥ इन्द्रभूति १ रश्मिभूति २ रश्मिभूति ३ अथ गतमाः । व्यक्तः ४ सुधर्मा ५ मण्डित-सौर्यपुत्रा
 ६-७ वक्रपितः ८ ॥ ४० ॥ अचलभ्राता ९ मेतार्यः १० प्रभासश्च ११ पृथक्कुलाः । एकादशैते वीरस्य जह्निरे गणनायकाः ॥ ४१ ॥
 यतीनां जह्निरे नेतुः सहस्राणि चतुर्दश । चन्दनाद्याश्च पेट्रिंशत्सहस्राणि तपोधनाः ॥ ४२ ॥ लक्षमेकोनपष्टिश्च श्रावकाः
 शतकादयः । अष्टादश सहस्राणि लक्षास्त्रिंश उपसिकाः ॥ ४३ ॥ चतुर्मासकसंख्याऽभू-द्रुतादेवं जिनेशितुः । तदाद्यममस्थिके
 १ त्रीण्या ३ (४) संश्रम्पाष्टचम्पयोः ॥ ४४ ॥ वाणिल्यग्राम-वैशाली-निश्रया द्वादशाऽभवन् १२ (१६) । राजगृहस्य
 नालंदा-पाटके च चतुर्दश १४ (३०) ॥ ४५ ॥ पडभूवन् ६ (३६) मिथिलायां भद्रिकायां द्वयं २ (३८) पुनः एक १
 (३९) मालंभिकापूर्वा-मेकं १ (४०) प्रैणीतशुव्यभूत् ॥ ४६ ॥ आवस्त्यामेक १ (४१) मेकं १ (४२) तु पापापुर्यां जिने-
 शितुः । हस्तिपाल-नरेशस्य संजातं रज्जुसंसदि ॥ ४७ ॥ चतुर्मासां तदा तस्यां स्वायुः स्वल्पं विशुर्विदन् । लोकानुकम्पया धर्म
 पोडंश प्रहरान् जगौ ॥ ४८ ॥ पुण्यपालस्तदा नन्तु भूपः प्राप्नो व्यजिज्ञपत् । अष्टौ दृष्टा मया स्वप्ना नाथ तेषामयं क्रमः ॥ ४९ ॥
 जीर्णशालारतो हस्ती कपिश्रापल्यकारकः । क्षीरदुः कंटकैर्व्याप्नो न काका दीर्घिका प्रियाः ॥ ५० ॥ शव-सिंहः पराधृष्यः

१-१४००० । २-३६००० । ३-१५९००० । ४-३१८००० । अन्ये-चतुर्दशपूर्विणां-३०० । अवधिकातिनां-१३००, मोक्षकेवलिनोः-७००,
 वैक्रियाणां-७००, विपुलमतीनां-५००, वादिनां-४०० अनुत्तरोपपातिनां-८०० । ५-अनार्यदेशे । ६-कारकुनसभा इति-लोके । ७-प्रभुः पोडंशप्रहरदेशान
 द्वौ, त्रयोदशीमध्यराशितः आरब्धः, त्रयोदशीदिवसस्य प्रहरद्वयं, चतुर्दशीदिवस्य प्रहराष्टकं, अमावास्यायाः प्रहरपदं पते पोडंशप्रहराः । अमावास्यादिने
 पुण्यपालः सामन्त-तृपो नन्तु स्वामिनं समागतः, पृष्टवान् हे स्वामिन्, अद्य मया रात्रि-तृबीयप्रहरति भटौ स्वप्ना दृष्टाः, सिद्धा च से गता, तेषामयं क्रमः ॥

पद्मोत्पत्तिरनास्पदे । ऊसरे श्रीजघापश्च हेमकुंभा मलाविलाः ॥ ५१ ॥ तदेया फलमाख्याहि ज्ञानज्ञातजगत्रयः । बीरो राज्ञेति
 विज्ञप्तो भावि तत्फलमादिशत् ॥ ५२ ॥ दुःखदर्शित्यदीनत्व-पीडारोगभयाश्रयः । जीर्णशालासमो भावी समयेन गृह्णाश्रमः ॥ ५३ ॥
 गृही गजो रत्नत्रयं दुःखेऽपि नादरिष्यति । त्रतशाला सुरासेव्यामाहतामपि मोक्षयति ॥ ५४ ॥ कपिवचपलात्मान-स्तुच्छसत्त्वा
 र्थनाश्रवाः । यतयो भाविनो ज्ञान-क्रियासु शिथिलादराः ॥ ५५ ॥ धर्मकृत्येषु ये शिक्षा प्रदास्यन्ति दृढव्रताः । ते तानुपहसिष्यन्ति
 ग्राम्या ग्रामस्थपौरवत् ॥ ५६ ॥ सम्यग्ज्ञानक्रियाभक्ताः शासनस्य प्रभावकाः । समक्षेत्रेषु दातारः सचारित्रयतिश्रियाः ॥ ५७ ॥
 क्षीरदृक्षसमाः श्राद्धाः लिङ्गिभिर्वञ्चनापरैः । वञ्चुलतुल्यै रोत्स्यन्ते सर्वतोऽतुच्छमत्सरैः ॥ ५८ ॥ युग्मम् ॥ लिङ्गिनो न सहिष्यन्ते
 महत्तमनगारिणाम् । उपास्ति वारयिष्यन्ति रोत्स्यन्ति क्षेत्रपद्धतिम् ॥ ५९ ॥ अतुच्छस्वच्छतोयाया दीर्घिकायामिध द्विकाः । गच्छे
 ज्ञानक्रियायुक्ते न स्यास्यन्ति तपोधनाः ॥ ६० ॥ ततस्ते परगच्छेषु श्लथाचारेषु सस्पृहाः । यास्यन्ति पण्डितंमन्या मूढा धर्माधि-
 नोऽपि हि ॥ ६१ ॥ न युक्तं भवतामेवं विधानमिति नोदिताः । सायुर्भिर्धर्मयिष्यन्ति रुष्टा दुष्टाशया जडाः ॥ ६२ ॥ जातिस्मृति-
 तपोलब्धि-ज्ञानातिशयवर्जितम् । निष्प्रभावं मतं सर्वं भावि सिंहशवोपमम् ॥ ६३ ॥ प्राक् प्रभावानुभावेन श्वापदाभाः कुतीर्थिकाः ।
 एतत्परा भविष्यन्ति न जातु कृतदुद्भयः ॥ ६४ ॥ किन्तु मध्ये समुत्पन्ना नानामतप्ररूपणैः । भेत्स्यन्ति भिक्षवः श्वैव-त्सिंहस्वमफलं
 हृदः ॥ ६५ ॥ पद्माकरेषु पद्माना युक्तोत्पत्तिर्यथा तथा । धार्मिकाणामपि प्रौढ-कुलोत्पत्तिः प्रशस्यते ॥ ६६ ॥ पर कालानुभावेन
 भाविनस्तेऽवमे कुले । अग्राह्यवचसो हीन-गोत्रत्वेन विगर्हिताः ॥ ६७ ॥ यथा क्रोऽप्यपरक्षेत्रे मुग्धदुद्धिः कृषीवलः । धान्यनीजानि

१-शाक्यनकारिण । २-प्रेरिता । ३-द्वेषयिष्यन्ति । ४-सर्वशत्रु । ५-पण्डिता । ६-क्षेत्रम् ।

वावसि शयसंपत्तिहेतवे ॥ ६८ ॥ तथा मूढधियो लोकाः पात्रापत्रापरीक्षकाः । अपात्रेषु प्रदास्यन्ति पात्रबुद्ध्या धनं मुदा ॥ ६९ ॥
 प्रायः प्रीतिरपात्रेषु दानबुद्धिश्च भाविनी । साधूनुपहसिष्यन्ति भिक्षादोषविवर्जकान् ॥ ७० ॥ ज्ञानादिगुणमाणिक्य-पूर्णाः स्वर्णघटो-
 पमाः । भाविनः साधवः स्वल्पाः कालुष्याऽदूषिताशयाः ॥ ७१ ॥ श्लथज्ञानक्रियाऽऽचाराः कलशा मलिना इव । स्थाने स्थाने भवि-
 व्यन्ति बहवो लिङ्गिनः पुनः ॥ ७२ ॥ कलहं ते करिष्यन्ति मत्सरेण महर्षिभिः । उभयेपामपि तेषां साम्यं लोके भविष्यति ॥ ७३ ॥
 साम्येन व्यवहर्तारो गीतार्था लिङ्गिभिः समम् । जलेन ग्रथिलेनेवाऽ—ग्रहिलो ग्रहिलो जनः ॥ ७४ ॥ तथाहि पृथिवीपुट्यर्था
 पूर्णो नाम महीपतिः । सुबुद्धिस्तस्य चामाल्यो निधानं बुद्धिसंपदः ॥ ७५ ॥ कालं तेनागमिष्यन्तं घटोऽज्येद्युः सुबुद्धिना ।
 लोकदेव इति ख्यातो नैमित्तिकचरोऽवदत् ॥ ७६ ॥ मासादनन्तरं भेधा वर्यिता तज्जलं जनः । यः पास्यति स सर्वोऽपि ग्रहग्रस्तो
 भविष्यति ॥ ७७ ॥ कियत्यपि गते काले सुबुद्धिर्भाविनी पुनः । सद्यः सज्जीभविष्यन्ति तल्पयःपानतो जनाः ॥ ७८ ॥ राज्ञो मन्त्री
 तदाचख्यौ भेरीताडनपूर्वकम् । जनानां भूपतिर्वारि-संग्रहार्थमथादिशत् ॥ ७९ ॥ जनः सर्वस्तथा चक्रे वर्षोक्तदिनेऽम्बुदः ।
 कियत्यपि गते काले संगृहीताम्बु निष्ठितम् ॥ ८० ॥ अक्षीणसंगृहीताम्बु-राजामाल्यौ विना परे । सामन्ताद्याः पुनर्वन्यं वारि वैकल्य-
 कारकम् ॥ ८१ ॥ तत्पीत्वा ग्रथिलाः सर्वे ननुतुर्जहसुर्जगुः । सैरं विचेष्टिरे मुग्धा विना तौ राजमन्त्रिणौ ॥ ८२ ॥ राजामाल्यौ
 विसदृशौ सामन्ताद्या निरीक्ष्य ते । मंत्रयांचक्रिरे नूनं ग्रथिलौ राजमन्त्रिणौ ॥ ८३ ॥ अस्मद्विलक्षणाऽऽचारा-विमकवपसार्यं तत् ।
 अपरौ स्थापयिष्यामः स्वोचितौ राजमन्त्रिणौ ॥ ८४ ॥ मन्त्री ज्ञात्वेति तन्मन्त्रं नृपायाख्यज्जगद सः । आत्मरक्षा कथं कार्यं तेभ्यो

इन्द्रं हि राजवत् ॥ ८५ ॥ मञ्जूचे ग्रथिलीभूय स्यातव्यं ग्रहिलैः सह । प्राणोपायैर्न कोऽप्यन्वेष्ट इदं हि समयोचितम् ॥ ८६ ॥
 कृमिं ग्रहिलीभूय ततस्तौ राजमन्त्रिणौ । तेषां मध्ये ववृताते रक्षन्तौ निजसम्पदौ ॥ ८७ ॥ ततः सुसमये जाते शुभवृष्टौ नवोदके ।
 पीते सर्वेऽभवन् स्वस्था मूलप्रकृतिधारिणः ॥ ८८ ॥ एवं च दुष्यमाकाले गीतार्था लिङ्गिभिः सह । सदृशीभूय वत्स्यन्ति भाविसुसमये-
 च्छयः ॥ ८९ ॥ एव स्वसफलं श्रुत्वा गृहवासे विरागवान् । स्वाम्यन्ते व्रतमादाय पुण्यपालो गतो दिवम् ॥ ९० ॥ श्रुत्वा विस्मित-
 खान्तः स्वामिन गौतमप्रभुः । भाविस्वरूप पप्रच्छ केवलाऽलोकभारुहम् ॥ ९१ ॥ स्वाम्याह मम निर्वाणा-त्पंचमारोऽत्र
 गौतम । एकोनवतिपद्ये-ष्यतीतेषु ८९ लगिष्यति ॥ ९२ ॥ वर्षद्वादशभिर्मुक्तिं गौतमो मम निवृत्तेः । सुधर्माऽपि तथा गन्ता
 शिव विंशतिवत्सरैः ॥ ९३ ॥ तथा वर्षैश्चतुष्पथ्या जम्बूसुक्तिं गमिष्यति । भावी दशानामर्थानां विच्छेदोऽत्र ततो यथा ॥ ९४ ॥
 आहारक-मनोज्ञाने-पुलाकः-परमायधिः । क्षपको-पञ्चमश्रेण्यौ-केवल संयमत्रिकम् ॥ ९५ ॥ सिद्धिगति-जिनकल्पो जम्बूनाम्ना समं
 तदा । सह विच्छेदमेप्यन्ति दुष्यमाद्धानुभातः ॥ ९६ ॥ युगम् ॥ चतुर्दशपूर्वधारी तस्य षड्द्वैप्रभावकः । जम्बूप्रवोधितः शिष्यो भविता
 प्रभवप्रभुः ॥ ९७ ॥ सख्यंभवस्तु तत्षड्द्वै भविता द्वादशांगशृत् । दशवैकालिकोद्धारी यशोभद्रश्च पूर्वभृत् ॥ ९८ ॥ संभृति-
 र्भद्रचाहुश्च तच्छिष्यौ सर्वपूर्विणौ । निवृत्तेर्मम सप्तसाधिके वर्षशते १७० गते ॥ ९९ ॥ भद्रवाहुर्वहुग्रन्थ-कर्ता स्वर्गं गमि-
 ष्यति । स्थूलभद्रोऽथ संभृते-र्नियः सर्वपूर्वभृत् ॥ १०० ॥ मोक्षतो मे पंचदशा-धिके वर्षे शतद्वये २१५ । व्यतीते त्रिदिवं प्राप्ते
 स्थूलभद्रमुनीश्वरे ॥ १०१ ॥ प्राक् संहननसंस्थाने पूर्वार्थिकथन तथा । ध्यानं स्रष्टुम महाप्राण यास्यन्ति युगपत्स्थयम् ॥ १०२ ॥ युगम् ॥

१-वृन्वाहतापवत् । २-सूक्ष्मसपराय-यथालपात्-परिहारविशुद्धय ।

वर्षैश्चतुरशीत्यस्य-धिकैः पंचशतैर्गतैः ५८४ । व्युच्छेत्स्थान्ते गते वज्रे दशपूर्वर्द्धकीलिके ॥ १०३ ॥ वर्षेष्पोडशभिर्युक्तैः षट्शतैः
 ६१६ पुण्यमित्रकः । साद्वर्षाणि नवपूर्वाणि यास्यन्ति विलयं पुनः ॥ १०४ ॥ षड्भिरव्ययैर्विश-त्यधिकै ६२० मम मोक्षतः ।
 ग्राममध्ये विधास्यन्ति वसतिं चाऽऽर्यसूरयः ॥ १०५ ॥ नवोत्तरैः शतैः षड्भि-र्वत्सराणां ६०९ दिगम्बराः । पाखण्डिनो भवि-
 ष्यन्ति रथवीरपुरे पुरे ॥ १०६ ॥ दिनतो मम मोक्षस्य गते वर्षशतत्रये ३०० । उज्जयिन्यां महापुर्यां भावी संप्रतिभूपतिः ॥ १०७ ॥
 श्रीमदार्यसुहस्त्याह-सूरीणामुपदेशतः । जातिस्मरणमासाद्य जैनधर्मं विधास्यति ॥ १०८ ॥ दोर्दण्डमण्डलाक्रान्त-त्रिखण्डक्षोणि-
 मण्डलः । ज्ञाता-दाता-नयी-धर्मी-विनयी-सपराक्रमी ॥ १०९ ॥ मुक्ताहारैरिव श्वेत-विहारैरहतां वरैः । महौं महीयसीमेता-
 मखण्डां मण्डयिष्यति ॥ ११० ॥ युग्मम् ॥ स नृपोऽनार्यदेशेषु लोकोपकारहेतवे । सम्यक्त्वोपासकाचार-शिक्षादक्षैर्विचक्षणैः ॥ १११ ॥
 जिनागमविचारज्ञै-रुपदेशविशारदैः । ग्रहितैः सेवकैर्लोकान् श्रावकान् कारयिष्यति ॥ ११२ ॥ युग्मम् ॥ अतिबोधविधानार्थं नृणां तत्र
 पवित्रधीः । गीतार्थानां विहारं स गुरुभिः कारयिष्यति ॥ ११३ ॥ एवं जिनोदितं धर्मं सर्वदेशेषु शक्तिः । प्रवर्त्य दृढधर्माऽथ
 क्रमेण त्रिदिवं गमी ॥ ११४ ॥ मोक्षतो मम सप्तत्या युते वर्षचतुश्शते ४७० । व्यतीते विक्रमादित्य उज्जयिन्यां भविष्यति
 ॥ ११५ ॥ श्रीसिद्धसेनसूरीणा-मुपदेशं निशम्य सः । सर्वज्ञशाराने भक्त्या प्राप्तसम्यक्तचनिश्चयः ॥ ११६ ॥ सत्त्व-सिद्धाधिकेताल-
 प्रमुखानेकदेवतः । विद्यासिद्धो-मंत्रसिद्धः-सिद्धसौवर्णपूरुषः ॥ ११७ ॥ धैर्यादि-गुणविख्यातः स्थाने नरामरैः । परीक्षाकपपा-
 पाण-निष्टुष्टसत्त्वकांचनः ॥ ११८ ॥ ससन्मानैः श्रियां दानै-रनृणामखिलामिलाम् । कृत्वा संवत्सरं स्वस्य वर्तयिष्यति भूतले ॥ ११९ ॥
 चतुर्भिः कलापकम् ॥ नीर्वाणगणकुल्याघ्ना ध्वजीभूतगुणत्रजः । पालयिता नयोपेतः प्रास्तपापरजाः प्रजाः ॥ १२० ॥ पंचत्रिंशद्युते

तस्मा-द्वत्सराणा शते १३५ गते । वर्तयिष्यत्युज्जयिन्या शकः सवत्सर निजं ॥ १२१ ॥ युग्मम् ॥ पंचाशीत्या समधिकै-र्घर्षाणां
 पंचभिः शतैः ५८५ । विक्रमानेहसः क्षुरि-र्हरिभद्रो भविष्यति ॥ १२२ ॥ मत्तोऽधिकैस्त्रिनवत्या नववर्षशतैर्गतैः ९९३ । सूरयः
 कालिकाह्वया माविनः शक्र-चन्द्रिताः ॥ १२३ ॥ ते श्रीपर्युपणापर्व चतुर्थ्यां पंचमीदिनात् । सर्वाचार्यानुमत्यैव समाने-
 व्यन्ति हेतुतः ॥ १२४ ॥ द्वादशशतैर्घर्षाणा सप्तौ १२७० मम मोक्षतः । वप्पभद्रिगुरुर्भाषी सर्वाविद्याविशारदः ॥ १२५ ॥
 तद्भाष्यावाऽऽमराजा मे प्रतिमा गोपवर्तते । कारयिष्यति सौर्द्ध-त्रिकोटिस्वर्णमयीं युदा ॥ १२६ ॥ त्रयोदशशतै १३०० वर्षै-
 प्रयत्नैर्मम मोक्षतः । मतभेदा भविष्यन्ति बहवो मोहहेतवः ॥ १२७ ॥ विक्रमानेहसो जाते-ज्वेकादशशतेऽप्यथ ११५९ । एकोन-
 पत्यधिकेषु राकापक्षो भविष्यति ॥ १२८ ॥ वत्सरैर्द्वादशशतै-श्चतुर्भिरधिकैर्गतैः १२०४ । भावी विक्रमतो गच्छः ख्यातः खरत-
 राख्यया ॥ १२९ ॥ शरच्छतैर्द्वादशभि-र्गतैस्त्रयोदशोत्तरैः १२१३ । राकापक्षात्पृथग्भूतोऽंचलपक्षो भविष्यति ॥ १३० ॥ पद्-
 त्रिंशदधिकैर्घर्षै-र्गतैर्द्वादशभिः शतैः १२३६ । सौर्द्धरात्रामिषो गच्छो मेहाशयो भविष्यति ॥ १३१ ॥ पंचाशताधिकैर्घर्षै-र्गतैर्द्वा-
 दशभिः शतैः १२५० । विक्रमानेहसो भावी गच्छ आगमसंज्ञकः ॥ १३२ ॥ नैकधामतभेदेन दुष्पमाद्धानुभावतः । चतुरशीति-
 संरयेया गणभेदा हि माविनः ॥ १३३ ॥ केचित्तपोगीरविताः केऽपि धर्मक्रियाश्रयाः । क्रियावन्तो भविष्यन्ति परस्परसम-

१-मत्तो-मम निवाणम् (विरनिर्वाणम्) । २-चालियरले विषे । ३-साढा द्रण क्रोड सुवण खर्च घाय तेवी एक प्रतिमा । ४-दोड पुनमीभो-पुर्णिमा
 भने चतुर्दशी सपी माय । ५-साढ पुनमीया नामे गच्छ यशे । ६-त्रिस्तुतिक । ७-चतुरशीति-१-नागेन्द्र, २-चन्द्र, ३-निर्द्वेत्ति, ४-विषाधर आ नामना
 पार आचार्य घाय, ते मध्ये एक पुरु आचार्यना एकवीना एकवीना गच्छ नीकळरो पुवं ८४ गच्छ घाय,

त्सराः ॥ १३४ ॥ हुंडायामवसर्पिण्या-मेतस्यामभवन् दश । तीर्थकरोपसर्गादी-न्याश्रयार्थाणीह तद्यथा ॥ १३५ ॥ उवसण-गोव्मह-
रणं-इत्थीतिर्थं-अभाविष्या परिसा । केण्हस्स अवरकंका अवयरणं चंदहराणं ॥ १३६ ॥ हरिंसकुलुप्यती चमरुण्णायो अ अट्टसय-
सिद्धा । अस्संजयाण पूआ दसविहा णंतेण कालेण ॥ १३७ ॥ कयायवहुला लोका दुष्पमायामतः परम् । भाविनस्सत्यक्तमर्यादा
नष्टधर्मधियो जडाः ॥ १३८ ॥ कालेन हीयमानेन कुतीर्थमतिमोहिताः । परोपकारसत्यादि-वर्जिता भाविनो जनाः ॥ १३९ ॥
पुराणि ग्रामरूपाणि ग्रामाः प्रेतवनोपमाः । यमदण्डसमा भूषा महेभ्या भृत्यसन्निभाः ॥ १४० ॥ न दृश्या भाविनो देवा न जातिस-
रणं नृणाम् । जना विगतमर्यादाः क्षुद्रसत्त्वाकुलाचलाः ॥ १४१ ॥ परविज्ञेन संतुष्टाः पापारंभे चतुर्भुजाः । निजार्थेन जनोज्ज्वेषां
नखमध्ये प्रवेशकः ॥ १४२ ॥ प्रमादी पुण्यकृत्येषु परतृप्तिषु तत्परः । वंचनाचतुरस्तुच्छः प्रचण्डो दीर्घरोषणः ॥ १४३ ॥ लोभी
मिथ्याभिमानी च राजद्वौ पादमोचकः । पाखण्डिनो भविष्यन्ति बहवो विप्रतारकाः ॥ १४४ ॥ धूर्ताः पापकरा मूर्त्ताः स्फुरिष्यन्ति
पदे पदे । त्रपात्यक्ताऽपमर्यादा वेश्यावकुलयोपितः ॥ १४५ ॥ भूषा भृत्याञ्जनान् भृत्या लोकास्तान् द्वितयानपि । प्रोक्ष्यन्तीह
महीपीठे मौत्स्यधर्मः प्रवर्त्यति ॥ १४६ ॥ चौराश्चौर्यविधानेन करैर्भूमीश्वराः पुनः । जनं दरिद्रयिष्यन्ति बहूयोऽपि प्रदीपनैः
॥ १४७ ॥ बधो धेन्वादिजन्तूनां पातनं देवसन्नानां । मर्त्यमुण्डकरो दण्डो भाव्येवं दुःखितो जनः ॥ १४८ ॥ दुर्भिक्षैर्दमरैर्दोःस्थै-
रसौम्यैर्जनमारिभिः । भाविनी मेदिनी शून्या देशभंगादिविप्लवैः ॥ १४९ ॥ प्रेतलोकसमाः श्रेण्यो लज्जालुब्धानियोगिनः । अवि

१-मति-मत । २-क्षुद्रसत्त्वघटे करी आकुलचित्तना धणी । ३-राजद्वारसेवी । ४-मच्छगलागलन्याय-दुद्रन्मच्छो-कघोगिलति, लघु-लघुतरस,
लघुतरो-लघुतमस्येत्यादि । ५-कुटुंबीलोकनी श्रेणी ।

वेकी जनो भूषो निष्कलो निर्द्वन्द्वो रुजी ॥ १५० ॥ दारिद्र्यवन्तो दातारः सधनाः कृपणाः पुनः । पापात्मानथिरायुःकाः कृतिन-
 स्वल्पजीविनः ॥ १५१ ॥ अकुलीना महीपालाः कुलीना नृपसेवकाः । दुःखिनो भाविनः सन्तो दुर्जनाः सुखिनः पुनः ॥ १५२ ॥
 एव च दुष्णमहाले स्वरूपं लौकिका अपि । व्याहरन्ति कलियुगे व्यपदेशेन तद्यथा ॥ १५३ ॥ द्वापरराज्ययुगे जज्ञे युधिष्ठिरमही-
 पतिः । राजपाद्यान्यदा सोऽथ जगाम विपिने क्वचित् ॥ १५४ ॥ तत्राऽधोभूय वत्सायाः स्तन्यपानं वितन्वतीम् । गां निरीक्ष्य
 द्विजाः पृष्टा राज्ञा किमिदमद्भुतम् ॥ १५५ ॥ तैर्मिज्ञायोदितं राज-भ्रातामिति कलौ युगे । हीनसत्त्वाः श्रिया दुःस्या मातरः पितर-
 स्तथा ॥ १५६ ॥ कस्यापि धनिनः कन्या दत्त्वा लत्वा ततो धनम् । तद्वन्ति निर्माहमिदं गोत्रस्त्रायीतिजं फलम् ॥ १५७ ॥
 पतोऽग्रतो गतेनाऽथ युधिष्ठिरमहीभुजा । समश्रेणिस्थितं दृष्ट जलपूर्णसरस्वयम् ॥ १५८ ॥ तटाकादेकतस्तत्रोत्प्लुत्य त्यज्वान्तरा
 सरः । दृष्टास्तृतीयकासारे पतन्तो भृशतोर्मयः ॥ १५९ ॥ तद्वीक्ष्य विस्मतः ग्राह विभान् किमिदमद्भुतम् । ते विमृश्य जगुर्भावि-
 स्वरूप ज्ञाययत्यदः ॥ १६० ॥ यथासंभं सरस्त्यक्त्वा तृतीयं वीचयः श्रिताः । निजांस्त्यक्त्वा तथाऽज्येषु लोकः प्रीतिं करिष्यति
 ॥ १६१ ॥ नृपेणाऽग्रगतेनाऽथ जलार्द्रचालुकोत्करैः । मानवैरज्यगो व्यूता दृष्टा भग्नाः प्रभञ्जनैः ॥ १६२ ॥ निरीक्ष्येदं द्विजाः पृष्टाः
 फलमाहुर्नरा धनम् । कृष्यादिभिर्महाक्लेश-रजिष्यन्ति कलौ युगे ॥ १६३ ॥ तदग्नि-चोर-दायाद-राजदण्ड-करादिभिः । नरैर्य-
 तेन सरस्य-माणं क्षिप्रं विनश्यति ॥ १६४ ॥ पुनरग्रे प्रयातेन धर्मपुत्रेण वीक्षितम् । प्रवाहोऽलुठित नीर निपत्न कृष्णन्दरे ॥ १६५ ॥
 फलं तस्य द्विजैरूचे कृष्यादिक्लेशतो नराः । यदजिष्यन्ति तद्भव्यं प्रहीष्यन्त्यखिलं नृपाः ॥ १६६ ॥ युगेऽन्येषु राजानो धनं दत्त्वा

१-गाम वेतती वाहरती । २-पानज-धावीने जीवे तेषु फल । ३-कृषि । ४-कृतेनैवायुगे विषे ।

निजं बहु । जगतीं श्रीणयामासु-जनैकान्तवत्सलाः ॥ १६७ ॥ राज्ञा पुनर्गतेनाऽग्रे सश्रीकश्चम्पकस्तलः । शमीशाखी चैकदेशे
 वनमध्ये निरीक्षितौ ॥ १६८ ॥ जनैः शमीतरोस्तत्र गन्धमाल्यविलेपनम् । मण्डनं गीतनृत्यादि-क्रियमाणं व्यलोक्यत ॥ १६९ ॥
 पत्रपुष्पफलाढ्यस्य ह्यत्राकारस्य शाखिनः । अन्यस्यैव न पूजादि-द्विजास्तत्फलमूचिरे ॥ १७० ॥ न श्रीः पूजा गुणवतां सज्जनानां
 महात्मनां । पापिष्ठानां खलानां च पूजालक्ष्म्यौ भविष्यतः ॥ १७१ ॥ पुनः शिलैका बालाग्र-लम्बिता नभसि स्थिता । निरीक्षिता
 क्षितीशेनाऽऽ-चर्युस्तस्य फलं द्विजाः ॥ १७२ ॥ पापं कलौ शिलाकल्पं स्वल्पधर्मण भूपते ! । बालाऽवलम्ब्यतुल्येन जनोऽयं निस्तरि-
 ष्यति ॥ १७३ ॥ बालाग्रशुटिते धर्मे ऋडिष्यन्ति जनाः समे । फलार्थं तरुवधस्य तदृष्टस्य फलं त्विदम् ॥ १७४ ॥ पितुर्वृक्षेण तुल्यस्य
 फलेन सदृशः सुतः । धनाद्यर्थं वधप्राय-सुद्वेगं जनयिष्यति ॥ १७५ ॥ वर्यान्नपचनार्हायां धितीशेन समीक्षितः । लोहमय्यां कट-
 ह्यां च पाक्री मांसादि वस्तुनः ॥ १७६ ॥ ग्राहुस्तस्य फलं विप्राः स्वज्ञातिपरिहारतः । परवर्गे नरेशार्थ-दानं पीतिश्च भाविनि ॥ १७७ ॥
 सर्पसर्पद्विपोः पूजाऽ-पूजे वीक्ष्य फलं त्वदः । निर्दयेष्वप्यधर्मेषु सर्पतुल्येषु सत्कृतिः ॥ १७८ ॥ सुपर्णभेषु पूज्येषु सत्क्रियाधर्मशा-
 लिषु । गुणज्ञेष्वप्यसत्कारोऽ-नादरश्च भविष्यति ॥ १७९ ॥ गजवाह्यं खरवाह्यं शकटं यत्समीक्षितम् । फलं तसेदमुच्चेषु कुलेषु
 गजशालिषु ॥ १८० ॥ मर्यादास्थन्दनोद्वाह-योग्येषु कलहोऽनिशम् । नीतिलोपस्तथाऽन्योन्यं मत्सरश्च भविष्यति ॥ १८१ ॥
 कुलेष्वन्येषु नीचेषु खरतुल्येषु भूपते ! । मर्यादानीतिधारित्वं स्नेहोऽन्योऽन्यं भविष्यति ॥ १८२ ॥ स्नेहभावो बालुकासु त्वया भूप !
 विलीकितः । कृपिसेवादिकारम्भा-त्तत्फलं भावि नो धनम् ॥ १८३ ॥ अग्रे गतेन भूपेन काकं हंसैर्निपेवितम् । दृष्ट्वा पृष्टेद्विजैः

प्रोचे तत्फलं भाविच्चक्रम् ॥ १८४ ॥ कारुकल्या महीपालाः प्रायो नीचकुलोद्भवाः । हंसतुल्यैर्जनैः शुद्धैः सेविष्यन्ते क्लौ युगे
 ॥ १८५ ॥ अन्यदा पाण्डवाः पच वननास्रिताः क्रमात् । युधिष्ठिरेण भीमाद्या निशि रक्षाकृतः कृताः ॥ १८६ ॥ भीमस्य जाप्रतः
 पूर्व-यामे मुसे युधिष्ठिरे । वन्धुनयतुतोऽस्म्यगात् प्रेतरूपधरः कलिः ॥ १८७ ॥ आगत्य तमुवाचाथ वन्धून् ते हन्मि पश्यतः ।
 तदाऽऽकर्ण्य क्रुधा भीम-स्तद्वधायाम्यधावत ॥ १८८ ॥ विदधानो युधं भीमः क्रुधाऽरुणितलोचनः । लीलया प्रेतरूपेण कलिना
 बलिना जितः ॥ १८९ ॥ युद्ध्यमानो जितस्तेन द्वितीयप्रहरेऽर्जुनः । तृतीये नकुलस्तद्वत् सहदेवस्तुरीयके ॥ १९० ॥ ततः दुस्तेषु
 श्रेषु निशाश्रेषु युधिष्ठिरः । जजागर कलिस्तस्याऽ-प्यूचे प्रेतः समुत्थितः ॥ १९१ ॥ हन्मि ते पश्यतो वन्धू-नित्याऽऽकर्ण्य सक-
 र्णधीः । न चुकोप न चोवाच त्या रूक्षाऽक्षर वचः ॥ १९२ ॥ सर्वाभ्युदयजननीं सर्वसत्त्वप्रियकरीम् । सारा समग्रधर्मस्य क्षमा-
 मंगीचकार सः ॥ १९३ ॥ तस्योपशममालोक्य कलिः शान्तमनास्ततः । प्रेतरूपं व्यपास्यास्य मुष्टिमञ्चे समागतः ॥ १९४ ॥ उर्यि-
 ताना स्वनधूना प्रातस्तेन प्रदर्शितः । वशीभूतः कलिः प्रेतः क्षमाया अनुभाततः ॥ १९५ ॥ इत्याद्यष्टोत्तरशतै १०८-ईष्टान्तैर्लौकिका
 अपि । पुराणादिषु व्याख्यान्ति भावितुर्यथितियुगम् ॥ १९६ ॥ सुलोपस्थग्रहो नैव न च लज्जा भविष्यति । नाऽरुलङ्कं कुलं भावि-
 सारवस्तुधतिः क्षिती ॥ १९७ ॥ सुते मृते पिता जीवी यितरौ विनयोज्झिताः । सुताः पराभविष्यन्ति श्वश्रूश्चाऽविनयाः सुपाः
 ॥ १९८ ॥ विप्राः शूद्रभृतो वेद-पाठपट्-कर्मवर्जिताः । अपूज्या भाविनः पूज्या न पूज्याः पूजनोचिताः ॥ १९९ ॥ गुरुभारार्थयि
 व्यन्ति विनेयास्तेषु ते पुनः । हिताचारोपदेशेन प्रदास्यन्ति कथंचन ॥ २०० ॥ मन्त्र-तन्त्रौ-पथ-ज्ञान-रत्न-विद्या-धना-युयाम् ।

१-सुर्य-कलियुग । २-हिताचारोपदेशं न ।

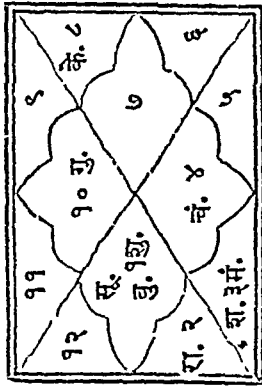
फल-पुष्प-रसादीनां रूप-सौभाग्य-संपदाम् ॥ २०१ ॥ सत्व-संहनन-स्थाम्नां यशः-कीर्ति-गुण-श्रियाम् । हानिः क्रमेण भावानां
 भाविनीपंचमारके ॥ २०२ ॥ युगम् ॥ दान-शील-तपो-भाव-रूपधर्मस्य संक्षयः । कुटुला कूटमानं शाठ्यं घर्मेऽपि भावी
 च ॥ २०३ ॥ देवत्वं नैव देवेषु सतीत्वं न सतीष्वपि । निःसङ्गेषु न वैराग्यं निःस्पृहं न तपोऽपि हि ॥ २०४ ॥ सत्यशौचतपः
 क्षान्त्यादीनां हानिदिने भूमिः स्वल्पफला मेघा कालेऽव्यल्पजलप्रदाः ॥ २०५ ॥ स्वाम्याख्याति सुसौराष्ट्र-लाट-गुर्जर-
 सीमनि । क्रमेण नगरं भावि-नाम्नाऽणहिल्लपाटकम् ॥ २०६ ॥ अस्मिन्निर्वाणतो वर्ष-शतानि वत्स ! पौडश १६६९ । नवपट्टिश्च
 यास्यन्ति यदा तत्र पुरे तदा ॥ २०७ ॥ कुमारपाल-भूपालश्चौलुक्यकुलचन्द्रमाः । भविष्यति महाबाहुः प्रचण्डाखण्डशासनः-
 ॥ २०८ ॥ युगम् ॥ पराक्रमेण-धर्मेण-दानेन-दययाऽऽज्ञया । कीर्त्या-गुणादुरागेण-नयेन-विनयेन च ॥ २०९ ॥ विज्ञानेन-
 विवेकेन-धैर्येण-राज्यलीलया । सोऽद्वितीयो नृपो भावी महासत्वोचितैर्गुणैः ॥ २१० ॥ युगम् ॥ 'कौवेरीमातुरुक्कं स त्रैचीमा-
 त्रिदशापगाम् । याम्यामाविन्ध्यमावाद्धि-पश्चिमां साधयिष्यति ॥ २११ ॥ एकादशशता ११०० नीमा रथास्तसायुत १००००
 प्रमाः । एकादशहया लक्षाः ११०००० पत्न्यष्टादशलक्षकाः १८०००० ॥ २१२ ॥ सोऽन्यदा वज्रशाखायां मुनिचन्द्रकुलोद्भ-
 वम् । श्रीहेमचन्द्रमाचार्यं वन्दिता मेदिनीपतिः ॥ २१३ ॥ निगम्य रम्यश्रीधर्मो-पदेशं तन्मुखानृपः । श्राद्धव्रतानि सम्यक्त्व-
 सहितानि प्रपत्स्यते ॥ २१४ ॥ अपूर्जितेषु देवेषु गुरुव्यप्रणतेषु च । न भोक्ष्यते स धर्मज्ञः प्रपन्नोपासकव्रतः ॥ २१५ ॥ प्रतिद्वंगं
 प्रतिग्रामं प्रायेण स प्रभावकः । निर्मास्यति महीमेतां जिनप्रासादमण्डिताम् ॥ २१६ ॥ सैकदा श्रीहेमसूरि-मुखात्तीर्थकथाक्षणे ।

१-तु । २-उत्तरमां श्रीकारस उत्पत्तिस्थान सुधी । ३-पूर्वमां गंगा नदी सुधी ।

जीवतः क्षामिनो मूर्तेः सम्बन्धं निशमिष्यति ॥ २१७ ॥ ततो 'वीतभयस्थाने धूलिदुर्गं खनयन् ॥ नरैरासैः प्रतिमां ता स
 प्रादुष्कारयिष्यति ॥ २१८ ॥ प्रतिमा पत्तने नीत्वा प्रासादस्था विधाय सः । मन्यते पुण्यधीर्धरः साक्षाद्गीरजिनेश्वरम् ॥ २१९ ॥
 तदा तस्य प्रतिमायै यदुदायनभूयुजा । ग्रामाणां शासनं दत्तं तदप्याविर्भविष्यति ॥ २२० ॥ शासनं तादृशं तस्यै सोऽपि भूयः
 प्रदास्यति । वन्दिष्यते च तां नित्यं महापूजापुरस्सरम् ॥ २२१ ॥ सदा खदारासंतोपी त्रिधा वर्षासुशीलवान् । शीलस्य मनसा भङ्गे
 सोपवासं करिष्यति ॥ २२२ ॥ पुरा भरत-नाभाङ्क-श्रीरामैर्यदकारि न । तद्विधाता विपुत्राय धनलाभं कृपापरः ॥ २२३ ॥
 अष्टादशसु देशेषु मारिव्यसनवारकः । सेनाभिषेचनत्याग वैर्षासु च करिष्यति ॥ २२४ ॥ प्राणित्राणप्रवीणानां शान्ति-जीमूत-
 नेमीनां । कुमारपालभूपाल-स्तुरीयः पंचमारके ॥ २२५ ॥ आर्हतः क्षमापतिः शुद्धः नतसम्यक्चपालकः । कुमार इव भावी कः
 शासनस्य प्रभावकः ॥ २२६ ॥ कलहकरा डंमरकरा असमाहिकरा अनिबुद्धकरा य । होहिति इत्य समणा दससु वि स्थितेषु सय-
 राहं ॥ २२७ ॥ बवहारमंचतंचाइएसु निचुज्जुआण य मुणीणं । गलिहंति आगमत्या अत्यल्लुद्धाण तंदिअहं ॥ २२८ ॥ उवगरणवत्थ-
 पचाइ-आणवसहीण सड्डयाणं च । जुञ्जिस्सति कएणं जह नरवइणो कुडुवीणं ॥ २२९ ॥ बहवे सुण्डा अप्पे समणा होहिंति
 गुणसयाइत्था । बलवता मिच्छनिवा अप्पमलाहिंदुअनरिंदा ॥ २३० ॥ मच्चिद्वैतेगेत्थवब्द-शतेत्थवकोनविंशतौ । चतुर्दशसु १९१४
 चाब्देसु चैत्रशुक्लाष्टमीदिने ॥ २३१ ॥ विष्टी स्लेच्छकुले कल्की पाटलीपुत्रपत्तने । रुद्रश्चतुर्मुखश्चेति धृतापराह्वयद्वयः ॥ २३२ ॥

१-वर्तमान मेरा नामही सिंधुसौधीरदेसमां । २-पुरा भरत-नाभेय-श्रीरामै-वैदकारि च, छाणीप्रते । ३-सेनया यत्रोरभिमुखगमनम् । ४-स वर्षासु
 करिष्यति । ५-कुमारस्थामी कार्तिक इव बलिष्ठ । ६ मांहीमादे विरोध करनारा । ७-पद्मदिग्दर्श । ८-विष्टिकर्णे-मदायोगे ।

अथ-कल्की-जन्म-पत्रिका-लिख्यते,

यशोगृहे यशोदायाः कुशौ स्थित्वा त्रयोदशान् । मासान् मंधोः सिताष्टम्यां जयश्रीवासरे निशि
 ॥ २३३ ॥ पष्ठे मकरलग्नांशे वहमाने महीसुते । वारे कर्कस्थिते चन्द्रे चन्द्रयोगे शुभावहे
 ॥ २३४ ॥ प्रथमे पादेऽश्लेषायाः कल्किजन्म भविष्यति । त्रिहस्तोच्चः स कपिल-शीर्षकुन्तल-
 लोचनः ॥ २३५ ॥ त्रिभिविशेषकम् ॥ तीक्ष्णखरोऽष्टष्टुष्टु-लाञ्छनश्छत्रतत्परः । महाविद्यो-
 दुरो दीर्घ-हृदयो गुणवर्जितः ॥ २३६ ॥ जन्मतः पञ्चमे वर्षे जठरापद्भविष्यति ।

सप्तमेऽग्न्यापदस्यैका-दशे द्रव्यस्य सम्भवः ॥ २३७ ॥ तस्यैवष्टादशे वर्षे कार्तिके मासि निर्मले । यक्षे च प्रतिपद् घसे शनौ चन्द्रे
 तुलास्थिते ॥ २३८ ॥ स्वातौ नन्दिदिने सिद्ध-वेलायां करणे ववे । मुहूर्त्ते रावणे राज्या-भियेको हि भविष्यति ॥ २३९ ॥ युग्मम् ॥
 अदन्तस्तुरागतस्य कुन्तो दूर्वासकस्तथा । मृगाङ्गनाम किरीटं खड्गश्च दैत्यसूदनः ॥ २४० ॥ तस्यांहिकटके चन्द्र-सूर्यौ
 त्रैलोक्यभुंदरौ । चारुसौधं तथा भावि-द्रव्यसंख्या न भाविनी ॥ २४१ ॥ संवत्सरं विक्रमस्यो-त्थाप्य स्वर्णप्रदानतः । संवत्सरं
 स्वकीयं स स्थापयिष्यति भूतले ॥ २४२ ॥ एकोनविंशत् वर्षेऽर्द्धे-भरतं विग्रहाकुलम् । दोर्दण्डमण्डलाक्रान्तं करिष्यति महाबलः ॥ २४३ ॥
 सार्द्धविंशतमे वर्षेऽ-र्द्धदक्षितिभृतः सुतां । परिणीय बहुराज्ञीः विधाताऽज्ञां महीतले ॥ २४४ ॥ भुञ्जानस्य महाभोगान् तस्य पौढ-
 पराक्रमाः । चत्वारो दत्त-विजय-भुञ्जाऽ-पराजिताः सुताः ॥ २४५ ॥ कल्किनः पाटलीपुत्रे राजधानी भविष्यति । तस्य

१-मन्त्रले । २-पूर्वाह्णे । ३-वाससौधम् ।

रुक्मिण्युर नाम द्वितीयं विस्तारिष्यति ॥ २४६ ॥ दत्तपुरं दत्तराज-धानी राजशुहस्य तु । विजयस्य राजधान्य-णहिल्लपाटकस्य च
 ॥ २४७ ॥ विजयपुराभिधानं भावि-शुद्धस्य दास्यति । अवन्तिदेशमपरा-जितसापरमण्डलम् ॥ २४८ ॥ युग्मम् ॥ कलिकनो
 राज्यसमये म्लेच्छद्वित्रियभूर्भुजाम् । रुधिरैर्विस्तृतेर्विष्वक् पृथ्वीत्नानं करिष्यति ॥ २४९ ॥ तत्क्रोशे नननति-खर्णकोट्यश्चतुर्दशाः ।
 सहस्रा गजा हस्तिन्यः सार्द्धचतुश्शतीमिताः ॥ २५० ॥ सप्ताशीतिलक्षा अश्वाः पञ्चकोटिपदातयः । दासकर्मकरादीना तस्य संख्या
 न विद्यते ॥ २५१ ॥ नमःखेलित्रिशूलासः पापाणहयवाहनः । क्रूरात्माऽतिक्रपायोग्रः स्वभावेन भविष्यति ॥ २५२ ॥ मयुरायां तदा
 कृष्ण-सीरिधानी पतिष्यतः । शृशं डंमरदुर्भिक्ष-रोगैः पीडिष्यते जनः ॥ २५३ ॥ ज्ञात्वा जनशुखात्तत्र नंदभूपविनिर्मितान् । पंचैप
 कनरुस्तूपान् सनित्वा हेम लासति ॥ २५४ ॥ प्रनष्टाऽष्टादशब्दानि कल्की भावी ततो नृपः । पट्टत्रिंशद्वर्षवयस्क-स्त्रिसण्डभरताधिपः
 ॥ २५५ ॥ कल्की ततोऽतिलोभेन खानयित्वा निजं पुरम् । सर्वतोऽपि निधानानि ग्रहीष्यति धनाग्रही ॥ २५६ ॥ जनानां खनतां
 तत्र निर्गमिष्यति भूमितः । धेतुर्लवणदेव्याह्वा सप्रभाया द्यपन्मयी ॥ २५७ ॥ भिक्षार्थमततः साधून् स्थापिता सा चतुष्पथे । वीक्ष्य
 दिव्यानुभावेन शृंगैरुद्धृयिष्यति ॥ २५८ ॥ गीतार्थानां विचारेणो-पसर्गं भाविनं जवात् । विज्ञाय विहारिव्यन्ति साधवः
 संयमार्थिनः ॥ २५९ ॥ भक्तवत्त्वादितुब्धास्तु गीतार्थाना तथोदितम् । अवमत्याविवेकेन तत्र स्थास्यन्ति केचन ॥ २६० ॥ सप्त-
 दशऽथाऽहोरात्रान् वर्षिष्यति पयोधरः । अतिवृष्ट्या तया कल्कि-नगरं श्रावयिष्यति ॥ २६१ ॥ कल्की नंद्वा पुनः क्वापि स्थासति
 स्थलमूर्धनि । गते जलोपसर्गेऽसिन् करिष्यति नमं पुरम् ॥ २६२ ॥ नीरप्रसरतो हेम-गिरीन् नंदविनिर्मितान् । निरीक्ष्य मृदुधीरर्थ-

लोलुपो भविता भृशम् ॥ २६३ ॥ पुराकरमदावृणां करकर्ता महाकरम् । सकराणां करं नव्यं महाकरवतामपि ॥ २६४ ॥ वृथैव
 दोषस्तुपाद्य लाता धनवतां धनम् । छलं वदति भूपानां हलं नेति नयं वदन् ॥ २६५ ॥ लोकात्तथाऽग्रहीतार्थं यथा भाव्यधनो जनः ।
 पृथ्व्यामूर्णायुधीर्णायां प्राप्यते न यतस्तृणम् ॥ २६६ ॥ लोके तेन सुवर्णादि-नाणकं नाशयिष्यति । चर्मणो नाणकैस्तेन व्यवहारः
 प्रवर्त्सति ॥ २६७ ॥ वेद्याः पाखण्डिनः सर्वे कल्किना याचिंतं करम् । तस्मै दास्यन्ति सारंभाः सावधाः सपरिग्रहाः ॥ २६८ ॥
 पर्णादौ भोजनं कुर्वन्नाक्रोशास्तस्य पश्यतः । जनो दास्यति निःस्वःसं भयं भवति भाजने ॥ २६९ ॥ भाविनि जिनसद्भानि
 विहरिष्यन्ति साधवः । वर्षिष्यन्ति च कालेऽब्दा द्रोणो द्रुम्मेण लप्स्यते ॥ २७० ॥ कल्की त्यक्तधनात् साधू-नन्यदा राजवर्त्मनि ।
 विलोक्य लोभतो भिक्षा-पष्टांशमर्थयिष्यति ॥ २७१ ॥ ततः साधुकृतोत्सर्गा-दृता शासनदेवता । याचमानान्यतीन् भिक्षां कल्किनं
 चारयिष्यति ॥ २७२ ॥ ततः सर्वप्रकारेण धनं लास्यति लोकतः । त्याजयिष्यति लिंगानि लिंगिभिः स दुराशयः ॥ २७३ ॥ वाम-
 जंघासव्यकुक्ष्योः सग्रहारी भविष्यतः । पंचाशत्तमवर्षस्य तस्य दुष्कर्मयोगतः ॥ २७४ ॥ अन्ते कल्की पुनः स्मृत्या भिक्षापष्टांशहेतवे ।
 गोवाटके प्रातिपदा-चार्यसाधून्निरोत्स्यते ॥ २७५ ॥ तदा प्रातिपदाचार्य-मुख्यसंघोऽखिलोपि हि । शासनदेवतां स्मृत्या
 कायोत्सर्गं विधास्यति ॥ २७६ ॥ कायोत्सर्गेण संघस्य आप्ताः शासनदेवताः । युक्तिभिर्वोधयिष्यन्ति यावत्कल्की न भोत्स्यते
 ॥ २७७ ॥ तावदासनकम्पेन तत्रागन्ता समुत्सकः । वृद्धद्विजवपुः कृत्वा शक्रः शासनभक्तिः ॥ २७८ ॥ तं च सिंहासनासीनं
 वदिष्यति दिवस्पतिः । निरागतः किमेतेऽत्र निरुद्धाः साधवस्त्वया ॥ २७९ ॥ स ग्राह जह्निरे सर्वे पाखण्डाः करदा मम । भिक्षांशं

ददते नैते निरुद्धास्तेन वाटके ॥ २८० ॥ वदिष्यति ततः शक्र-स्तमेपां नास्ति किंचन । भिक्षाशमपि दास्यति न कस्य कथमप्यमी
 ॥२८१॥ याचमानस्तदेतेभ्यो भिक्षांशं लज्जसे न किम् । अमून्युचान्यथा भावी तवानर्थो महानिह ॥२८२॥ इत्युदित्वा स क्रमेण मम
 निर्माणतो गते । वर्षसहस्रद्वितये माद्रशुक्लाष्टमीदिने ॥२८३॥ ज्येष्ठे रविवारे च चपेटाग्रहती रुषा । पडशीति-समायुष्कः कल्किराद्र
 नरक गमी ॥ २८४ ॥ शिक्षयित्वाऽऽर्हन्तं धर्मं दत्तं तस्यांगजं हरिः । राज्ये न्यस्य गुरुकृत्वा सधे सौस्थ्ये गमी दिवम् ॥ २८५ ॥
 पितुः पापफलं ज्ञात्वा दत्तः पुण्यैकतत्परः । प्रत्यह कारितैर्जैर्नै-शैत्यैर्मण्डयिता महीम् ॥ २८६ ॥ एकोनविंशति वर्ष-सहस्राणि
 ततः परम् । भस्मोचरात् श्रितश्रीडि-जिनधर्मः प्रवर्त्यति ॥ २८७ ॥ उक्तं च-जिणभचनिर्वा इगारलकखसोलसयसहस्सा होहिति ।
 इगकोडिमितसासण-पभावगा दुसमसमयग्मि ॥ २८८ ॥ इह संबोदयजुगपवर-स्वरिणो चरणसंजुए वंदे । चउरुत्तरदुसहस्से
 २००४ दुप्पसहते सुहम्मई ॥ २८९ ॥ इह सुहम्म-जम्बू तब्भवसिद्धा एगावयारिणा सेसा २००२ । सट्टुजोअणमज्जे जयंतु
 दुग्मिखलडमरहरा ॥ २९० ॥ जुगपवरसरिसर्द्धरी दूरीकयभावियमोहतमपसरे। वंदामि सोलसुत्तर-इगदसलक्खे सहस्से य ॥२९१॥
 युग्मम् ॥ पंचमअरमि पणपन्नलक्ख-पणपन्नसहस्स-कोडिकोडीणं । पंचसय-कोडिपण्णा नमामि सुचरणसयलद्धरी ॥२९२॥ तिचीस-
 लवराओ चउ-रसहस्सा चउसयाइ च इगनवई दुसमाए सूँरिणं मच्चिमगुणाणं ॥ २९३ ॥ पंचावन्नाकोडी पंचावन्नाइं सयसहस्साइं ।
 पचावन्नं सहरसं पचसय चैव र्पणपन्ना ॥ २९४ ॥ एते अधर्माचार्याः ॥ पंचावन्नाकोडि-लवराणं हुंति तह सहरसाणं । चउवन्न-

१-११११६०० शासन प्रभावउ-राजा । २-सबोदय । ३-१११६०० युगप्रधान सदश सूरि । ४-५५ वाप कोड, ५५ हंर कोड, ५०० कोड
 बुद्धिमान सुचारिने धारला इरनाश-सूर्य । ५-३३०४४९१-भध्यम गुणवाणा-भाचार्या । ६-५५ कोड, ५५ वाप, ५५ हंर, पायशोने पथावन
 अते-अधर्माचार्या । ७-५५ वाप कोड, ५५ हंर कोड, ५४ सो कोड, ४४ अते-उपाध्याया-वाचनाचार्या ।

कोडिसया चउअलीसाउ कोडीओ ॥ २९५ ॥ एते उपाध्यायाः-वाचनाचार्याः ॥ सत्तरसकोडिलकखा नवकोडिसहस्स-कोडिसयमेगं । इगवीसकोडि-इगलकख-सट्टिसहस्सा सुंसाहूणं ॥ २९६ ॥ संपणीण कोडिसहस्सा दस नवसयकोडि-चार (स) कोडीओ । छपन्नलकख-छत्तीस-सहस्स-एगुणदुनिसया ॥ २९७ ॥ एता आर्याः ॥ तह सोलकोडिलकखा तिकोडिसहस्सा य तिनिकोडिसया । सत्तरसकोडि-चुलसीलकखा सुँरसाचगाणं तु ॥ २९८ ॥ पणवीसकोडिलकखा सुँसाविया कोडिसहस्सवाणउई । पणकोडिसया वत्तीसकोडी तह वारसव्वमहिया ॥ २९९ ॥ इति-दुसस समय-संग्रप्रमाणम् ॥ पंचमारकर्यन्ते दीशा द्वादशवार्षिकः । दुःप्रसहो द्विहस्तांगो ग्रहीता शुद्धवासनः ॥ ३०० ॥ पौडशाब्दो महाचार्यो दशवैकालिकागमः । युगप्रधानो भवितो-त्कृष्टः पृष्ठपोऽन्वितः ॥ ३०१ ॥ व्रतं समाः प्रमाल्याष्टौ विंशत्यब्दः कृताष्टमः । एकावतारः सौधर्मं देवो भाव्येव्यधिजीवितः ॥ ३०२ ॥ फलयुत्रीः नामतः साध्वी नागिलः श्रावकस्तथा । सत्यश्रीः श्राविका संघः पूर्वोद्धे क्षयमेव्यति ॥ ३०३ ॥ मध्याह्ने सुसुखो मञ्ची वृषो विमलवाहनः । विनंक्षयत्यपराद्धे तु वैद्विर्विध्यासति क्षितौ ॥ ३०४ ॥ वासाणवीससहस्सा नवसय-तिग्मास-पंचदिग-

१-१७ वाप कोड, ८ उलर कोड, १०० कोड, २१ कोड, १ वाप ६० उलर ओते-सुसाचमः । २-१० उलर कोड, ६०० कोड, १२ कोड, ५६ वाप, ३६ उलर, १६८ ओडसोने नववार्यु ओटवी साध्वीओनी संख्या थये. ३-१६ वाप कोड, ३ उलर कोड, ३०० कोड, १७ कोड ८४ वाप ओटवा सुश्रावक संख्या थये. ४-२५ वाप कोड, ६२ उलर कोड, ५०० कोड, ३२ कोड, १२ अण्डि ओटवी सुश्राविकानी संख्या थये. ५ श्री-द्धदीनकृत्ये-सागरोपनु आयुष्य उडेव छे. स्वर्गशी अ्यवेदा-१२ वर्ष गृहस्थपत्ते रली, ४ वर्ष आमान्य साधु आने ४ वर्ष श्रीआचार्य युगप्रधानपद धारी यतः-“पूगो साहू पूगा य साहुणी सत्रुओ ग सट्टीया । मणानुतो संचो सेसो पुण भट्टिसंबो उ ॥” ५-“व्रतं समाः प्रमाल्यष्टौ विंशत्यब्दः कृताष्टमः । एकावतारः सौधर्मं पल्ययुभविता सुरः ॥ दीपालिकाकल्प-स्रो. १८० ॥” ६-अतिश्लिधेइति रुद्धे २५ इते वन्डिउरेयो न भवति, आदर वन्डि उत्यन न थाय ।

પહરા । ફક્ત ઘડિઆ દોપલ-અક્ષર-અહ્યાલ-'જિણ્યમ્મો ॥ ૩૦૫ ॥ વતાઃ ક્ષયાથ વાસ્યન્તિ પરુષા વહુપાંસવઃ । ઉગ્રં શીતં
 વિઘાતેન્દુ-હ્રં સૂર્યો જ્વલિષ્યતિ ॥ ૩૦૬ ॥ અત્યુગ્રશીતતાપામ્યાં ક્ષય લોકો ગમિષ્યતિ । અંગારમર્મરામા મૂ-ર્મ્મસરુષ્યા
 મવિષ્યતિ ॥ ૩૦૭ ॥ મસ્માડ્ડ-મ્લ-સુર્પુર-ક્ષાર-વિપા-ન્ય-શનિ-તોપવાઃ । વર્ષિષ્યન્તિ સપ્ત-સપ્ત-દિવસાનિ પૃથગ્ પૃથક્ ॥ ૩૦૮ ॥
 ક્રાસ-કુષ્ટ-જ્વર-શ્વાસૈઃ ક્ષય લોકઃ પ્રયાસ્યતિ । મવિષ્યતિ સમં સર્વં ગિરિગર્ત્તોડ્ડપગાદિક્રમ્ ॥ ૩૦૯ ॥ વૈતાહ્ય-મૂલે તસ્યૈવ
 દ્વાસપ્તતિ-વિલેપુ ચ । ગગા-સિન્ધુવિલેખેવં ત્યાસ્યન્તિ પશુ-માનવાઃ ॥ ૩૧૦ ॥ રયાંગમધ્યતુલ્યૈર્ધ-ગંગા-સિન્ધુજલોદ્ભવૈઃ ।

૧-નીચ હબર વર્ષ, અને નવસો વર્ષ ઉપર, ત્રણમાસ પાચદીન પાચપ્રહર એક ઘડી એ પદ અડતાલીસ અક્ષર સુધી છનેધરહેવનો ધર્મ રહેશે

૨-પૃથમાસાનુ-સ્વરૂપ તથા બોતેર ધીલ અને પદારાનુ વર્ણન.

પૃથમ આશે ૨૧૦૦૦ હબર વર્ષનો પૂર્ણ થતા, પહેલાં ૧૦૦ વર્ષ બાકી રહે લારે, અંદ્ર-પ્રચડ શીત, સૂર્ય-પ્રચડ ઉષ્ણતાને આપે છે, સ્થાને સ્થાને
 નાશને કરનાર અતિ પ્રચડ વાયુ, કઠોર ધૂળને ઉડાડતો, તેના વડે અધકારમય બનાવતો, લયકર-કુ સહ-મનુષ્ય-તિર્થચ-વનસ્પતિ-મગ્નાહિને ઉદાડીને
 ફેંકી દે તેવો, તથા વિદ્યુત આદિ ગર્ભરવને કરતો વેષ પણ ભસ્મ-આરવ-સુર્પુર-ક્ષાર-વિષ-અગ્નિ-ઉદકાપાત આદિની વૃષ્ટિઓથી જગતના પ્રાણીઓનો
 સંહાર અને કુ ખિત બનાવતો પક્ષી-બીજ વૈતાહ્યને વિષે, અને મનુષ્ય-બીજ ગંગા-સિન્ધુના ઉત્તર-દક્ષિણે ૭૨ બીલો (બીલ-એટલે નદીઓની
 ભેખળ, તથા ગુફાઓ, પોલાણુ સ્થાનો બણુવા) તેને વિષે રહેશે ભરત-ક્ષેત્રની સીમાને કરનાર જે લઘુહિમવત નામનો પર્વત છે, તે પર્વત ઉપર મધ્યબાસે
 યદ્મદ્દહ નામનુ સરોવર છે (જેના મધ્યભાગમાં પૃથ્વીકાયમય-કમલ છે, તેમાં શ્રીદેવી રહે છે, વિશેષ વર્ણન અન્ય અન્ધથી) આ સરોવરમાંથી ગંગા
 અને સિન્ધુ નામની બે શાશ્વતી નદીઓ, પૂર્વ-પશ્ચિમ નીકળે છે, તે નદીઓ ભરતના બે વિભાગ (ઉત્તર-દક્ષિણ) ને કરનાર વૈતાહ્ય નામના પર્વતને
 બેદીને પૂર્વ અને પશ્ચિમ ભાગમાં વહી લવણુ સમુદ્રને મટે છે એ બે નદીઓના એક એક કાંઠા ઉપર નવ નવ બીજો આવેલ છે, દક્ષિણ તરફના ભાગના
 ચાર કાંઠા ઉપર ૩૬ બીલો આવેલ છે, અને તેવી જ રીતે ઉત્તર તરફના પચુ ૩૬ બીલો થાય છે, બેથી ઉત્તર-દક્ષિણ બેઉ મળી રૂલ ૭૨ બીલો

निशि कृष्टैः सूर्यपङ्कै-स्तेषां मत्स्यादिभिर्धसिः ॥ ३११ ॥ निर्लेजा बह्वरहिता-रंतिमाना नराः स्त्रियः । नृणां विंशतिरद्रानि स्त्रीणां
 षोडशजीवितम् ॥ ३१२ ॥ गर्भं धास्यन्ति पद्भ्याः स्त्रियो दुष्प्रसवास्तदा । द्रक्ष्यन्ति पुत्रपुत्रादीन् विंशत्यद्रायुषो नराः ॥ ३१३ ॥ कषा-
 योग्राः पितृमातृ-विवेकविकला नराः । पटारे भाविनो वर्ष-सहस्राण्येकविंशतिः ॥ ३१४ ॥ भरतेष्वैरवतेषु देशसु दुःपमाः समाः ।
 उत्सर्पिण्यां प्रथमाऽऽ-एतत्तुल्यो भविष्यति ॥ ३१५ ॥ उत्सर्पिण्यां प्रथमाऽरे षष्ठुल्ये गते सति । प्रशान्तोपप्लवावर्तो द्वितीयाऽरो
 लनिष्यति ॥ ३१६ ॥ लत्रे तत्राम्बुदाः पंच वर्षिष्यन्ति क्रमादमी । तेष्वान्यः पुष्करावर्तो भूतापमपनेष्यति ॥ ३१७ ॥ क्षीरोदः
 सस्यनिर्माता लेहकर्ता घृतोदकः । शुद्धोद औषधीहेतु-रसोदो रसकृत् शितौ ॥ ३१८ ॥ पंचत्रिंशदिनान्यन्वद्-घृष्टिरेवं भविष्यति ।

शाय છે, જે છઠ્ઠા આરાના ગ્રાણીઓ આ ખીલોમાં રહી પોતાના જીવનને દુઃખમ-દુઃખમમય પસાર કરશે. તે વખતના મનુષ્યની આકૃતિ પણ
 હરપ-હુવર્ણ-દુર્ગંધ-દુષ્ટલક્ષણ-દીન-હીન-સ્વર નિર્ભર્યાદિ-કાળા-અધિર-ન્યૂનઅંગુલી-આદ્યક્રમે કાઠાર્તા, હુસંસ્થાન, શાસ્ત્ર અને સંસ્કાર રહિત, ચૂર્ણતા
 વિકૃત ચૈદિત અહુ અહાર આદિ આતિ ખરાબ હોય છે. સ્ત્રી, બેન, માતા, પિતા આદિના વિચાર વિવેક મર્યાદા બ્યવહાર રહિત, મનુષ્યના માંસને
 ખાનારા, અલંત કર અધ્યથવસાયવાળા થોડા આયુષ્યમાં પણ અનેકાનેક પુત્ર પૌત્રાદિને બેનારા હોય છે.

૧-વલ્લુમુષ્ટિરસૌ-રશ્મિઃ । ૨-પંચમરત-પંચૈરવત્તયોઃ સિલિલા વગદોત્રેણ ।

૩-હવે ઉત્સર્પિણીને પહેલો આરો આવળના છઠ્ઠા આરા બેવો અને ઉત્સવનો બીજો આરો આવળના પાંચમાં આરા બેવો પસાર થતાં,
 વિશેષ ઉત્સવ ના ખીલ આરાની શરૂઆતમાં, પૂર્વ સમુદ્રથી પશ્ચિમ સમુદ્રસુધી, પુષ્કરવર્તદિ પાંચ પાંચ મેઘા ઉત્પન્ન થાય છે, જેના
 નામો પુષ્કરવર્ત ૧, -ક્ષીરોદ ૨, -ધૃતોદ ૩, -શુદ્ધોદ ૪, -રસોદ ૫, -આ નામના ઓક ઓક મેઘો ઠગાતાર સાત સાત દિવસ અને રાત્રી અનુક્રમથી
 વર્ષ ૧-પુષ્કરવર્ત-પૃથ્વીની અશુભ આવસ્થા તાપાદિને દૂર કરી જગત્સ્વથતાને પેદા કરે છે. ૨-ક્ષીરોદ-ગોક્ષીર પુલ્ક વર્ણુ વાહુ અશુભ
 વર્ણુદિ દૂર કરી વર્ણુ-ગન્ધ-રસ-સ્પર્શ શુભને પેદા કરે છે. ૩-ધૃતોદ :-સ્નેહને પેદા કરે છે. ૪-શુદ્ધોદ :-સર્વ ભાતિની વનસ્પતિને પેદા કરે છે.
 ૫-રસોદ :-તદ્ગત રસોને પેદા કરે છે.

દુર્ગ-પદ્મી-લતા-વહ્ની-સસ્ય ઉત્પત્સ્યતે સ્વયમ્ ॥ ૩૧૯ ॥ તદ્વીક્ષ્ય નિસસરિપ્વ્યન્તિ વિલેમ્યો વિલવાસિનઃ । વર્દ્ધમાન-વપૂ-રૂપ-ચલ-
 જીવિતસમ્પદઃ ॥ ૩૨૦ ॥ પુષ્પ-ધાન્ય-ફલા-દારા-સ્વ્યક્ષ્યન્ત્યમદ્યમક્ષણમ્ । ગતરોગા મવિપ્વ્યન્તિ સુસા-ચાતા-જલ-તૈવઃ
 ॥ ૩૨૧ ॥ દ્વિતીયારક્ષ્યન્તે મધ્યદેશેઽવનીતલે । મવિપ્વ્યન્તિ કુંલકરાઃ સપ્તમી ક્રમતો યથા ॥ ૩૨૨ ॥ વિમલવાહનાહ્વાનઃ

પાચે પ્રકારના મેઘો, પોત પોતાના કાર્યને કરી ઉત્તરોત્તર વર્ષુ-ગાન્ધ-રસ-દે-પર્શે છ-સઘયણુ-સંસ્થાન (આકૃતિ) બલ જ્ઞાન શરીરની ઉચ્ચાઈ
 વૃદ્ધિને પામે છે તે બેડલા બીલોમાથી બહાર નીકળી વનસ્પતિ આદિને બોઈ માંસાહિનો નિષેધ કરશે એમ કરતા બીજા આરાના અન્ત લાગમા
 સાત કુંલકરો થયે જેના નામો વિમલવાહન ૧, સુદામ ૨, સંગમ ૩, સુપાર્શ્વ ૪, દત્ત ૫, સુસુખ ૬, સસુચિ ૭, હવે ત્રીજા આરાના ૮૯ પક્ષ
 ગયે પ્રથમ તીર્થકર શ્રેણિક રત્નોનો છવ શ્રીપદનાભ તરીકે જન્મ લેશે, જે ત્રીજા આરા સુધીમાં ૬૧ શલાકા પુરુષો થશે, અને ચોથા આરાના
 ૮૯ પક્ષ ગયે ૨૪ માં તિર્થકરની ઉત્પત્તિ અને ૧૨ માં ચક્રવર્તી થશે, બાદ ચોથા આરાના બીજા અને ત્રીજા લાગમા કંદેપ-વૃક્ષ અને યુગલિક
 ધર્મ ચાલશે, જે પાંચમા અને છઠ્ઠા આરા સુધી તથા અવસર્પિણીનો ૧, ૨, અને ત્રીજા આરાના અત પહેલા યુગલિકપણુ આદિ ચાલશે, એમ દશ
 કોડા કોડી સાગરોપમની ઉત્સર્પિણી પૂર્ણ થતાં, પાછો અવસર્પિણીનો પ્રથમ દ્વિતીય-તૃતીયાદિ આરાની શરૂઆત થશે, એમ એક અવસર્પિણી અને એક
 ઉત્સર્પિણી મલીને વીથ કોડા કોડી સાગરોપમે એક કાલ-ન્યક થાય, એમ અર્નતા કાલ-ન્યકે એક પુદ્ગલ-પરાવર્તન થાય, એમ સંસારની અદર છવે
 સમ્યક્ત્વ વિના અર્નતા પુદ્ગલ પરાવર્તન કર્યાં, અને જ્યાં સુધી સમ્યક્ત્વને નહિ પામે ત્યાં સુધી આત્મા અર્નતાનંત પુદ્ગલ પરાવર્તન સંસારમાં કરશે

૧-૭-કુંલકરોની શરૂઆત, અવસર્પિણીના ત્રીજા આરાનો છેલ્લો પલ્લોપમનો આક્રમો લાગ માઠી રહે ત્યારે થાય છે
 કુંલકર-એકલ લોક-મર્યાદાને કરનારા એક વર્ગ, આ અવસર્પિણી કાલમાં થયેલ હલકરોના નામો વિમળવાહન ૧ ચક્ષુઃમાન ૨ યશસ્વી
 ૩ અભિચંદ્ર ૪ પ્રસેનજિન ૫ મરુદેવ ૬ અને નાલિ ૭ છેલા નાલિ હલકરનું સખ્યાત પૂર્વનુ આયુષ્ય અને ઋણલદેવ લગવાનનુ ૮૪ લાખ
 પૂર્વનુ આયુષ્ય, હલકરોના વખતમા ત્રણ પ્રકારની દરનીતિ થઈ-દ-કાર મ-કાર અને વિ-કાર, પ્રથમ જેના સંમયમા દ-કાર, ૩-૪ મા મ-કાર,

સુદામા સંગમસ્થા । સુપાર્શ્વો દત્ત-સુસુલૌ સંસુચિથેતિ નામતઃ ॥ ૩૨૩ ॥ જાતજાતિસ્મૃતિતેષુ રાજા વિમલગ્રાહનઃ ।
રાજ્યસ્થિતિક્રુતે ગ્રામ-પુરાદીન્ સ્થાપયિષ્યતિ ॥ ૩૨૪ ॥ ગજાશ્વરયપ્સ્યાદીન્ ગ્રાહયિષ્યતિ સેવકૈઃ । અન્નપાકવિધિં વદ્વા-સુત્પન્ને
સોપદેક્ષ્યતિ ॥ ૩૨૫ ॥ વ્યવહારપ્રવૃત્ત્યર્થં દ્વાસપ્તતિકલા લિપીઃ । શતશિલ્પાનિ લોકાનાં સ મૂપ ઉપદેક્ષ્યતિ ॥ ૩૨૬ ॥ સૈકોન-

૫-૬-૭ માં કુલકરની વખતમાં ધિ-હાર, ગુન્હો થતાં હકાર કહે એટલે મરણુ તુલ્ય શિક્ષાને સમજતાં, ફરીથી ગુનો ન થાય તે માટે અતિસાવધ
રહેતા, એવી રીતે મકારને ધિક્કારમાં પણ સમજવું ક્રમે ક્રમે પતન કાલે ત્રણે નીતિ પ્રવર્તન થઈ, જેમકે અલ્પ અપરાધે હકાર મધ્યમે મકાર,
અધિક્કે ધિક્કાર.

શ્રીનિન્ધર્મપ્રારંભ—અવસર્પિણીના ત્રીજા આરાના અન્તે, શ્રીનિન્ધર્મનો-પ્રારંભ (તેમ ઉત્સર્પિણીના ત્રીજા આરાના પ્રારંભમાં શ્રીલ્હનધર્મનો
પ્રારંભ,) ત્રીજા આરાના ૮૪ લાખ પૂર્વે અને ૮૯ પખવાડીયા યાત્રી રહે લ્યારે શ્રીમ્મખતેદેવનો જન્મ થયો. ૨૦ લાખ પૂર્વે ડુમારાવસ્થા ૬૩ લાખ
પૂર્વે રાજ્યાવસ્થા, ૧ લાખ પૂર્વે શ્રગણ્યાવસ્થા, કુલ ૮૪ લાખ પૂર્વેનું આયુષ્ય, અને ત્રીજા આરાના કુલ ૮૯ પખવાડીયા યાત્રી રહે મોક્ષ-ગમન.

૧—અવસર્પિણીના ત્રીજા આરાના ૮૯ પખ યાત્રી રહે લ્યારે પ્રથમ નિનેન્દ-મોક્ષ.

૨—અવસર્પિણીના ચોથા આરાના ૮૯ પખ યાત્રી રહે લ્યારે અન્તિમ નિનેન્દ-મોક્ષ.

૩—ઉત્સર્પિણીના ત્રીજા આરાના ૮૯ પખ ગયે છતે પ્રથમ નિનેન્દ-જન્મ.

૪—ઉત્સર્પિણીના ચોથા આરાના ૮૯ પખ ગયે છતે અન્તિમ નિનેન્દ-જન્મ.

૬૩-શલાકા પુરુષોની ઉત્પત્તી-અવસર્પિણીના ત્રીજા આરાના અન્તે, પ્રથમ તિર્થંકર અને પ્રથમ-મ્મક્રીની ઉત્પત્તિ થાય છે, યાત્રીના
(૬૧) ચોથા આરામાં ૨૩ તીર્થંકર ૧૧ ચક્રવર્તી ૯ વાસુદેવ ૯ બળદેવ ૯ પ્રતિવાસુદેવ મલી કુલ ૬૩ શલાકા પુરુષોની ઉત્પત્તી થાય છે. તીર્થંકરો
પાંચ વર્ણવાલા હોય છે, ચક્રવર્તિ સુવર્ણ વર્ણ વાલા, વાસુદેવ શ્યામ વર્ણ વાલા, બળદેવ ઉલ્કન્વદ વર્ણ વાલા હોય છે; સર્વે મોક્ષ ગામી હશે હોય છે.

नवतिपक्षेऽयोत्सर्पिण्यस्युगे गते । शतद्वारपुरे रम्ये संसुचेरवनीपतेः ॥ ३२७ ॥ भद्रादेव्याश्चतुर्दश-स्वमसृचितः सुतः । कृत-
 जन्मोत्सवो देवैः पद्मनाभाऽभिधो जिनः ॥ ३२८ ॥ सप्तहस्ततनुः स्वर्ण-दीधितिः सिंहलाञ्छनः । द्वासप्ततिसमायुक्तः श्रेणिकात्मा
 भविष्यति ॥ ३२९ ॥ त्रिभिविशेषकम् ॥ पद्मनाभजिनाधीशा-दनन्तरजिनेश्वरः । सूरदेवाभिधः ख्यातः सुपाश्चात्समा निरजनः
 ॥ ३३० ॥ उदायिजीवस्तृतीयः सुपाश्वींश्च जिनेश्वरः । भविता पोटिलो जीव-सूर्यः स्वयंप्रभो जिनः ॥ ३३१ ॥ जीवो-
 द्ढायुषो भावी सर्वानुमृतिः पंचमः । कीर्तिजीवो जिनः पष्ट-सथा देवश्रुताह्वयः ॥ ३३२ ॥ सप्तमः शरज्जीवस्तु तथा नाम्नो-
 दयो जिनः । आनदात्मा जिनो भावी पेढालसक्षितोऽष्टमः ॥ ३३३ ॥ भावी सुनंदजीमस्तु नमः पोटिलाह्वयः । शतकाल्मा
 दशमस्तु शतकीर्तिजिनाधिपः ॥ ३३४ ॥ देवम्या भविता चात्मै-रुदशो मुनिसुव्रतः । जीवस्तु वासुदेवस्य तीर्थकृद्द्वादशोऽ-
 ममः ॥ ३३५ ॥ सत्यकेर्भवितात्सार्हन् निष्कपायत्तयोदशः । जीवस्तु बलदेवस्य निष्पुलाकश्चतुर्दशः ॥ ३३६ ॥ पंचदशो जिनो
 भावी मुलसाल्माश्च निर्ममः । तीर्थकृद्रोहिणी जीमः षोडशश्चित्रगुप्तकः ॥ ३३७ ॥ रेवत्यात्मा समाधिस्तु भावी सप्तदशो जिनः ।
 जिनः शतालिनो जीमोऽ-ष्टादशः संचराह्वयः ॥ ३३८ ॥ द्वीपायनस्य जीवश्चै-कोनविंशो यशोधरः । कर्ण-जीवो जिनो विंशो
 विजयाख्यो भविष्यति ॥ ३३९ ॥ नारदात्मा पुनर्मह्य एकविंशो जिनोत्तमः । अगडात्मा जिनो भावी द्वाविंशो देवनामतः ॥ ३४० ॥
 अमरात्मा त्रयोविंशोऽ-नन्तवीर्याभिधोजिनः । स्वातिशुद्धजीवो भद्र-श्चतुर्विंशो भविष्यति ॥ ३४१ ॥ आयुः-प्रमाण-कल्याणा-
 न्तर-लाञ्छन-वर्णिकाः । एते पश्चानुपूर्व्यां स्यु-र्वर्त्तमानजिनैः समाः ॥ ३४२ ॥ दीर्घदन्तो-गृहदन्तो-शुद्धदन्तो-स्तृतीयकः ।

१-महावीर मसुना काका । २-कोणीक पुत्र ।

श्रीचन्द्र-नामः श्रीभूतिः-श्रीसोमः-पद्म-संज्ञितः ॥ ३४३ ॥ महापद्मो-दर्शनाख्यो-विमलोऽ-भलवाहनः^१ ।
 भारतेऽरिष्ट^२-नामा च भाविनश्चक्रवर्तिनः ॥ ३४४ ॥ नन्दिश्च नन्दिमित्राख्यो-नाम्ना सुन्दरबाहुकः । महाबाहू-रतिबलो-
 महाबलो-बलस्तथा ॥ ३४५ ॥ द्विष्टश्च-त्रिष्टश्च विष्णवो भाविनो नव । तिलको-लोहजंघश्च-वज्रजंघश्च-केशरी ॥ ३४६ ॥
 बलि-पह्लादनामाना-वपराजित-भीमकौ । सुग्रीवश्च त्रैतिकृष्णाः स्वचक्रेण हता नव ॥ ३४७ ॥ जयन्तो व्याजितो-धर्मः-
 सुप्रभाहः-सुदर्शनः । आनन्दो-नन्दनः-पद्मः संकर्षणो-बला नव ॥ ३४८ ॥ एकपष्टिस्तृतीयादरे शलाकापुरास्तथा ।
 उत्सर्पिण्यास्तुरीये तु जिनश्चक्री च भाविनौ ॥ ३४९ ॥ कल्पद्रुमे समुत्पन्ने युग्मिनो भाविनस्ततः । अष्टादशकोटिकोटी-
 रैतराणि निरन्तरम् ॥ ३५० ॥ उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यौ कालचक्रं निगद्यते । तान्यतीतान्यनन्तानि पुनर्भाविनि भारते ॥ ३५१ ॥

१-श्रीदन्तः-भावलोकप्रकाशे । २-प्रतिवासुदेवाः ३-सागराणि ।

*-ते ते आरामां मनुष्य तथा तिर्यम-पंचेन्द्रिय-युगलिङ्ग श्वोनुं, सामान्य-स्वल्प, वर्तन, अने परिस्थिति.

आ अथसर्पिण्डिना-प्रथम थाने अने त्रीज (अने उत्सर्पिण्डिना-योथो पांचमो अने छुडा) आरामां अधाथे गर्बण मनुष्य तथा तिर्यथ
 पंचेन्द्रिय युगलिङ्गइय (स्त्री-युइय युग्मइय) जन्म पासे छे. जेटदे ते युगलिङ्गाथो इडेवाय छे, अने ते तइथु अवस्थाथे पति-पत्नीइय
 व्यवहारथी संडणाय छे. अधाथे युगलिङ्गाथो नैसर्गिङ्ग लावथी श्रेष्ठ सदैव प्रसन्न मनवादा, अल्प-राग द्वेष मोड माया इयायादि वाणा होय तेने
 लधने डोईनेथे डोईनतनुं संघर्षेणु थवानी इल्पना रडेती नथी. ते वपतना इस्ती सिद्ध व्यादादि डिंसिङ्ग होवा छतां युगल-धर्मा तिर्यथ-पंचेन्द्रिय
 प्राणिगो डाल-प्रभावे पशु शिखारादि (मांस-लक्षणु) करता नथी, अने इयाई लयाई हेयाथी वतें छे, डिन्तु इल्पवृक्षना पत्र युष्पादिनुं लक्षणु करी
 स्वल्पवन निर्वाह करे छे. अने ते युगावस्थागो मरीने देवगतिमां नथ छे. तो मनुष्य-युगलिङ्गाथो मरीने देवगतिमां नथ तेमां आश्चर्य थुं ?

છ આરા અવસાપણી તથા ઉત્ક્રમથી (ઉત્સર્પણી) કાલ-આયુષ્ય-પ્રમાણાદિ શોધક

ક્રમ	છ આરાના નામ	ફં. નં. હે	ફેલ	કાલ-પ્રમાણ	આયુષ્ય	શરીર ઉચ્ચાઈ	આહારે-ચળ	અહાર પ્રમાણ	પાસણી	અપલ પાલન	જન્યુક્રિપમાં આવેલ સાતિ ક્ષેત્રમાં ક્રોમ સરખા કાલનું પ્રમાણ
૧	સુપમ-૬૫મ (૬)		જેમાં સુખ વર્ણે વર્ણ હોય છે	૪ કોડકોડિ સામરોપમ	૩ પલ્યોપમ	૩ ગાઉ	દિવસ ૩ બાદ	૬૫૨ પ્રમાણ	૨૫૬	૪૬ દિવસ	દેવકિર તથા ઉત્તરકિર આ બે ક્ષેત્રમાં મદેવ અવસાપણીના પ્રથમ આરા સદૃશ કાળ છે
૨	સુપમ	(૫)	જેમાં વર્ણે સુખ છે	૩-૧૧	૨ પ-ચોપમ	૨ ગાઉ	દિવસ ૨ બાદ	જોર પ્રમાણ	૧૨૮	૬૪ દિવસ	હરિવર્ષ તથા રમ્યકર્મા-આ બે ક્ષેત્રમાં સર્વદા અવસાપણીના બીજા આરા સદૃશ કાળ છે
૩	સુપમ-૬૫મ (૪)		જેમાં વર્ણે સુખ અને શોડુ કુ ખ	૨-૧૧	૧ પલ્યોપમ	૧ ગાઉ	દિવસ ૧ બાદ	આમળા પ્રમાણ	૬૪	૭૬ દિવસ	હુમવત તથા હેરહુવવત આ બે ક્ષેત્રોમાં નિલ્ય અવસાપણીના ત્રીજા આરા સદૃશ કાળ છે
૪	૬૫મ-સુપમ (૩)		જેમાં કુ ખ વર્ણે કિનુ સુખ શોડુ	૧-૧૧ મા (૮૨૦૦૦ વર્ષ-ન્યૂન)	૧૩૦ વર્ષ	૫૦૦ ધનુષ્ય	અનિયત	અનિયત		અનિયત	મહાવિદેહ-આ ક્ષેત્રમાં હમેશા અવસાપણીના ચોથા આરા સદૃશ કાળ છે
૫	૬૫મ	(૨)	જેમાં વર્ણે કુ ખ હોય, પર્ણે વર્ણે વર્ણે કુ ખ ન હોય તે કાલ	૨૧૦૦૦ વર્ષ	૧૩૦ વર્ષ	૭ હાથ	"	"		અનિયત	
૬	૬૫મ-૬૫મ (૧)		જેમાં વર્ણે જ વર્ણે કુ ખ	૨૧૦૦૦ વર્ષ	૨૦ વર્ષ	૨ હાથ	"	"		અનિયત	

સુપમ-૬૫મ-આ બે શબ્દોમાં પ્રથમ શબ્દ અધિકતા વાળો છે જ્યારે દ્વિતીય શબ્દ વિપરીત અલ્પ-વાચક બણવો, અને ત્રીયા દ્વિતીય શબ્દ ન હોય ત્યા પ્રથમ શબ્દની અપેક્ષાએ ન્યૂનતા બણવી

જયપુર

દરેક યુગલીક-મનુષ્યો વજ્રચક્રલનારાવ્યંધયણુ વાળા, શ્રીભિવંજીનીહરરૂપ અને લાવણ્ય-સેવધિ જેવું હોય છે. જે સામુદ્રિક શાસ્ત્રમાં કહેલ અંગભૂષણરૂપ લક્ષણ વાળા, પુરૂષો કાંઈકે કાંઈકે સ્ત્રીઓ કાંઈકે કાંઈકે નીચી, હસ્તિ-અશ્વ-વૃષભાદિ પશુઓ હોવા છતાં ઉપયોગ નહિ કરનારા, કિન્તુ ગમનાગ-મનાદિમાં પાદચારી, જ્વરાદિરોગ તથા સ્વામિ સેવક લાવથી રહિત, હુદરતે ભૂમિપર પાકેલ વિઘ્નમાન ધાન્યાદિ હોવા છતાં તેનો આહાર નહિ કરનારા અને કલ્પવૃક્ષથી ઇચ્છીત વસ્તુને મેળવીને મનોરથોને પૂર્ણ કરી સદૈવ સુખમય રહે છે.

તે વખતે યુગલિક-જ્વેનની ભૂમિઓ તથા વનસ્પતિઓ પણ ચક્રવર્તીના-માટે અનેક અલ્પન્ત મનોહર મધુર સુસ્વાદિય સ્નિગ્ધાદિ અતિઉત્તમ ક્ષિરાદિ લોભ્ય પદાર્થો પણ આતીવ-નિરસ રૂપ લાગે છે. જ્વેન સ્વભાવથી ડાંસ-મચ્છર-માંકડ-જૂ નાના પ્રકારના સુદ્ર જંતુઓ અને આકાશ સંબન્ધી ઉપદ્રવો પણ તે કાલમાં હોતા નથી.

શ્રી ભવાલિગમસૂત્રમાં આવે છે કે-“જમ્માસાવસેસાહજા જુગલં પસવંતિ” યુગલિકના માતા-પિતાનું જ માસ આયુષ્ય યાત્રી રહે ત્યારે યુગલિકનો જન્મ આપે, પ્રથમ અવન ના પ્રથમ આરે ૪૯ દિવસ, દ્વિતીયારે ૬૪ દિવસ તૃતીયારે ૭૯ દિવસ અપલ્ય-પાલન (આટલા દિવસોમાં તેઓ તરણાવસ્થાને પાસ કરે છે. આજના કાલની જેમ બાલવયાદિ માફક નહિ) કરે, શેષ જ માસ આયુષ્ય યાત્રી રહે ત્યારે યગાસું-છીંક અને ખાંસી આદિ પૂર્વક અનુક્રમથી તે તે આરામાં મરણુ થાય, એટલે પ્રથમારે-યગાસું, દ્વિતીયારે-છીંક, તૃતીયારે-ખાંસી, અર્થાત્ તેઓને લાંબો કાલ વેદના વેદથી પડતી નથી, વડી અપલ્ય-પાલન બાદ તુર્ત મરણુ પામે એમ ન સમજવું (કવચિત્ જ માસ અધિક પણ થાય) મૃત્યુ પામેલ યુગલિઓનો અગ્નિ-સંસ્કાર હોતો નથી, અગ્નિનો અભાવ છે. જેથી તે યુગલમૃત કલેવરને લારડ-આદિ પક્ષીઓ ઉપડી સસુદ્ર-ગંગા-સિન્ધુ આદિ નદીમાં નાંખે છે. શ્રીહિમચન્દ્રસૂરિમાં પણ આદિનાથ ચરિત્રમાં કહેલું છે. કે-પુરા હિ મૃતમિયુન-શરીરાણિ મહાનગાઃ નીલકાશ્મિવોત્પાત્ય સચશ્ચિક્ષિપુરસ્તુથૌ ॥ ૧ ॥

દશ પ્રકારના કલ્પ-વૃક્ષના નામો, તથા ફળો અને પ્રત્યેકના કાર્યો.

૧-મત્સાંગ-(મદાંગ) આ પ્રથમ કલ્પ-વૃક્ષનું નામ છે, મદ ઉપભવવામાં કારણ હોવા આ કલ્પવૃક્ષોના ફળો છે, આ લોકમાં દ્રાક્ષાસવ, ચંદ્રહાસ, સુપકવધક્ષિ અતિસ્વાદિય-દ્રાક્ષાદિ મધુરતાયુક્ત વિગેરે, માદક પદાર્થોના સદૃશ સુંદર રસ જેવા સ્નિગ્ધ આનંદદાયક તેવા રસો આ વૃક્ષોના પુષ્પોના ફળોમાં સ્વભાવિક-ઉત્પન્ન દ્રવ્યથી નિષ્પન્ન વર્ણુ-ગન્ધ અને રસથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે ફળો આદિના ભક્ષણથી આરોગ્ય વિશિષ્ટ બલ-વીર્ય કાન્તિ મદાદિના હેતુ

અત્યંત પ્રસન્નતા આનંદ પેદા કરનાર, સુખવાસ વૃત્તિ આહ્વાદ પાનાદિની ગરજ સારે છે. અવસર્પિણીના પહેલા ત્રણ આરામાં કદવ્ય-વૃક્ષો હોય છે કાલ અને ક્ષેત્રોના પ્રભાવે ઉગે છે તે કટપ-વૃક્ષો સ્વાભાવિક ફળો આપે છે અને યુગવિક્રોના મનોરથ પ્રમાણે પૂર્ણ કરે છે

૨-ભૂતાગ-ભરવામાં કારણ એવા આ કટપ-વૃક્ષોથી ઘટ કનથ થાળી વાટકા આદિ નાના પ્રકારના ફળરૂપ વાસણોની ઉત્પત્તિ અને પાસિ થાય છે કટપ-વૃક્ષોના ફળો પત્રાદિ ભાત ભાતના અકારની નકસી કારીગરીવાળા દેખાવમાં અતિ સુંદર મણિ-રત્ન-સુવર્ણ-રૂપાદિના વિચિત્ર ચમકવાલા ફળો વડે કપીને બનેલ હોય છે અને તેવા આકારના સ્વાભાવિક અને ન હોય છે યુગવિક્રોને અનાજ પાણી ભરવાનું હોતું નથી છતા તેવા કાર્ય પ્રસંગે આનાથી સાધે છે,

૩-પૃથ્વીતાગ-વાજનમાં કારણ આ કટપ-વૃક્ષના સુંદર ફળો વાસળી વીંછા-મૃદગ-કામ્યતાલ, આદિ શદ ભતના વાજનો, બત્રીસ બજ દૈવી નાટકો, ચિત્રો અને વિચિત્ર શીલ્પની જેમ ભુંગા ભૂદા આકારવાળા ફળો યુગવિક્રોને આનંદ પમાડે છે તથાવિધ સ્વભાવથી પરિશ્રામ પામેલા છે

૪-બ્યોતિરંગ-સૂર્ય સરખા પ્રભામાં કારણ આ કટપ-વૃક્ષોના ફળોનો પ્રકાશ સૂર્યના અભાવમાં રાત્રીના સમયે અધકારમાં પ્રકાશ આપે છે જે ફળોના પ્રકાશને ભોતાં આખને સૂખ ઉપજે તેવો કિન્તુ સૂર્યની માફક ઉચ્ચનહિ જેથી રાત્રીમાં યુગલિઆઓને ગમનાગમનમાં મદદગાર બને છે ધલકડ્ડીક-લેખાદિની જેમ માટે દિવસે આનું પ્રયોજન હોતું નથી

૫-દીપાગ-દીવા સરખું તેજ આપે છે આ કટપ-વૃક્ષોના ફળો જેમ ઘરમાં દીવો પ્રકાશ આપે છે તેમ આ રાત્રીમાં અધકારવાળા સ્થાનોમાં આ વૃક્ષોના શ્રેષ્ઠ ફળો ફાનસ દીપકની જેમ સરખા પ્રકાશને આપે છે (બન્યા બ્યોતિરંગનો અભાવ હોય ત્યા દીપાગથી પ્રકાશ મેળવે) બન્યા ત્યા હાથમાં લઈ જતા પ્રકાશ આપે

૬-ચિત્રાગ-પચવર્ણના વિવિધ ભતિના પુષ્પો, પુષ્પકન્દુકો ગુચ્છાઓ તોરણો નાનાવર્ણની યુગ્યની માળાઓ આદિ આપે છે આ કટપ-વૃક્ષના ફળો અનેક પ્રકારના રસવડે યુક્ત દ્રાણ-તર્પણ અતિઅમદ-સૌરભમય તથા પ્રકારના સ્વભાવથી જ પરિશ્રમન પામેલ હોય છે

૭-ચિત્રરસાગ-અતિ ઉત્તમ નાના પ્રકારની રસવતીમાં કારણ આ કટપ-વૃક્ષોના ફળો તથા પ્રકારની જે રસવતી કે સુસ્વાદિષ્ટ ભૂદી ભતના પ્રાથ પચાર્ય જેવાકે સિંહ-કેશરીખા લાડુ, ઘેબર-કાકડ-બરદી-મેસુર-પેડા-બાસિદી-કૃષ્ણકાકડ-દાળ-અખડ-સ્વચ્છ પકવ તાદુલ શાકાદિ પાક શાસ્ત્રની

વિધિથી અનતી તમામ અત્રીશ પ્રકારના શાકો અને તેત્રીશ પ્રકારના લોળનો (લોન્ચ) ની રસવતીના અતીવ સુસ્વાદવાળાં ફળાદિ ને લોન્ચમાં અપરિમિત શ્રેષ્ઠ-સ્વાદવાળાં ખાવામાં મીઠાં અને મધુર, પાચનમાં હલકાં અને સલ્પ-શીલવાળાં ને ધન્દ્રિય અને બલ યુષ્ઠિના હેતુ રૂપ ક્ષેપ છે.

૮-મહ્યંગ-વિવિધ પ્રકારના સુંદર આભૂષણોમાં કારણુ, આ કદપ-વૃક્ષોના ફળો તથા પ્રકારના સ્વભાવથી રત્ન-મોતી-મણી-સુવર્ણ-રૂપ્યાદિ યુક્ત ચૂડામણી સુગટ-હુંડલ-હાર-અર્ધહાર-બહિરખાં કંકણુ ઝુંબકાસહીત કંઠોરો સુદ્રિકા નપૂર આદિ ભાત ભાતના આભૂષણો આપે છે.

૯-ગેહાકાર-વિવિધ પ્રકારના નિવાસરૂપ ગ્રાસાદો આપે છે. આ કદપ-વૃક્ષો તથા પ્રકારના સ્વભાવથીજ નાના પ્રકારના ગોળ-ત્રીકોણુ-ચતુષ્કોણુ-દ્વિના આકારે કોટ-પ્રકાર-ઝરૂખા સુખપૂર્વકચઢવા ઉતરવાને માટે પગથીઆ નાના પ્રકારની કારીગરીવાલા બારી બારણા અનેક ગુપ્ત અને પ્રગટ શ્રેષ્ઠ ગ્રોરડા અને ત્રિવિધ વિચિત્ર લોચતલીયા વડે યુક્ત ચંદ્રમાની સાફક ઉબ્બલ વિચિત્ર ચિત્રો વડે શુશોભિત બીતો સર્વ ઋતુમાં સુખને આપે તેવા એકાદિ અનેક માળવાલા ગ્રાસાદ ળંગલા હવેલીઓ સુખ પૂર્વક પ્રવેશ નિર્ગમ ચઢવું ઉતરવા સહીત રંગભેરંગી સુંદર મહેલો ન્યારે યુગલિઆને આરામ કરવો ક્ષેપ ત્યારે તેનો આશ્રય લે છે. આ કદપ-વૃક્ષો ફળ રૂપ પરિણમન પામેલ ન સમજવા. કિન્તુ સ્વયં વૃક્ષ-ગૃહાકારે બણવું સમજવું.

૧૦-અનિયત-આ નવ પ્રકારના કદપ-વૃક્ષોથી અતિરિક્ત છે. ને વસ્ત્ર આસન શય્યાદિ વિવિધ પદાર્થોને આપે આ કદપ-વૃક્ષોના ફળો નાના દેશો-ત્યત વક્ષોના લેહો ને મન ચક્ષુઃ અને શરીરને સુખ આપે તેનાથી પણ અધિક તથાવિધ દેવદ્ભ્ય આદિ ઉત્તમ ભતિના રંગભેરંગી અતિ સૂક્ષ્મ સુક્રોમલ નિર્મલ વસ્ત્રરૂપે સ્વભાવિક પરિણામ પામે છે. તેમજ આસન શય્યાદિ આપે છે.

આ કદપ-વૃક્ષો વનસ્પતિ કાય હોય (કારણુ કે-આપદેયુ કદપવૃક્ષઃ) છે. આ દશ પ્રકારના કદપ-વૃક્ષો પ્રવચનસારોદ્ધાર, ભાવલોકપ્રકાશ, તથા ક્ષેત્રસમાસાદિ ગ્રન્થોથી દેવાધિષ્ઠિત હોતા નથી. કિન્તુ સ્વભાવિક તથા પ્રકારના કલાદિ પરિણામવાળા છે. દરેક ભતિના કદપ-વૃક્ષો સ્થાને સ્થાને અનેકાનેક હોય છે. પણ એકાદિ ભતિવાળા હોતા નથી. કદપ-વૃક્ષ સિવાય વર્તમાન ભતિના અશોક-ચમ્પક-પુનાગ-પિયંગુ-આપ્રાહિના ઝાડો ઠેર ઠેર નાના પ્રકારના હોય છે. “(પૂ. શ્રીદાનસૂરિમાં નાં પ્રશ્નોત્તર ભાં ૧, પાને ૧૮, પ્રં ૩૨-કદપવૃક્ષ, ચિન્તામણિરત્નઆદિ ઉત્તમવસ્તુઓ

इत्यादिश्य प्रयोघार्थं प्राहिणोत् देवशर्मणः । गौतमं निकटग्रामे भ्रमन्वच्छिन्दे जिनः ॥ ३५२ ॥ समस्तपुर्ववैचृणां स्वामिन-
 सिश्रुती ३०० तदा । अवधिज्ञानिनयास-स्त्रयोदशशतीमिताः १३०० ॥ ३५३ ॥ समशती ७०० वैक्रियाणां तथा केवलाना-
 मभूत् ७०० । विपुलानां पचशती ५०० वादीनां च चतुश्रुती ४०० ॥ ३५४ ॥ अनुत्तरोपपातिना-मष्टशत्यभवत्तथा ८०० ।
 एव समस्तसाध्यादि-युतः पष्टतपाः प्रभुः ॥ ३५५ ॥ त्रिंशत्समा गृहे चास्यात् सार्द्धद्वादशस्यंतः । ज्ञानी त्रिंशत्तमोऽर्द्धोनाः द्वासप्तति-
 ग्रद्वयाः ॥ ३५६ ॥ कार्तिकस्य त्रिंशो दर्शो द्वितीये चन्द्रवत्सरे । प्रीतिवर्द्धनसन्मासे पक्षे तु नन्दीवर्द्धने ॥ ३५७ ॥ दिने
 चोपशमाह्वाने देवानन्दाह्वया निशि । सर्वार्थसिद्ध-मौहूर्त्वे नागे च करणे तथा ॥ ३५८ ॥ निशापश्चिमयामोर्द्धे नक्षत्रे
 स्वातिनामनि । पर्यकासनमासीनः स्वामी शक्रेण भाषितः ॥ ३५९ ॥ क्षणं नाय ! प्रतीक्षस्व जन्मभं ते यतोऽधुना । द्विसहस्रसमा-
 स्थायी सक्रान्तो भस्मकग्रहः ॥ ३६० ॥ तीर्थपूजाप्रमाहर्ता नाथ ! शासनपीडकः । तव दृष्टिप्रभावेण भविता निष्फलोदयः ॥ ३६१ ॥

अर्थिनोना मनोरथने शोतानी शक्तिशी सक्षव उरे छे था देवोनी सहाथनी १ ७०-३८५वृक्षादिना अधिधायकदेवताओ अर्थिन्वोनी ४३७७ पूरुं ३३ छे,
 श्चीतशगतवनी टीकाभा उल्लु छे उ “५८५विदुषी तथाविधेवतादिसन्निधानार्थिसार्थभनोरथप्रथनेन प्रभावाओ लवति” साराश=३८५पृक्ष तेवा
 प्रभरना देवादिनी सहायवडे अर्थवर्गनी मनोरथ यूर्ति उरवाशी प्रभावाशाधि थाय छे आ रीते चिन्ताभलि रवादि पदार्थो भाटे पलु समल्ल देवु)”

१-उमस्य । २-भवस्था । ३-हमेतां चार घडी थाकी होय लारो न शर थाय छे

प्रभुरूपे न शक्रायुः-सन्धौ जिना अपि क्षमाः । अभाव्यं न भवेन्न स्या-त्राशो भावस्य भाविनः ॥ ३६२ ॥ कल्याणफलपाकानि तथा पापफलानि च । पंचपंचाशतं वीरोड-ध्ययनानि निगद्य च ॥ ३६३ ॥ षट्त्रिंशत्तथाऽऽख्यायाऽ-षुष्टव्याकरणानि च । शैलेशीकरणं कृत्वा प्रधानाऽध्ययनं स्मरन् ॥ ३६४ ॥ पंचह्रस्वाक्षरोच्चार-प्रमिताजनेहसा जिनः । कृतयोगनिरोधः सन् 'सिद्धिसौघ-

१-श्रीमह्नुवीरस्वामिना निर्वाणुथी

उ वर्षं अने ८॥ मास गये छते, अतुर्थ (योथा) आरानी समाप्ति, अने षीन्ने द्विवसे.

२१००० " नो, पांयमां आरानी शङ्ख्यात.

२१००३ " ८॥ मास, श्रीमह्नुवीरस्वगवानना निर्वाणुथी गये छते (पांयमा आरानी समाप्ति) अने,

२१००० " नो, छद्दा आरानी शङ्ख्यात.

४२००३ " ८॥ मास, श्रीमह्नुवीरस्वगवानना निर्वाणुथी गये छते छद्रे आशे (अने आम अवसर्पिण्णी भात्र) समाप्त, अने,

२१००० " नो, उत्सर्पिण्णीना प्रथम आरानी शङ्ख्यात.

६३००३ " ८॥ मास, श्रीमह्नुवीरस्वगवानना निर्वाणुथी गये छते (उत्सर्पिण्णीनो प्रथम आशे समाप्त) अने

२१००० " नो, उत्सर्पिण्णीना थील आरानी शङ्ख्यात.

८४००३ " ८॥ मास, श्रीमह्नुवीरस्वगवानना निर्वाणुथी अये उत्सर्पिण्णीनो थील आशे समाप्त. अने,

उ " ८॥ मास, तील-आरानी गये प्रथम तीर्थेकर नन्म.

८४००७ " ५ मास, श्रीमह्नुवीरस्वगवानना निर्वाणुथी गये (अष्टिदि रालनो छव) प्रथम तीर्थेकर श्रीपद्मनालछन तरीडे नन्म.

શ્રીમહા-વીરભગવાનના નિર્વાણથી	ચોરાશી હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે (શ્રેણિક રાજનો છેવ) પ્રથમ તિથેકર શ્રીપદનાલાલન તરીકે જન્મ, બાદ-અઢીસો વર્ષે બીજા શ્રીસુરહેવલન જન્મ
૨ " "	ચોરાશી હંભર ગસોને સત્તાવન વર્ષ અને પાચ માસ ગયે બીન શ્રીસુરહેવલન જન્મ બાદ-ચાશી હંભર સાત શોને પચાસ વર્ષે ત્રીજા શ્રીસુપાર્થલન બન્મ
૩ " "	એક લાખ અડસેક હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે ત્રીજા શ્રીસુપાર્થલન જન્મ, બાદ-પાચ લાખ વર્ષે ચોથા શ્રીસ્નયંબ્રલન જન્મ
૪ " "	છ લાખ અડસેક હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે ચોથા શ્રીસ્નયંબ્રલન જન્મ, બાદ-છ લાખ વર્ષે પાચમા શ્રીસર્નાતુલૂતિલન જન્મ
૫ " "	બાર લાખ અડસેક હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે પાચમા શ્રીસર્નાતુલૂતિલન જન્મ, બાદ-ચોપન લાખ વર્ષે છઠ્ઠા શ્રીદેવશુતલન જન્મ
૬ " "	છાસક લાખ અડસેક હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે, છઠ્ઠા શ્રીદેવશુતલન જન્મ, બાદ-એક હંભર ક્રોડ વર્ષે ગયે સાતમા શ્રીઉદયલન જન્મ
૭ " "	એક હંભર ક્રોડ વર્ષે છાસક લાખ અડસેક હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે સાતમા શ્રીઉદયલન જન્મ, બાદ-એક હંભર ક્રોડ વર્ષે ન્યૂન એવા પા પલ્ચોપમે આઠમા શ્રીપેઠાલલન જન્મ
૮ " "	પા પલ્ચોપમ છાસક લાખ અડસેક હંભર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે આઠમા શ્રીપેઠાલલન જન્મ, બાદ-અડધા પલ્ચોપમે નવમા શ્રીપોઠિલલન જન્મ.

पोष्णे पद्म्योपम छासठ दाप अउसेठ हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये नवमां श्रीपोद्दिल्लन जन्म, आह-
 पोष्णे पद्म्योपम न्यून जेवा त्रणु सागरोपमे दशमां श्रीशतकीर्तिल्लन जन्म, आह-
 त्रणु सागरोपम छासठ दाप अउसेठ हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये दशमां श्रीशतकीर्तिल्लन जन्म, आह-
 चार सागरोपमे अच्यारमां श्रीसुनिसुव्रतल्लन जन्म,
 सात सागरोपम छासठ दाप अउसेठ हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये अच्यारमां श्रीसुनिसुव्रतल्लन जन्म,
 आह-नव सागरोपमे चारमां श्रीचमभल्लन जन्म, आह-
 सोढ सागरोपम छासठ दाप अउसेठ हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये चारमां श्रीचमभल्लन जन्म, आह-
 त्रीश सागरोपमे तेरमां श्रीनिष्कषायल्लन जन्म,
 छेतादीश सागरोपम छासठ दाप अउसेठ हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये. तेरमां श्रीनिष्कषायल्लन जन्म,
 आह-चौपन सागरोपमे अठिमां श्रीनिष्पुलाकल्लन जन्म,
 जेकशो सागरोपम छासठ दाप अउसेठ हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये अठिमां श्रीनिष्पुलाकल्लन जन्म,
 आह-जेकशो सागरोपम छासठ दाप छवीश हन्तर वर्ष न्यून जेवा जेक छेउ सागरोपमे पंदरमां श्रीनिर्मभल्लन जन्म,
 जेक छेउ सागरोपम जेतादीश हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये पंदरमां श्रीनिर्मभल्लन जन्म, आह-नव छेउ
 सागरोपमे सोढमां श्रीचित्रगुप्तल्लन जन्म,
 दश छेउ सागरोपम जेतादीश हन्तर सात वर्ष अने पांच मास गये सोढमां श्रीचित्रगुप्तल्लन जन्म, आह-नेव
 छेउ सागरोपमे सत्तरमां श्रीरमाधिल्लन जन्म.

- ૧૭ " " સો ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે સત્તરમાં ત્રીસમાધિછન જન્મ, બાદ-નવસે ક્રોડ સાગરોપમે અઢારમા ત્રીસવરછન જન્મ
- ૧૮ " " એક હબર ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે અઢારમા ત્રીસનરછન જન્મ, બાદ-નવ હબર ક્રોડ સાગરોપમે ઝોગણીશમા ત્રીયશોધરછન જન્મ
- ૧૯ " " દશ હબર ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે ઝોગણીશમા ત્રીયશોધરછન જન્મ, બાદ-નવ હબર ક્રોડ સાગરોપમે વીશમા ત્રીવિજયછન જન્મ
- ૨૦ " " એક લાખ ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે વીશમા ત્રીવિજયછન જન્મ, બાદ-નવ લાખ ક્રોડ સાગરોપમે એકવીશમા ત્રીમહીછન જન્મ
- ૨૧ " " દશ લાખ ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે એકવીશમા ત્રીમહીછન જન્મ, બાદ-દશ લાખ ક્રોડ સાગરોપમે બાવીશમા ત્રીદેવછન જન્મ
- ૨૨ " " વીશલાખ ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે બાવીશમા ત્રીદેવછન જન્મ, બાદ-ત્રીશ લાખ ક્રોડ સાગરોપમે ત્રેવીશમા ત્રીઅનતવીર્યછન જન્મ
- ૨૩ " " પચાશ લાખ ક્રોડ સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે ત્રેવીશમા ત્રીઅનતવીર્યછન જન્મ, બાદ-પચાશલાખ ક્રોડ સાગરોપમે ચોવીશમાં ત્રીલદ્રછન જન્મ
- ૨૪મા-ત્રીમહાવીરભગવાનના નિર્વાણથી-એક ક્રોડક્રોડી સાગરોપમ ભેતાલીશ હબર સાત વર્ષ અને પાચ માસ ગયે, ચોવીશમા ત્રીલદ્રછન જન્મ

सुपागतः ॥ ३६५ ॥ समुत्पन्नेषु भूयस्सु तदाऽनुद्धारकुन्धुषु । दुष्पालं संयमं मत्वाऽ-नशनं साधनो व्यधुः ॥ ३६६ ॥ नव मल्लकि-
 ज्ञातीया लेच्छकिज्ञातयो नव । दशाष्टौ गणराजानः काशी-कोसलभृश्रुतः ॥ ३६७ ॥ अमावास्यादिने कृत्वा ह्युपवासं संपौष-
 धम् । भावोद्योते गते द्रव्यो-द्योतदीपान्निशि व्यधुः ॥ ३६८ ॥ गच्छद्भिर्देवदेवीना-मागच्छद्भिर्गणैस्तथा । ज्योतिर्मयी निशा
 साऽभू-न्मेराइयरवाकुला ॥ ३६९ ॥ इतो देवसुखात् ज्ञात्वा मोक्षं वीरस्य गौतमः । निर्मोहतामयं स्वस्य चिंतयामास चेतसि
 ॥ ३७० ॥ भावयतो विमोहत्वं गौतमस्य गणेशितुः । क्षीणमोहस्य संजज्ञे केवलज्ञानमुज्ज्वलम् ॥ ३७१ ॥ ततः प्रभृतिलोकेषु पर्व-
 दीपोत्सवाभिधम् । सर्वतो दीपनिर्माणात् प्रावर्तत महीतले ॥ ३७२ ॥ मर्त्यामर्त्यगवादीनां चक्रे नीराजना जनैः । भस्मक-
 प्रतिघाताय मेराइयमभूत्ततः ॥ ३७३ ॥ वीरमोक्षमहिमानं कृत्वा श्रीगौतमप्रभोः । पूर्णज्ञानोत्सवं चक्रे शक्रः प्रतिपदः प्रगे
 ॥ ३७४ ॥ श्रीगौतमोक्त-श्रीसूरि-मन्त्राराधकसूरयः । अक्षार्चनां विनिर्मान्ति दिनेऽसिन् चन्दनादिभिः ॥ ३७५ ॥
 निर्वीरां क्षितिमाऽऽप्य मो-हचरटो लुण्टन्नलं सर्वतो, दृष्टः श्रीगणनायकेन वदता मे राज्यमेतन्न किम् ? । जानासि त्वमहो सुसूर्प-
 धुनाऽयासीति दूरे क्रिय, बटो दीपकरैर्नरेर्निजगृहात्सर्पच्छलात्प्रायते ॥ ३७६ ॥ श्रीवीरे निर्धृते राजाऽ-भुंजानो नंदिवर्द्धनः ।
 द्वितीयायां सुदर्शना-भगिन्या भोजितो बलात् ॥ ३७७ ॥ ततो भ्रातृ-द्विभ्रुता जगतीतले । संप्रते ! भूयते ! तेन
 ख्याता दीपालिका जने ॥ ३७८ ॥ राजा पुनर्जगादाऽऽर्य-सुहृत्स्थाचार्यपुंगवान् । प्रभो ! पुनः समस्त्येप संशयो मम मानसे ॥ ३७९ ॥
 वस्त्रावफलयत्रादे-भौंगो गेहादिमण्डनम् । अन्योऽज्यं जनो जोत्काराः कसादसिन् दिने विभो ! ॥ ३८० ॥ अघोचन् वाचना-

चार्याः शृणु हेतुं महीपते ! । उज्जयिन्यां नृपो धर्मो नम्रुचित्तस्य धीसखः ॥ ३८१ ॥ विहरन्तोऽन्यदा तत्र ह्यस्यः समवाससन् ।
 मुनिसुत्रत-तीर्थेश-शिष्याः श्रीसुव्रताह्वयाः ॥ ३८२ ॥ वन्दनार्थं गतस्तेषा श्रीधर्मः सपरिच्छदः । नम्रुचिः सचिवस्तस्य वदन्
 क्षुद्धेन निर्जितः ॥ ३८३ ॥ कोषटोपवधः सोऽथ घृणीन् हन्तुमना निशि । निष्कृपः कृष्टनिस्त्रिंशः साध्यासन्नमुपागतः ॥ ३८४ ॥
 जैनदेवतया तावत् स्तम्भितः पथि संस्थितः । प्रमातं च ततो जात-मुद्रतस्तपनातपः ॥ ३८५ ॥ श्रीधर्मः भूपतिः प्राप्तो गुरुन्ननु
 निरीक्षितः । स्तम्भितो नम्रुचित्तेन धमयित्वाऽथ मोचितः ॥ ३८६ ॥ नराधिपेन लोकेन धिक्कृतो लज्जितस्ततः । निर्गत्य नगराद्भ्राम्यन्
 ऋस्तिनागपुरं गतः ॥ ३८७ ॥ तत्र पद्मोत्तरो राजा ज्वालादेव्यस्ति तत्रियया । सम्यक्त्वशीललावण्य-गुणालकारमण्डिता ॥ ३८८ ॥
 तयोः स्ते विष्णुकुमार-महापद्मौ तनूहौ । भुवनानन्दनी शूरी दानकल्पद्रुमोपमौ ॥ ३८९ ॥ यौवराजपदं विष्णु-कुमारे
 तनगीप्सति । पिता प्रमुदितस्त्वान्तो महापद्मस्य दत्तवान् ॥ ३९० ॥ महापद्मकुमारस्य नम्रुचिर्मिलितोऽन्यदा । स्थापितः सचिवस्तेन
 मानसन्मानपूर्वकः ॥ ३९१ ॥ सोऽन्यदा सिंहशौण्डीर जिग्ये सिंहस्थं नृपम् । ददौ पद्मो वर तुष्टः स च न्यासीचकार तम् ॥ ३९२ ॥
 ज्वालादेव्याऽन्यदा मोदा-द्रथयात्राचिकीर्षया । रथो निर्मापितो जैनः स्वर्णरत्नैरलङ्कृतः ॥ ३९३ ॥ सपत्न्याऽथ तदा तस्या
 मोहमिथ्यात्वमूढया । लक्ष्म्यापि स्वर्द्धया प्रीढः कारितो ब्राह्मणो रथः ॥ ३९४ ॥ रथाकृष्टिनिभिचेन वादे जाते द्वयोस्तयोः ।
 कलहनिष्ठ्यै राजा रथौ द्वावप्यवारयत् ॥ ३९५ ॥ महापद्मस्तदा मातु-रपमानं तथा कृतम् । समीक्ष्य दुःखितस्त्वान्तो गतो देशा-
 न्तरं प्रति ॥ ३९६ ॥ स शकृत्किमाक्रान्त-पट्टरुण्डक्षोणिमण्डलः । ऊढा मदनावलीकः प्राप्तचक्रिपदोऽभवत् ॥ ३९७ ॥

तादृश्याऽसमया ऋद्ध्या पद्मः प्राप्तो निजे पुरे । पित्रा प्रवेशितोऽतुच्छ-धनोत्सवपुरस्सरम् ॥ ३९८ ॥ ततो भरतसाम्राज्या-भिषेकं
सन्महोत्सवम् । महापद्मस्य राजानश्चक्रुः पद्मोत्तरादयः ॥ ३९९ ॥ साकं विष्णुकुमारेण नृपः पद्मोत्तरस्ततः ।
सुव्रताचार्यपादान्ते अत्रज्य त्रिदिवं यथौ ॥ ४०० ॥ षष्टिशतानि ६००० वर्षाणि तपस्तीव्रं वितन्वतः । जाता विष्णुकुमारस्य
लब्धयो वैक्रियादिकाः ॥ ४०१ ॥ महापद्मनरेन्द्रेण तुंगशृंगैर्गतप्रमैः । प्रतिद्रुगं प्रतिग्रामं प्रासादैर्भूषिता मही ॥ ४०२ ॥ प्रौढप्रभा-
वनापूर्व-खर्णरत्नमयै रथैः । जनन्याः पूरितस्तेन रथयात्रामनोरथः ॥ ४०३ ॥ वरेण नमुची राज्यं ऋतुहेतोरयाचत । चक्री दत्त्वा
तदेतस्य स्वयमन्तःपुरे स्थितः ॥ ४०४ ॥ तदा वर्षाचतुर्मासा-भिग्रहा हस्तिनापुरे । परिवारयुतास्तस्थुः श्रीमत्सुव्रतसूरयः
॥ ४०५ ॥ निरीक्ष्य नमुचिः स्रुीन् स्मरन् वरं तदाऽवदत् । त्वां सुक्त्वा भरितः सर्वे लिङ्गिनो मासुपस्थिताः ॥ ४०६ ॥ स्थेयं न
साधुभिस्तन्मे भूमौ सप्तदिनोपरि । स्याता यस्तमहं हन्ता देयं मम न दूषणम् ॥ ४०७ ॥ प्रधानैः सचिवैः सोऽथ संवेन च
बृहत्किभिः । स्थित्यर्थं तत्र साधूनां मानितोऽपि न मन्यते ॥ ४०८ ॥ संघस्यानुज्ञया पेष्य साधू सुव्रतसूरयः । मेरुशृङ्गस्थितं
विष्णु-कुमारं सुनिमाह्वयन् ॥ ४०९ ॥ गुर्वादेशेन स प्राप्तो ववन्दे स्वगुरुन् मुदा । आकारणनिमित्तं तै-स्तस्याऽऽकथि यथातथम्
॥ ४१० ॥ ततो विष्णुकुमारोऽगा-चदानीं नृपसंसदि । स नेमे नमुचिं सुक्त्वा निःशेषैरपि राजभिः ॥ ४११ ॥ उवाच नमुचिं
विष्णुः पूरिताभिग्रहा नृप ! । यास्यन्ति साधवः स्थित्यै कियन्तीं देहि तन्महीम् ॥ ४१२ ॥ ततस्तस्य नृपः पृथ्वीं त्रिपदीप्रमिता-

१-समं विष्णुकुमारेण स्वथं पद्मोत्तरो नृपः । सुव्रताचार्यपादान्ते परिदृज्य यथौ शिवम् ॥ इत्तिदीपालिकाकल्प, श्लो०-२५३ ॥ २-यज्ञने माटे कार्तिक
पूर्णिमां सुधी । ३-चतुर्किभिः । ४-हनु चोमासानो अभिग्रह पूर्णं थयो नथी ।

मद्रात् । तन्निशम्य वचत्स्य स कोपाटोपवानभूत् ॥ ४१३ ॥ लक्ष्ययोजनमानाङ्गो विष्णुवैक्रियलब्धितः । क्रमौ पूर्वापरोदध्यो-
 न्यस्य विश्वमक्रम्ययत् ॥ ४१४ ॥ तृतीय नमुचेः शृष्टेऽ-निष्ट क्रममतिष्ठिपत् । क्षिप्रस्त्रिविक्रमेणेति रसातल वली रिपुः ॥ ४१५ ॥
 चलाचलाचला जज्ञे पर्वताथ चकम्पिरे । समुद्रा मुक्तमर्यादा भयग्रस्ता ग्रहास्तदा ॥ ४१६ ॥ इदं किमिति सभ्रान्ता-अभूर्बस्त्रिदशा
 अपि । जातशङ्कोऽस्तशङ्कोऽपि शक्रस्तत्र क्षणेऽजनि ॥ ४१७ ॥ अवधिज्ञानतो ज्ञात्वा निमित्तं तत्र वासवः । गन्धर्वान् प्रहिणोद्विष्णु-
 कुमारस्योपशान्तये ॥ ४१८ ॥ शक्रनिर्दिष्टगन्धर्व-गीतैः शाम्यशमाऽमृतैः । विष्णुः प्रशान्तकोपाग्नि-र्जज्ञेऽसीमशमोदधिः ॥ ४१९ ॥
 क्षमायस्य तदा साधु महापद्मोऽजमत्सुदा । तमुपालम्प्य स्त्रीणा पादान्ते मुनिरागतः ॥ ४२० ॥ अलोचितः प्रतिक्रान्तः पाप संघ-
 प्रभावनाम् । कृत्वा विशुद्धचारित्र-युक्तो विष्णुः शिवं गतः ॥ ४२१ ॥ उपशान्ते तदोत्पाते पुनरुल्लीवितो जनः । समूय भोजना-
 च्छादाऽ-लङ्काराद्युत्सवान्व्यधात् ॥ ४२२ ॥ प्रतिवर्षं ततो लोकः करोति प्रतिपदिने । वस्त्रान्नपानजोत्कार-गेहभूषादिकोत्सयान्
 ॥ ४२३ ॥ यो मुनीनामवज्ञाकृ-न्नरूपो मृगो हि सः । इति ख्यातीकृते राज्ञा कारितो गोहिसोऽभवत् ॥ ४२४ ॥ श्रीवर्ध
 माननिर्माण-यल्याणकदिने नृपैः । दीपाना करणाच्छोकै जज्ञे दीपोत्सवस्थितिः ॥ ४२५ ॥ चतुर्दश्याममावास्यां षोडशग्रहरावधिः ।
 उपोष्य कोटिसहित पूजयेत् श्रुतमष्टधा ॥ ४२६ ॥ पंचाशतं सहस्राणि परिवार सगौतमम् । स्मृत्वा स्वर्णाम्बुजेऽखण्ड-दीपो

१-ते बेला बचल पूर्वी पृथ्वी एण चलायमान यह । २-जुहारसा । ३-गोहिसो-छाणनो गोह, जे साधुओनी निंदा करे छे, ते मनुष्य उतां पशु
 समान न छे, तेहु सयं स्थाने प्रसिद्धिमां लावषा माटे बने जणाववा माटे राजापू घेर घेर गोहिसो (गोवर्द्धन) धरती बाहेर करायो, हउ एण मारवाड
 सिंगेरेमां छाणनो गोहिसो करवानां भाये छे । ४-अष्टधा-चदन भूप-दीप नैवेद्य नख रुधूर कुसुम-नाणकादि ।

बोध्यः सतण्डुलः ॥ ४२७ ॥ इत्थं सहस्रपंचाश-द्वुणं पुण्यमुपाप्यते । जैनधर्मरता भव्याः प्राप्नुवन्त्यक्षयं सुखम् ॥ ४२८ ॥ यथा
 वृक्षेषु कल्पद्रुः सुरेषु त्रिदशाधिपः । चक्रवर्ती नरेन्द्रेषु नक्षत्रेषु हिमद्युतिः ॥ ४२९ ॥ तेजस्विषु दिवानाथः सुवर्णं सर्व-
 धातुषु । तथा दीपालिकापर्व-प्रधानं सर्वपर्वसु ॥ ४३० ॥ वीरतीर्थपतिराप निर्धृतिं यत्र केवलरमां च गौतमः । राजभिर्व्यरचि
 दीपकोत्सवस्तत्रतोऽतिगुरुर्यवभूतले ॥ ४३१ ॥ जयश्रियं यच्छतु वः स एष दीपोत्सवाख्यो दिनचक्रवर्ती । समस्तविश्वत्रितयप्रदत्त-
 राज्योत्सवैर्निमित्तसर्वसिद्धिः ॥ ४३२ ॥ एवं निशम्याऽऽर्यसुहस्तिस्सुरे-र्दीपालिकापर्वसमस्तदेशे । प्रावीढृतत् सम्प्रतिभूमिभक्तो
 राज्यं वितन्वन् प्रतिवर्षमत्र ॥ ४३३ ॥ अन्यकर्तृकदीपालि-कल्पादिषु विलोकितः । अर्थो न्यबन्धि कल्पेऽत्र स्वान्योपकृतिहेतवे
 ॥ ४३४ ॥ यद्वचं भवेदत्र मन्दबुद्धित्वहेतुना । तदुदारकृपावद्भिः शोधनीयं मनीषिभिः ॥ ४३५ ॥ संवत्सरेऽग्नि-३ द्विष ८ विश्व
 -१४ (१४८३) संमिते, दीपालिकाकल्पमशुं विनिर्ममे । तपागणाधीश्वर-सोमसुंदर-श्रीसूरिशिष्यो जिनसुंदराह्वयः ॥ ४३६ ॥
 दीपालिकापर्वकल्पोऽयं वाच्यमानः सुधीजनैः । जीयाज्जयश्रियो हेतु-राचन्द्रार्कजगत्त्रये ॥ ४३७ ॥ श्रीतपागच्छाधिराज-
 श्रीसोमसुंदरसुरेः । शिष्यमष्टारकप्रभो-र्जिनसुंदरसुरेः कृतिरेषा विनिर्मिता ॥

नव स्मरणानि ।

(१) प्रथम नमस्कारमन्त्रस्मरणम्—नमो अरिहंताणं १ ॥ नमो सिद्धाणं २ ॥ नमो आयरियाण ३ ॥ नमो उवज्झायाण ४ ॥ नमो लोए सबसाहूणं ५ ॥ ' एसो पंचनमुक्कारो, सबपावप्पणासणो । मंगलाणं च सबेसिं, पढम हवइ मंगलं ॥ १ ॥ '

(२) द्वितीयं उपसर्गहरस्मरणम्—उवसगहरं पासं पासं वदामि कम्मघणमुक्कं । विसहरविसनिन्नास मगलकल्लाणआवासं ॥ १ ॥ विसहरफुल्लिगमंतं कंठे धारेइ जो सया मणुओ । तस्स गहरोगमारीदुट्टुजरा जति उवसाम ॥ २ ॥ चिट्ठुउ दूरे मतो तुज्झ पणामोऽवि बहुफलो होइ । नरतिरिएसुऽवि जीवा पावंति न दुक्खदोगच्च ॥ ३ ॥ तुह सम्मत्ते लद्धे चितामणिक्कप्पपायवऽब्भहिए । पावंति अविग्घेण जीवा अयरामर ठाणं ॥ ४ ॥ इअ सथुओ महायस ! भत्तिभर-

निम्बरेण हिअएण । ता देव ! दिज्ज बोहिं भवे भवे पासजिणचंद ! ॥ ५ ॥

(३) तृतीयं शान्तिकरस्मरणम्—संतिकरं संतिजिणं जगसरणं जयसिरीइ दायारं । समरामि
भत्तपालगनिवाणीगरुडकयसेवं ॥ १ ॥ ॐ सनमो विष्णोसहिपत्ताणं संतिसामिपायाणं । इत्थौ स्वाहा-
मंतेणं स्वासिवदुरिअहरणाणं ॥ २ ॥ ॐ संतिनमुक्कारो खेलोसहिमाइलद्धिपत्ताणं । सौं द्वीं (स)
नमो सवोसहिपत्ताणं च देइ सिरिं ॥ ३ ॥ वाणीतिहुअणसामिणिसिरिदेवीजत्रखरायगणिपिडगा ।
गहदिसिपालसुरिंदा सयावि रक्खंतु जिणभत्ते ॥ ४ ॥ रक्खंतु मम रोहिणी पैन्नत्ती वैज्जसिखला
य सया । वज्जंकुंसि चक्केसरि नरदत्ता कालि महाकाली ॥ ५ ॥ गौरी तह गंधारी महजाला
माणवी अ वैइरुहा । अच्चुत्ता माणसिआ महमाणसियाउ देवीओ ॥ ६ ॥ जक्खा गोमुह मह-
जक्ख तिसुह जक्खेस तुंबेरु कुंसुमो । मायंगो विजयाऽजिअ बंभो मेणुओ सुरकुमारो ॥ ७ ॥
छम्मुह पैयाल किन्नर गरुलो गंधव तहय जक्खिंदो । कुंवर वैरुणो भिउडी गोमेहा पांस मायंगो
॥ ८ ॥ देवीओ चक्केसरि अजिआ दुरिआरि कालि महाकाली । अच्चुअ संता जाला सुतारयाऽसोअं
सिरिवच्छीं ॥ ९ ॥ चंडीं विजैयकुंसि पैन्नइत्ति निव्वीणि अच्चुआ धरणी । वइरुहेऽल्लुत्त गंधारि अंबे

श्री गौतमस्वामीजी

मौणवि वैङ्करुह तह य अँच्छुत्ता । मौणसि महमौणसिसिआ विज्जादेवीओ रक्खंतु ॥ ८ ॥ पंचदस-
कम्मभूमिसु उप्पन्नं सत्तरिं जिणाण सयं । विविहरयणाइवन्नो-वसोहिअं हरउ दुरिआइं ॥ ९ ॥
चउतीसअइसयजुआ अटुमहापाडिहेरकयसोहा । तित्थयरा गयमोहा झाएअवा पयत्तेणं ॥ १० ॥
अँ वरकणयसंखविट्टुममरगयघणसञ्चिहं विगयमोहं । सत्तरिसयं जिणाणं सव्वामरपूइअं वंदे ॥ ११ ॥
स्वाहा ॥ अँ भवणवइवाणवंतरजोइसवासी विमाणवासी अ । जे केवि दुट्टुदेवा ते सब्बे उवसमंतु मम
॥ १२ ॥ स्वाहा ॥ चंदणकप्पूरेणं फलए लिहिऊण खालिअं पीअं । एगंतराइगहभूअसाइणिमुग्गं
पणासेइ ॥ १३ ॥ इअ सत्तरिसयजंतं सम्मं मंतं दुवारि पडिलिहिअं । दुरिआरिविजयवंतं
निब्भंतं निच्चमच्चेह ॥ १४ ॥

(९) पंचम नमिऊणस्मरणम्—नमिऊण पणयसुरगणचूडामणिकिरणंजिअं मुणिणो । चलण-
जुअलं महाभयपणासणं संथवं बुच्छं ॥ १ ॥ सडियकरचरणनहमुह—निबुडुनासा विवन्नलायन्ना ।
कुट्टुमहारोगानलफुलिंगनिद्वुसवंग्गा ॥ २ ॥ ते ते तुह चलणाराहणसलिलंजलिसेयबुद्धियच्चछाया ।
वणदवदद्धा गिरिपा—यवव पत्ता पुणो लच्छि ॥ ३ ॥ युग्मं ॥ दुवायंयुभियजलनिहिउब्भडकछोल-

भीसणारावे । समंतभयविसंतुलनिज्जामयमुक्कवावारे ॥ ४ ॥ अविदलिअजाणवत्ता खणेण पावंति
 इच्छिअ कूल । पासजिणचलणजुअल निच्च चिअ जे नमंति नरा ॥ ५ ॥ युग्मं ॥ खरपवणुद्धुय
 वणदवजालावलिमिलियसयलदुमगहणे । डज्झंतमुद्धमयवहुभीसणरवभीसणम्मिं वणे ॥ ६ ॥ जग-
 गुरुणो कमजुअल निव्वाविसयलतिहुअणाभोअं । जे संभरति मणुआ न कुणइ जलणो भयं तोसिं
 ॥ ७ ॥ युग्म ॥ विलसंतभोगभीसणफुरिआरुणनयणतरलज्जिहालं । उग्गभुअगं नवजलयसत्थंहं
 भीसणायां ॥ ८ ॥ मन्नंति कीडसरिसं दुरपरिच्छूढविसमविसवेगा । तुह नामक्खरफुडसिद्धमं-
 तगुरुआ नरा लोए ॥ ९ ॥ युग्म ॥ अडवीसु भिल्ल-तक्कर-पुलिद-सदूलसद्वर्भीमासु । भयविहुरवु-
 न्नकायर-उद्धुरिअपहिअसत्थासु ॥ १० ॥ अविच्छुत्तविहवसारा तुह नाह ! पणाममत्तवावारा । वव-
 गयविग्घा सिग्घं पत्ता हियइच्छिय ठाण ॥ ११ ॥ युग्मं ॥ पज्जलिआनलनयण दूरवियारियसुहं
 महाकाय । नहकुलिसघायविअलिअगइंदकुंभत्थलाभोअं ॥ १२ ॥ पणयससभमपत्थिवनहमणिमा-
 णिक्कपडिअपडिमस्स । तुह वयणपहरणधरा सीहं कुद्धपि न गणति ॥ १३ ॥ युग्मं ॥ ससिधवल-
 दत्तमुसलं दिहकरुल्लालवुड्डिउच्छाह । महुपिगंनयणजुअल ससलिलनवजलहरारावं ॥ १४ ॥ भीमं

महागइंदं अच्चासन्नंपि ते नवि गणंति । जे तुम्ह चलणजुअलं मुणिवइ ! तुंगं समल्लीणा ॥ १५ ॥
युग्मं ॥ समरस्मि तिवखखगाभिग्घायपविद्धउहुथकबंधे । कुंतविणिभिन्नकरिकलहमुक्कसिक्कार-
पउरस्मि ॥ १६ ॥ निज्जियदप्पुधुररिउनरिंदनिवहा भडा जसं धवलं । पावंति पावपसमिण ! पास-
ज्जिण ! तुह प्पभावेण ॥ १७ ॥ युग्मं ॥ रोगजलजलणविसहरचोरारिमइंदगयरणभथाइं । पास-
ज्जिणनामसंकित्तणेण पसमंति सवाइं ॥ १८ ॥ एवं महाभयहरं पासज्जिणिंदस्स संथवमुआरं ।
भवियजणाणंदयरं कल्ल्याणपरंपरनिहाणं ॥ १९ ॥ रायभय-जक्ख-रक्खस-कुसुमिण-दुसुमिण-रिक्ख-
पीडासु । संझासु दोसु पंथे उवसग्गे तह य रयणीसु ॥ २० ॥ जो पढइ जो अ निसुणइ ताणं कइणो
य माणतुंगस्स । पासो पावं पसमेउ सयलभुवणच्चिअचलणो ॥ २१ ॥ उवसगंते कमठा-सुरस्मि
झाणाओ जो न संचलिओ । सुर-नर-किन्नरजुवईहिं संथुओ जयउ पासजिणो ॥ २२ ॥ एअस्स
मज्झयारे अट्टारसअक्खरेहिं जो मंतो । जो जाणइ सो झायइ परमपयत्थं फुडं पासं ॥ २३ ॥
पासह समरण जो कुणइ संतुट्ठे हियएण । अहुत्तरसय वाहिभय, नासइ तस्स दूरेण ॥ २४ ॥

(६) षष्ठं अजितशान्तिस्मरणम्—अजिअं जिअसवभयं संतिं च पसंतसवगयपावं । जयगुरु

संत्रिगुणकरे दोऽत्रि जिणवरे पणिषयामि ॥ १ ॥ गाहा ॥ ववगयमंगुलभावे ते हं विउलतवनिम्मल-
 म्हावे । निरुवममहप्पभावे थोसामि सुदिट्टुसवभावे ॥ २ ॥ गाहा ॥ सबहुम्बप्पसंतीणं, सबपाव-
 प्पसतीण । सया अजियसंतीण, णमो अजिअसतीणं ॥ ३ ॥ सिलोगो ॥ अजिअजिण ! सुहप्प-
 यत्तण, तय पुरिसुत्तम नामकित्तणं । तह य धिइमइप्पवत्तण, तव य जिणुत्तम ! संति कित्तणं
 ॥ ४ ॥ मागहिआ ॥ किरिआत्रिहिसचिअकम्मकिलेसविमुक्खयरं, अजिअ निचियं च गुणेहिं महा-
 मुणिसिद्धिगय । अजिअस्स य सतिमहामुणिणोऽविअ सतिकरं, सयय मम निव्वुइकारणय च
 नमसणयं ॥ ५ ॥ आलिंगणय ॥ पुरिसा ! जइ दुक्खवारण, जइ अ विमगह सुव्वलकारणं ।
 अजिअं संति च भावओ, अभयकरे सरण पवज्जहा ॥ ६ ॥ मागहिआ ॥ अरइइ-तिमिरविरहिअ-
 सुरयजररण, सुर-असुर-गरुल-भुयग-उइपययपणिवइअं । अजिअमहमविअ सुनयनयनिउण-
 मभयकर, सरणमुवत्तरिअ मुवि-दिविज-महिअ सययमुवणमे ॥ ७ ॥ संगयय ॥ त च जिणुत्तम-
 सुत्तमनित्तमसत्तथरं, अज्जव-मइव-एत्ति-विमुत्ति समाहिनिहिं । सतिकरं पणमामि दमुत्तमतित्थयरं,
 सत्तिमुणि ! मम सत्तिसमाहिवर दिसड ॥ ८ ॥ सोनाणयं ॥ सावत्थिपुव्वपत्थिव च वरहरिथमत्थय-

पसत्थविच्छिन्नसंस्थिअं, थिरसरिच्छवच्छं मयगललीलायमाणवरगंधहत्थिपत्थाणपत्थियं संथवारिहं ।
हत्थिहत्थबाहुधंतकणगरुअगनिरुवहयपिंजरं पवरलक्खणोवचिसोमचारुखवं, सुइसुहमणाभिराम-
परमरमणिज्जवरदेवदुंदुहिनिनायमहुरयरसुहगिरं ॥ ९ ॥ वेड्डओ ॥ अजिअं जिआरिगणं, जिअसव-
भयं भवोहरिउं । पणमामि अहं पयओ, पावं पसमेउ मे भयवं ! ॥ १० ॥ रासालुद्धओ ॥ कुरुजण-
वयहत्थिणाउरनरीसरो पढमं तओ महाचक्कवट्ठिभोए महप्पभावो, जो बावत्तरिपुरवरसहस्सवरनगर-
निगमजणवयवई बत्तीसारायवरसहस्साणुयायमगो । चउदसवररण-नवमहानिहि-चउसट्ठि-
सहस्सपवरजुवईण सुंदरवई, चुलसीहय-गय-रह-सयसहस्ससामी, छणवइगामकोडिसामी-
आसी जो भारहम्मि भयवं ! ॥ ११ ॥ वेड्डओ ॥ तं संतिं संतिकरं, संतिणं सबभया । संतिं थुणामि
जिणं, संति विहेउ मे ॥ १२ ॥ रासानंदिअयं ॥ युग्मं ॥ इक्खाग ! विदेहनरीसर ! नरवसहा ! सुणि-
वसहा !, नवसारय ससिसकलाणण ! विगयतमा ! विहुअरया ! । अजिउत्तम ! तेअगुणेहिं महासुणि-
अमिअबला ! विउलकुला !, पणमामि ते भवभयमूरण ! जगसरणा मम सरणं ॥ १३ ॥ चित्तलेहा ॥
देव-दाणविंद-चंद-सूरवंद ! हट्ट-उट्ट-जिट्टपरम !, लट्टरुव ! धंतरुप्प-पट्ट-सेअ-सुद्ध-निद्ध-धवल ! दंत-

पति ! संति ! सत्ति-कित्ति मुत्ति-लुत्ति-गुत्ति-पवर !, दित्तेअवद ! धेअ ! सव्वलोअभाविअप्पभाव !
 णेअ ! पइस मे समाहि ॥ १४ ॥ नारायओ ॥ विमलससिकलाइरेअसोमं, वित्तिमिरसूरकाइरे
 अत्तेअ । तिअसवइगणाइरेअरूव, धरणिधरप्पवराइरेअसारं ॥ १५ ॥ कुसुमलया ॥ सत्ते अ सया
 अजिअ, सारीरे अ वले अजिअ । तवसंजमे अ अजिअं, एस थुणामि जिणं अजिअं ॥ १६ ॥
 भुअगपरिरिगिअं ॥ युमं ॥ सोमगुणेहिं पावइ न तं नवसरयससी, तेअगुणेहिं पावइ न त नव-
 सरयत्री । रूवगुणेहिं पावइ न त तिअसगणवई, सारगुणेहिं पावइ न तं धरणीधरवई ॥ १७ ॥
 खिज्जिअय ॥ तित्थवरपत्तय तमरयरहिअ, धीरजणथुअच्चिअ चुअकलिकलुस । संत्तिसुहप्पवत्तयं
 तिगरणपयओ, सत्तिमह महासुणि सरणमुवणमे ॥ १८ ॥ लल्लिअय ॥ विणओणयसिरइअजलि-
 रिसिगणसंथुअं थिमिअं, विवुहाहित्थ-धणवइ-नरवइथुअमहिअच्चिअ बहुसो । अइरुग्गयसरयद्विवा-
 यरसमहिअसप्पभ तवसा, गयणगणवियरणसमुअचारणवंदिअं सिरसा ॥ १९ ॥ किसलयमाला ॥
 असुर-गरुलपरिवदिअ, किन्नरोरगणमंसिअ । देवकोडिसयसंथुअ, समणसघपरिवंदिअं ॥ २० ॥
 सुमुहं ॥ अभय अणह, अरयं अरुय । अजिअं अजिअ, पयओ पणमे ॥ २१ ॥ विज्जुविलसिअं ॥

त्रिभिर्विशेषकम् ॥ आगया वरविमाणदिद्वकणगरहतुरयपहकरसएहिं हुलिअं । ससंभसोअरणखु-
 भिअलुलिअचलकुंडलगयतिरीडसोहंतमडलिमाला ॥ २२ ॥ वेड्डओ ॥ जं सुरसंधा सासुरसंधा
 वेरविउत्ता भत्तिसुजुत्ता, आथरभूसिअसंभमपिंडिअसुहुसुविस्हिअसव्वलोधा । उत्तमकंचणरय-
 णपरुवियभासुरभूसणभासुरिअंगा, गायसमोणयभत्तिवसागयपंजलिपेसिअसीसपणामा ॥ २३ ॥
 रयणमाला ॥ वंदिऊण थोऊण तो जिणं, तिगुणमेव य पुणो पयाहिणं । पणमिऊण य जिणं
 सुरासुरा, पमुइआ सभवणाई तो गया ॥ २४ ॥ खित्तयं ॥ तं महासुणिमहंपि पंजली, राग-
 दोसभयमोहवज्जिअं । देवदाणवनरिंदवंदिअं, संतिमुचममहात्तत्रं नमे ॥ २५ ॥ खित्तयं ॥ अंवर-
 तरविआरणिआहिं, ललिअहंसवहुगामिणिआहिं । पीणसोणिथणसालिणिआहिं, सकलकमल-
 दललोअणिआहिं ॥ २६ ॥ दीवयं ॥ पीणनिरंतरथणभरविणमियगायलआहिं, मणिकंचणपसि-
 षिलमेहलसोहिअसोणितडाहिं । वरखिखिणिनेउरसतिलयवलयविभूसणिआहिं, रइकरचउरमणो-
 हरसुंदरदसंणिआहिं ॥ २७ ॥ चित्तक्खरा ॥ देवसुंदरीहिं पायवंदिआहिं वंदिआ य जस्स ते
 सुविक्कमा कमा, अप्पणो निडालएहिं मंडणोडुणप्पगारएहिं केहिं केहिं वी अवंगतिलयपत्तले-

हनामपहि चिह्नपहि संगयगयाहि भत्तिसन्निविद्वुंदणागयाहि हुंति ते वंदिआ पुणो पुणो
॥ २८ ॥ नारायओ ॥ तमहं जिणचदं, अजिअ जिअमोहं । धुअसव्वकिलेस, पयओ पणमामि
॥ २९ ॥ नंदिअयं ॥ धुअवदिअयस्सा रिसिगणदेवगणेहि, तो देववहुहि पयओ पणमिअस्सा ।
जस्स जगुत्तमसासणअस्सा, भत्तिवसागयपिंडिअयाहिं । देववरच्छरसाबहुआहिं, सुरवरइगुण-
पडिअयाहिं ॥ ३० ॥ भासुरयं ॥ वससद्धततितालमेलिए तितव्वखराभिरामसद्धमीसए कए अ,
सुइसमाणे अ सुद्धसज्जगीअपायजालघटिआहि । वलयमेहलाकलावनेउराभिरामसद्धमीसए कए
अ, देवनट्टिआहिं हावभावविठ्ठमण्णगारएहिं । नच्चिऊण अंगहारएहिं वंदिआ य जस्स ते सुवि-
क्कमा कमा, तय तिलोअसव्वसत्तसंतिकारयं पसत्तसव्वपावदोसमेसहं नमामि सतिमुत्तमं जिणं ॥३१॥
नारायओ ॥ छत्तचामरपडागजूअजवमडिआ, झयवरमगरतुरयसिरिवच्छसुलछणा । दीवसमुद्धमंदर-
दिसागयसोहिआ, सत्थिअवसहसीहरहचक्करंकिया ॥ ३१ ॥ ललिअय ॥ सहावल्हा समप्पइट्टा,
अदोसदुट्टा गुणेहिं जिट्टा । पसायसिट्टा तवेण पुट्टा, सिरीहिं इट्टा रिरीहिं जुट्टा ॥ ३३ ॥ वाण-
वासिआ ॥ ते तवेण धुअसव्वपावया, सबलोअहिअमूलपावया । संथुआ अजिअसंतिपायया, हुंलु

मे सिवसुहाणदायया ॥ ३४ ॥ अपरांतिका ॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥ एवं तत्रवलविडलं, शुभं मए
अजिअसंतिजिणजुअलं । ववगयकम्मरयमलं, गइं गयं सासयं विडलं ॥ ३५ ॥ गाहा ॥ तं बहु-
गुणप्पसायं, सुक्खसुहेण परमेण अत्रिसायं । नासेउ मे त्रिसायं, कुणउ अ परिसाऽविअ पसायं ॥
॥ ३६ ॥ गाहा ॥ तं मोएउ अ नंदिं, पावेउ अ नंदिसेणमभिंनंदिं । परिसाऽविअ सुहनंदिं, मम च
दिसउ संजमे नंदिं ॥ ३७ ॥ गाहा ॥ पक्खिअचाउम्मासिसं वच्छरिए, अवस्स भणिअवो । सोअवो
सवोहिं, उवसगनिवारणो एसो ॥ ३८ ॥ जो पढइ जो अ निसुणइ, उभओ कालंपि अजिअसंतिथयं ।
न हु हुंति तस्स रोगा, पुव्वुप्पन्नावि नासंति ॥ ३९ ॥ जह इच्छह परमपयं, अहवा कित्ति
सुविस्थडं भुवणे । ता तेलुक्कुद्धरणे, जिणवयणे आयरं कुणह ॥ ४० ॥

(७) सप्तमं भक्तासरस्मरणम्—भक्तामरणतमौलिमणिप्रमाणामुद्दयोतकं दलितपापतमोवि-
तानम् । सम्यक् प्रणम्य जिनपादयुगं शुगादावालम्बनं भवजले पततां जनानाम् ॥ १ ॥ यः
संस्तुतः सकलवाङ्मयतरत्रयोधाहुद्भूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः । स्तोत्रैर्जगद्विजयचिच्चहैरुदारैः,
स्तोष्ये किलाहमपि तं प्रथमं जिनेन्द्रम् ॥ २ ॥ बुद्ध्या विनाऽपि विबुधार्चितपादपीठ !, स्तोत्रे

समुद्यतमेतिर्विगतत्रपोऽहम् । बाल विहाय जलसस्थितमिन्दुविम्बमन्यः क इच्छति जनः सहसा
ग्रहीतुम् ? ॥ ३ ॥ वक्तु गुणान् गुणसमुद्र ! शशाङ्ककान्तान्, कस्ते क्षमः सुरगुरुप्रतिमोऽपि
बुद्ध्या ? । कल्पान्तकालपवनोद्धतनक्रचक्रं, को वा तरीतुमलमम्बुनिधिं मुजाभ्याम् ? ॥ ४ ॥
सोऽहं तथापि तव भक्तिवशान्मुनीश !, कर्तुं स्तव विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः । प्रीत्याऽऽत्मवीर्यम-
विचार्य मृगो मृगेन्द्र, नाभ्येति किं निजाशिशोः परिपालनार्थम् ? ॥ ५ ॥ अल्पश्रुत श्रुतवतां
परिहासधाम, त्वद्भक्तिरेव सुखरीकुरुते बलान्माम् । यत्कोकिलः किल मधौ मधुरं विरौति, तच्चारु-
चूतकलिकानिकरैकहेतुः ॥ ६ ॥ त्वरसंस्तवेन भवसन्ततिसन्निवद्धं, पापं क्षणात् क्षयमुपैति शरीर-
भाजाम् । आक्रान्तलोकमलिनीलमशेषमाशु, सूर्याशुभिन्नमिव शार्वरमन्धकारम् ॥ ७ ॥ सत्वेति
नाथ ! तव संस्तवन मयेदमारभ्यते तनुधियाऽपि तव प्रभावात् । चेतो हरिष्यति सतां नलिनी-
दलेषु, मुक्ताफलद्युतिमुपैति ननूद्विन्दुः ॥ ८ ॥ आस्तां तव स्तवनमस्तसमस्तदोषं, त्वरसङ्कथाऽपि
जगतां दुरितानि हन्ति । दूरे सहस्रकिरणः कुरुते प्रभैव, पद्माकरेषु जलजानि विकाशभाञ्जि ॥ ९ ॥
नाल्यद्भुत सुवनभूषणभूत ! नाथ !, भूतैर्गुणैर्भुवि भवन्तमभिष्टुवन्तः । तुल्या भवन्ति भवतो

ननु तेन किं वा ? भूत्याश्रितं य इह नात्मसमं करोति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा भवन्तमनिमेषनिलोकनीयं,
नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य चक्षुः । पीत्वा पयः शशिकरद्युतिदुग्धसिन्धोः, क्षारं जलं जलनिधे-
रशितुं क इच्छेत् ? ॥ ११ ॥ यैः शान्तरागरुचिभिः परमाणुभिस्त्वं, निर्मापितस्त्रिभुवनैकललाम-
भूत ! । तावन्त एव खलु तेऽप्यणवः पृथिव्यां, यत्ते समानमपरं नहि रूपमस्ति ॥ १२ ॥ त्रकं
क ते सुरनरोरगनेत्रहारि निःशेषनिर्जितजगद्व्रितयोपमानम् ? । विम्बं कलङ्कमलिनं क निशा-
करस्य ? , यद्वासरे भवति पाण्डुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥ सम्पूर्णमण्डलशशाङ्ककलाकलापशुभ्रा
गुणास्त्रिभुवनं तव लङ्घयन्ति । ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर ! नाथमेकं, कस्तास्त्रिवारयति सञ्चरतो
यथेष्टम् ? ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यदि ते त्रिदशान्नभिर्नीतं मनागपि मनो न विकारमार्गम् ? ।
कल्पान्तकालमरुता चलिताचलेन, किं मन्दराद्रिशिखरं चलितं कदाचित् ? ॥ १५ ॥ निर्भूमवर्तिर-
पवर्जिततैलपूरः, कृत्स्नं जगन्नयमिदं प्रकटीकरोपि । गम्यो न जातु मरुतां चलिताचलानां, दीपोऽ-
परस्त्वमसि नाथ ! जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुगम्यः, स्पष्टीकरोपि
सहसा युगपज्जगन्ति । नाम्भोधरोदरनिरुद्धमहाप्रभावः, सूर्यातिशायिमहिमाऽसि सुनीन्द्र ! लोके

॥ १७ ॥ नित्योदयं दलितमोहमहान्धकारं, गम्यं न राहुवदनस्य न वारिदानाम् । विश्राजते तव
 मुखाब्जमनल्पकान्ति, विद्योतयज्जगदूर्वशशाङ्कविम्बम् ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनाहि विवस्वता
 वा, शुष्मन्मुखेन्दुदलितेषु तमस्सु नाथ ! । निष्पन्नशालिवनशालिनि जीवलोके, कार्यं कियज्जल-
 धैर्जलभारनञ्जैः ? ॥ १९ ॥ ज्ञान यथा त्वयि विभाति कृतावकाश, नैव तथा हरिहरादिषु
 नायकेषु । तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं, नैव तु काचशकले किरणाकुलेऽपि ॥ २० ॥
 मन्ये वरं हरिहरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति । किं वीक्षितेन भवता ? भुवि
 येन नान्यः, कश्चिन्मनो हरति नाथ ! भवान्तरेऽपि ॥ २१ ॥ स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति
 पुत्रान्, नान्य सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता । सर्वा दिशो दधति भानि सहस्ररश्मि, प्राच्येव
 दिग् जनयति स्फुरदंशुजालम् ॥ २२ ॥ त्वामामनन्ति मुनयः परमं पुमांसमादित्यवर्णसमलं तमसः
 परस्तात् । त्वामेव सम्यगुपलभ्य जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र ! पन्थाः ॥ २३ ॥
 त्वामव्ययं विभुमचिन्त्यमसह्यमाद्यं, ब्रह्माणमीश्वरमनन्तमनङ्गकेतुम् । योगीश्वरं विदितयोग-
 मनेकमेकं, ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति सन्तः ॥ २४ ॥ बुद्धस्त्वमेव विबुधार्चितबुद्धिवोधात्, त्वं

शङ्करोऽसि भुवनत्रयशङ्करत्वात् । धाताऽसि धीर ! शिवमार्गविधेर्विधानाद्, व्यक्तं त्वमेव भगवन् !
 पुरुषोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्त्तिहराय नाथ !, तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ।
 तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन ! मवोदधिशोषणाय ॥ २६ ॥ को विस्मयोऽत्र यदि
 नाम गुणैरशेषैस्त्वं संश्रितो निरवकाशतया ? मुनीश ! दोषैरुपात्तविविधाश्रयजातगर्वैः, स्वप्नान्तरैऽपि
 न कदाचिदपीक्षितोऽसि ॥ २७ ॥ उच्चैरशोकतरुसंश्रितमुन्मथूखमाभाति रूपममलं भवतो नितान्तम् ।
 स्पष्टोऽसत्किरणमस्ततमोवितानं, बिम्बं खेस्वि पयोधरपार्श्ववर्त्ति ॥ २८ ॥ सिंहासने मणिमथूख-
 शिखाविचित्रे, विभ्राजते तव वपुः कनकावदातम् । बिम्बं त्रियद्विलसदंशुलतावितानं, तुङ्गोदयाद्दि-
 शिरसीव सहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥ कुन्दावदातचलचामरचारुशोभं, विभ्राजते तव वपुः कलधौत-
 कान्तम् । उद्यच्छशाङ्कशुचिनिर्झरवारिधारमुच्चैस्तटं सुरगिरेरिव शातकौम्भम् ॥ ३० ॥ छत्रत्रयं तव
 विभाति शशाङ्ककान्तमुच्चैःस्थितं स्थगितभानुकरप्रतापम् । मुक्ताफलप्रकरजालविवृद्धशोभं, प्रख्या-
 पयत्रिजगतः परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥ उन्निद्रहेमनवपङ्कजपुञ्जकान्तिपथुल्लसन्नखमथूखशिखाभिरामौ ।
 पादौ पदानि तव यत्र जिनेन्द्र ! धत्तः पद्मानि तत्र विबुधाः परिकल्पयन्ति ॥ ३२ ॥ इत्थं यथा तव

विभूतिरभूजिनेन्द !, धर्मोपदेशनविधौ न तथा परस्य । यादृक् प्रभा दिनकृतः प्रहतान्धकारा,
 तादृक् कुतो ग्रहगणस्य विकाशिनोऽपि ? ॥ ३३ ॥ ऋयोतन्मदाविलिविलोकपोलमूलमत्तत्रम-
 द्रमरनादविवृद्धकोपम् । ऐरावताभिमिभमुद्धतमापतन्त, दृष्टा भयं भवति नो भवदाश्रितानाम्
 ॥ ३४ ॥ भिन्नेभकुम्भगलदुज्ज्वलशोणिताकमुक्ताफलप्रकरभूषितभूमिभागः । वद्धक्रमः क्रमगतं
 हरिणाधिपोऽपि नाक्रामति क्रमयुगाचलसंश्रित ते ॥ ३५ ॥ कल्पान्तकालपवनोद्धतवह्निकल्पं,
 दावानल ज्वलितमुज्ज्वलमुत्स्फुलिङ्गम् । विश्वं जिघत्सुमिव सम्मुखमापतन्त, त्वन्नामकीर्तनजलं
 शमयत्वशेषम् ॥ ३६ ॥ रक्तेक्षणं समदकोकिलकण्ठनीलं, क्रोधोद्धतं फणिनसुत्फणमापतन्तम् ।
 आक्रामति क्रमयुगेन निरस्तशङ्कस्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥ ३७ ॥ वल्गसुरङ्गजगर्जित-
 भीमनादमाजौ बलं बलवतामपि भूपतीनाम् । उद्यद्दिवाकरमयूखशिखाऽपविद्धं, त्वत्कीर्तनात्तम
 इवाशु भिदामुपैति ॥ ३८ ॥ कुन्ताग्रभिन्नगजशोणितवारिवाहवेगावतारणातुरयोधभीमे । युद्धे
 जय विजितदुर्जयजेषपक्षास्त्वत्पादपङ्कजवनाश्रयिणो लभन्ते ॥ ३९ ॥ अरुभोनिधौ क्षुभितभीषण-
 नकचक्रपाठीनपीठभयदोल्बणवाडवाशौ । रङ्गत्तरङ्गशिखरस्थितयानपात्राखासं विहाय भवतः

स्मरणाद् व्रजन्ति ॥ ४० ॥ उद्धूतभीषणजलोदरभारभुञ्जाः, शोच्यां दशामुपगताश्च्युतजीविताशाः ।
 त्वत्पादपङ्कजरजोऽमृतदिग्धदेहा, मर्त्या भवन्ति मकरध्वजतुल्यरूपाः ॥ ४१ ॥ आपादकण्ठसुर-
 शृङ्खलवेष्टिताङ्गा, गाढं बृहन्निगडकोटिनिघृष्टजङ्घाः । त्वन्नाममन्त्रमनिशं मनुजाः स्मरन्तः, सद्यः
 स्वयं विगतबन्धभया भवन्ति ॥ ४२ ॥ मत्तद्विपेन्द्रमृगराजदवानलाहिसङ्ग्रामवारिधिमहोदरबन्ध-
 नोत्थम् । तस्याशु नाशमुपयाति भयं भिषेव, यस्तावकं स्तवमिमं सतिमानधीते ॥ ४३ ॥ स्तोत्र-
 खजं तव जिनेन्द्र ! गुणैर्निबद्धां, भक्त्या मया रुचिरवर्णविचित्रपुष्पाम् । धत्ते जनो य इह कण्ठ-
 गतामजस्रं, तं मानतुङ्गमवशा समुपैति लक्ष्मीः ॥ ४४ ॥

(८) अष्टमं कल्याणमन्दिरस्मरणम्—कल्याणमन्दिरसुदारमवद्यभेदि, भीताभयप्रदमनिन्दित-
 मङ्घ्रिपद्मम् । संसारसागरनिमज्जदेशेषजन्तुपोतायमानमभिनस्य जिनेश्वरस्य ॥ १ ॥ यस्य स्वयं
 सुरगुरुर्गिरिमाम्बुराशेः, स्तोत्रं सुविस्तृतमतिर्न विभुर्विधातुम् । तीर्थेश्वरस्य कमठस्मयधूमकेतो-
 स्तस्याहमेष किल संस्तवनं करिष्ये ॥ २ ॥ युगम् ॥ सामान्यतोऽपि तव वर्णयितुं स्वरूपमस्मा-
 द्दशाः कथमधीश ! भवन्त्यधीशाः ? । दृष्टोऽपि कौशिकशिशुर्यदिवा दिवान्धो, रूपं प्ररूपयति किं

किल धर्मरश्मेः ? ॥ ३ ॥ मोहक्षयादनुभवन्नपि नाथ ! मर्त्यो, नूनं गुणान् गणयितुं न तव क्षमेत ।
 कल्पांतवान्तपयसः प्रकटोऽपि यस्मान्मीयेत केन जलधेर्ननुरत्नराशिः ? ॥ ४ ॥ अभ्युद्यतोऽस्मि तव
 नाथ ! जडाशयोऽपि, कर्तुं स्तव लसदसह्यगुणाकरस्य । वालोऽपि किं न निजवाहुयुगं वितत्य,
 विस्तीर्णानां कथयति स्वधियाऽम्बुराशे ? ॥ ५ ॥ चे योगिनामपि न यान्ति गुणास्तेवश !, वक्तुं
 कथं भवति तेषु समावकाशः ? । जाता तदेवमसमीक्षितकारितेयं, जल्पन्ति वा निजगिरा ननु
 पक्षिणोऽपि ? ॥ ६ ॥ आस्तामचिन्त्यमहिमा जिन ! संस्तवस्ते, नामापि पाति भवतो भवतो
 जगन्ति । तीव्रातपोपहतपान्थजनाग्निदाधे, प्रीणाति पद्मसरसः सरसोऽनिलोऽपि ॥ ७ ॥ हृद्वर्त्तिनि
 त्वयि विभो ! शिथिलीभवन्ति, जन्तोः क्षणेन निविडा अपि कर्मवन्धा । सद्यो भुजङ्गमसया इव
 मध्यभागमभ्यागते वनशिखण्डिनि चन्दनस्य ॥ ८ ॥ सुच्यन्त एव मनुजाः सहसा जिनेन्द्र !,
 रौद्रैरुपद्रवशतैस्त्वयि वीक्षितेऽपि । गोस्वामिनि स्फुरिततेजसि दृष्टमात्रे, चौरैस्त्रिवाशु पशवः प्रपलाय-
 मानैः ॥ ९ ॥ त्व तारको जिन ! कथं भविनां ? त एव, त्वामुद्ग्रहन्ति हृदयेन यदुत्तरन्तः । यद्वा
 दृतिन्तरति यज्जलमेव नूतमन्तर्गतस्य मरुतः स किलानुभावः ॥ १० ॥ यस्मिन् हरप्रभृतयोऽपि

हृत्प्रभावाः, सोऽपि त्वया रतिपतिः क्षणितः क्षणेन । विध्यापिता हुतभुजः पयसाऽथ येन, पीतं न किं तदपि दुर्धरवाडवेन ? ॥ ११ ॥ स्वामिन्नल्पगरिमाणमपि प्रपन्नस्त्वां जन्तवः कथमहो ! हृदये दधानाः । जन्मोद्धिं लघु तरन्त्यतिलाघवेन ? चिन्त्यो न हन्त ! महतां यदि वा प्रभावः ॥ १२ ॥ क्रोधस्त्वया यदि विभो ! प्रथमं निरस्तो, ध्वस्तास्तदा बत कथं किल कर्मचौराः ? । श्लोषत्यमुत्र यदि वा शिशिराऽपि लोके, नीलद्रुमाणि विपिनानि न किं हिमानी ? ॥ १३ ॥ त्वां योगिनो जिन ! सदा परमात्मरूपमन्वेषयन्ति हृदयाम्बुजकोशदेशे । पूतस्य निर्मलरुचेर्यदि वा किमन्यदक्षस्य सम्भवि पदं ननु कर्णिकायाः ? ॥ १४ ॥ ध्यानान्जिनेश ! भवतो भविनः क्षणेन, देहं विहाय परमात्मदशां व्रजन्ति । तीव्रानलादुपलभावमपास्य लोके, चामीकरत्वमचिरादिव धातुभेदाः ॥ १५ ॥ अन्तः सदैव जिन ! यस्य विभाव्यसे त्वं, भव्यैः कथं तदपि नाशयसे शरीरम् ? । एतत्स्वरूपमथमध्यविवर्तिनो हि, यद्विग्रहं प्रशमयन्ति महानुभावाः ॥ १६ ॥ आत्मा मनीषिभिरयं त्वदभेदबुद्ध्या, ध्यातो जिनेन्द्र ! भवतीह भवत्प्रभावः । पानीयमप्यमृतमित्यनुचिन्त्यमानं, किं नाम नो विषविकारमपाकरोति ? ॥ १७ ॥ त्वामेव वीततमसं परवादिनोऽपि,

नूनं विभो ! हरिहरादिधिया प्रपन्नाः । किं काचकामलिभिरीश ! सितोऽपि शङ्को, नो गृह्यते
 विविधवर्णविपर्ययेण ? ॥ १८ ॥ धर्मोपदेशसमये सविधानुभावादास्तां जनो भवति ते तरुरप्य-
 शोकः । अभ्युद्गते दिनपतौ समहीरुहोऽपि, किं वा विबोधमुपयाति न जीवलोकः ? ॥ १९ ॥ चित्रं
 विभो ! कथमवाङ्मुखवृन्तमेव, विष्वक् पतत्यविरला सुरपुष्पवृष्टिः ? । तद्गोचरे सुमनसां यदि वा
 मुनीश !, गच्छन्ति नूनमथ एव हि वन्धनानि ॥ २० ॥ स्थाने गभीरहृदयोदधिसम्भवायाः,
 पीयूषतां तव गिरः समुदीरयन्ति । पीत्वा यतः परमसम्मदसङ्गभाजो, भव्या व्रजन्ति तरसाऽप्य-
 जरामरत्वम् ॥ २१ ॥ स्वामिन् ! सुदूरमवनम्य समुत्पतन्तो, मन्ये वदन्ति शुचयः सुरचामरौघाः ।
 येऽस्मै नतिं विदधते मुनिपुङ्गवाय, नूनमूर्ध्वगतयः खलु शुद्धभावाः ॥ २२ ॥ इयामं गभीरगिर-
 मुज्ज्वलहेमरत्नसिंहासनस्थमिह भव्यशिखण्डिनस्त्वाम् । आलोकयन्ति रभसेन नदन्तमुच्चैश्चामी-
 कराद्रिशिरसीव नवाम्बुवाहम् ॥ २३ ॥ उद्गच्छता तव शितियुतिमण्डलेन, लुप्तच्छदच्छविरशोक-
 तरुर्भव । सान्निध्यतोऽपि यदि वा तव वीतराग !, नीरागतां व्रजति को न सचेतनोऽपि ? ॥ २४ ॥
 भो भोः ! प्रमादमवधूय भजध्वमेनमागत्य निर्धृतिपुरिं प्रति सार्थवाहम् । एतन्निवेदयति देव ।

जगन्नयाय, मन्ये नदन्नभिनभः सुरदुन्दुभिस्ते ॥ २५ ॥ उद्व्योतितेषु भवता भुवनेषु नाथ !, ताराञ्चितो विधुरयं विहताधिकारः । मुक्ताकलापकलितोच्छ्वसितातपत्रव्याजात्त्रिधा धृततनुर्ध्रुवमभ्युपेतः ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरितजगन्नयपिण्डितेन, कान्तिप्रतापयशसासमिव सञ्चयेन । साणिक्यहेसरजतप्रविनिर्मितेन, सालत्रयेण भगवन्नभितो विभासि ॥ २७ ॥ दिव्यस्त्रजो जिन ! नमस्त्रिदशाधिपानामुत्सृज्य रत्नखचितानपि मौलिबन्धान् । पादौ श्रयन्ति भवतो यदि वा परत्र, त्वत्सङ्गमे सुमनसो न रमन्त एव ॥ २८ ॥ त्वं नाथ ! जन्मजलधेर्विपराङ्मुखोऽपि, यत्तारयस्यसुमतो निजपृष्ठलग्नान् । युक्तं हि पार्थिवनिपस्य सतस्तवैव, चित्रं विभो ! यदसि कर्मविपाकशून्यः ॥ २९ ॥ विश्वेश्वरोऽपि जनपालक ! दुर्गतस्त्वं, किं वाऽक्षरप्रकृतिरप्यलिपिस्त्वमीश ! । अज्ञानवत्यपि सदैव कथञ्चिदेव, ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्वविकाशहेतुः ॥ ३० ॥ प्राग्भारसम्भूतनभांसि रजांसि रोषादुत्थापितानि कमठेन शठेन यानि । छायाऽपि तैस्तव न नाथ ! हता हताशो, अस्तस्त्वमीभिरयमेव परं दुरात्मा ॥ ३१ ॥ यद्गर्जदूर्जितघ्नौघमदश्रभीमं, अश्रयत्तडिन्मुसलमांसलघोरधारम् । दैत्येन मुक्तमथ दुस्तरवारि दध्रे, तेनैव तस्य जिन ! दुस्तरवारिकृत्यम् ॥ ३२ ॥ ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृताकृतिमर्त्य-

सुण्डप्रालम्बभृद्भयदवक्त्रविनिर्यदग्निः । प्रेतव्रजः प्रति भवन्तमपीरितो यः, सोऽस्याभवत् प्रतिभवं
 भवदुःखहेतुः ॥ ३३ ॥ धन्यास्त एव भुवनाधिप ! ये त्रिसन्ध्यसाराधयन्ति विधिवद् विधुतान्य-
 कृत्याः ॥ भक्त्योल्लसत्पुलकपक्षमलदेहदेशाः, पादद्वय तव विभो ! भुवि जन्मभाजः ॥ ३४ ॥
 अस्मिन्नपारभववारिनिधौ मुनीश !, मन्ये न मे श्रवणगोचरतां गतोऽसि । आकर्णिते तु तव गौत्र-
 पवित्रमन्त्रे, किं वा विपद्विषधरी सविध समेति ? ॥ ३५ ॥ जन्मान्तरेऽपि तव पादयुगं न देव !,
 मन्ये मया सहितमीहितदानदक्षम् । तेनेह जन्मनि मुनीश ! पराभवानां, जातो निकेतनमह
 मथिताशयानाम् ॥ ३६ ॥ नूनं न मोहतिमिरावृतलोचनेन, पूर्वं विभो ! सकृदपि प्रविलोकितोऽसि ।
 मर्माविधौ विधुरयन्ति हि सामनर्थाः, प्रोद्यत्प्रबन्धगतयः कथमन्यथैते ? ॥ ३७ ॥ आकर्णितोऽपि
 माहितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न चेतसि मया विधृतोऽसि भक्त्या । जातोऽस्मि तेन जनवान्धव !
 दुःखपात्रं, यस्मात् क्रियाः प्रतिफलन्ति न भावशून्याः ॥ ३८ ॥ त्वं नाथ ! दुःखिजनवरसल !
 हे शरण्य !, कारुण्यपुण्यवसते ! वशिना वरेण्य ! । भक्त्या नते मयि महेश ! दयां विधाय,
 दुःखाङ्कुरोद्दलनतरपता विवेहि ॥ ३९ ॥ निःसङ्ख्यसाराशरणं शरण शरण्यमासाद्य सादितरिपु-

प्रथितावदातिम् । त्वत्पादपङ्कजमपि प्रणिधानवन्ध्यो, वध्योऽस्मि चेद् भुवनपालन ! हा हतोऽस्मि
॥ ४० ॥ देवेन्द्रवन्ध ! विदिताखिलवस्तुसार !, संसारतारक ! विभो ! भुवननाधिनाथ ! त्रायस्व
देव ! करुणाहृद ! मां पुनीहि, सीदन्तमद्य भयदव्यसनाम्बुराशेः ॥ ४१ ॥ यद्यस्ति नाथ !
भवदङ्घ्रिसरोरुहाणां, भक्तेः फले किमपि सन्ततिसाञ्चितायाः । तन्मे त्वदेकशरणस्य शरण्य !
भूयाः । स्वामी त्वमेव भुवनेऽत्र भवान्तरेऽपि ॥ ४२ ॥ इत्थं समाहितधियो विधिवज्जिनेन्द्र !,
सान्द्रोहसपुलककञ्चुकिताङ्गभागाः । त्वद्विम्बनिर्मलमुखाम्बुजबद्धलक्षा, ये संस्तवं तव विभो !
रचयन्ति भव्याः ॥ ४३ ॥ जननयनकुमुदचन्द्र !, प्रभास्वराः स्वर्गसम्पदो भुक्त्वा । ते विगलित-
मलनिचया, आचिरान्मोक्षं प्रपद्यन्ते ॥ ४४ ॥ युग्मम् ॥

(९) नवमं बृहच्छान्तिस्मरणम् ॥—भो ! भो ! भव्याः ! शृणुत वचनं प्रस्तुतं सर्वमेतद्, ये
यात्रायां त्रिभुवनयुरोराहता भक्तिभाजः । तेषां शान्तिर्भवतु भवतामर्हदादिप्रभावादारोग्यश्रीधृति-
मतिकरी क्लेशविध्वंसहेतुः ॥ १ ॥ भो ! भो ! भव्यलोकाः ! इह हि भरतैरावतविदेहसम्भ-
वानां समस्ततीर्थकृतां जन्मन्यासनप्रकम्पानन्तरमवधिना विशाय सौधर्माधिपतिः, सुघोषाघण्टा-

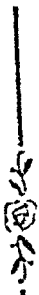
चालनानन्तरं सकलसुरासुरेन्द्रैः सह समागत्य सविनयमर्हद्भट्टारकं गृहीत्वा गत्वा कनका-
 द्विशृङ्गे विहितजन्माभिपेकः शान्तिमुद्धोषयति यथा ततोऽह कृतानुकारमिति कृत्वा ' महा-
 जनो येन गतः स पन्थाः ' इति भव्यजनैः सह समेत्य स्नात्रपीठे स्नात्रं विधाय शान्ति-
 मुद्धोषयामि, तत्पूजायात्रास्नात्रादिमहोत्सवानन्तरमिति कृत्वा कर्णं दत्त्वा निशम्यतां निशम्यतां
 स्वाहा । ॐ पुण्याह पुण्याह प्रीयन्तां प्रीयन्तां भगवन्तोऽहन्तः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनीस्त्रिलोकनाथा
 स्त्रिलोकमहितास्त्रिलोकपूज्यास्त्रिलोकेश्वरास्त्रिलोकोद्योतकराः । ॐ ऋषभअजितसम्भवअभिनन्दन-
 सुमतिपद्मप्रभसुपार्श्वचन्द्रप्रभसुविधिशीतलश्रेयासवासुपूज्यविमलअनन्तधर्मशान्तिकुन्थुअरमह्निमु-
 निसुव्रतनमिनेमिपार्श्ववर्धमानान्ता जिनाः शान्ता. शान्तिकरा भवन्तु स्वाहा । ॐ मुनयो मुनि-
 प्रवरा रिपुविजयदुर्भिक्षकान्तारेषु दुर्गमार्गेषु रक्षन्तु वो नित्यं स्वाहा । ॐ ह्रीं श्री धृतिमतिकीर्ति-
 कान्तिबुद्धिलक्ष्मीमेधाविद्यासाधनप्रवेशननिवेशनेषु सुगृहीतनामानो जयन्तु ते जिनेन्द्राः ।
 ॐ रोहिणीप्रज्ञसिञ्जशृङ्खलावज्रकुशीअप्रतिचक्रापुरुषदत्ताकालीमहाकालीगौरीगार्धारीसर्वास्त्रामहा-
 ज्वालाभानवीरोद्व्याअच्छुत्तामीनसीमहाभानसी षोडश विद्यादेव्यो रक्षन्तु वो नित्य स्वाहा । ॐ

आचार्योपाध्यायप्रभृतिचातुर्वर्णस्य श्रीश्रमणसङ्घस्य शान्तिर्भवतु तुष्टिर्भवतु पुष्टिर्भवतु । ॐ ग्रहा-
 श्चन्द्रसूर्याङ्गारकबुधवृहस्पतिशुक्रशनिश्चराराहुकेतुसहिताः सलोकपालाः सोमयमवरुणकुबेरवासवाऽऽ-
 दित्यस्कन्दविनायकोपेता ये चान्येऽपि ग्रामनगरक्षेत्रदेवतादयस्ते सर्वे प्रीचन्तां प्रीचन्तां अक्षीणकोप-
 कोष्ठागारा नरपतयश्च भवन्तु स्वाहा । ॐ पुत्रमित्रभ्रातृकलत्रसुहृत्स्वजनसम्बन्धिवन्धुवर्गसहिता
 नित्यं चाऽऽमोदप्रमोदकारिणः, अस्मिंश्च भूमण्डलायतननिवासिसाधुसाध्वीश्रावकश्राविकाणां रोगो-
 पसर्गव्याधिदुःखदुर्भिक्षदौर्मनस्योपशमनाय शान्तिर्भवतु । ॐ तुष्टिपुष्टिऋद्धिमाङ्गल्योत्सवाः,
 सदा प्रादुर्भूतानि पापानि शाम्यन्तु दुरितानि, शत्रवः पराङ्मुखा भवन्तु स्वाहा । श्रीमते शान्ति-
 नाथाय, नमः शान्तिविधायिने । त्रैलोक्यस्यामराधीशुकुटाभ्यर्चिताङ्घ्रये ॥ १ ॥ शान्तिः शान्ति-
 करः श्रीमान्, शान्तिं दिशतु मे गुरुः । शान्तिरेव सदा तेषां, येषां शान्तिर्येहे गृहे ॥ २ ॥ उन्मृष्ट-
 रिष्टदुष्टग्रहगतिदुःखमदुर्निमित्तादि । सम्पादितहितसम्पन्नामग्रहणं जयति शान्तेः ॥ ३ ॥ श्रीसङ्घ-
 जगज्जनपद्राजाधिपराजसन्निवेशानाम् । गोष्ठिकपुरमुख्याणां, व्याहरणैर्व्याहरेच्छान्तिम् ॥ ४ ॥
 श्रीश्रमणसङ्घस्य शान्तिर्भवतु, श्रीजनपदानां शान्तिर्भवतु, श्रीराजाधिपानां शान्तिर्भवतु, श्रीराजस-

न्निवेशानां शान्तिर्भवतु, श्रीगोष्ठिकानां शान्तिर्भवतु, श्रीपौरमुख्याणां शान्तिर्भवतु, श्रीपौरज-
 स्य शान्तिर्भवतु, श्रीब्रह्मलोकस्य शान्तिर्भवतु, ॐ स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय
 स्वाहा । एषा शान्तिः प्रतिष्ठायान्नास्नात्राद्यवसानेषु शान्तिकलशं गृहीत्वा कुङ्कुमचन्दनकर्पूराऽगरु-
 धूपवासकुसुमाञ्जलिसमेतः स्नात्रचतुष्किकायां श्रीसङ्घसमेतः शुचि शुचिवपुः पुष्पवस्त्रचन्दनाऽऽ-
 भरणालङ्कृतः पुष्पमालां कण्ठे कृत्वा शान्तिमुद्धोषयित्वा शान्तिपानीयं मस्तके दातव्यमिति ।
 नृत्यन्ति नृत्य मणिपुष्पवर्षं, सृजन्ति गायन्ति च मङ्गलानि । स्तोत्राणि गोत्राणि पठन्ति मन्त्रान्,
 कल्याणभाजो हि जिनाभिषेके ॥ १ ॥ शिवमस्तु सर्वजगतः, परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
 दोषाः प्रयान्तु नाशं, सर्वत्र सुखीभवन्तु लोकाः ॥ २ ॥ अहं तित्थयरमाया, सिवादेवी तुम्ह नयर-
 निवासिनी । अम्ह सिवं तुम्ह सिवं, असिवोवसमं सिव भवतु ॥ ३ ॥ स्वाहा ॥ उपसर्गः क्षयं
 यान्ति, चिद्धयन्ते विघ्नवल्हयः । मनः प्रसन्नतामेति, पूज्यमाने जिनेश्वरे ॥ ४ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्य,
 सर्वकल्याणकारणम् । प्रधानं सर्वधर्माणां, जैन जयति शासनम् ॥ ५ ॥

इति प्रत्यहमसंक्रेशो उत्सवेषु च त्रिसन्ध्य वर्षारभदिने च प्रातश्चतुर्विधश्रीसंघसमक्ष स्मृतं व्यानि
 ॥ समाप्तानि नव स्मरणानि ॥

श्रीगौतमस्वामिरास-

(ढाळ १ ली-भापाछंद.)

वीरजिणेसरचरणकमलकमलाकरवासो, पणमत्रि पभणिसु सामिसालगोचमशुरासो । मण-
तणुवयणेकंत करवी निसुणो भो भविद्या, जिम निवसे लुम्ह देहगेह, गुणगणगहगहीया ॥ १ ॥
जंबूदीव सिरिभरहखित्त खोणीतलमंडण, सगवदेश सेणियनरेस रिउदलवलखंडण । धणत्रर गुब्ब-
रगाम नाम जिहां जण गुणगणसजा, विष्ण वसे वसुभूइ तस्थ, तसु पुहवी भजा ॥ २ ॥ ताण
पुत्त सिरिइंदभूइ भवल्यपसिद्धो, चउदहविजा विविहरूव नारीरसविद्धो । विनयत्रिवेकविचारसार
गुणगणहमनोहर, सात हाथ सुप्रमाणदेह रूप हि रंभात्र ॥ ३ ॥ नयणत्रयणकरचरण जिणवि
पंकज जळ पाडिय, तेजे ताराचंदसुर आकाश भमाडिय । रूवे मयण अनंग करवी सेरुहो निर-
धाडीय, धीरसें मेरु गंभीर सिंधु चंगिसचयचाडिय ॥ ४ ॥ पेल्वि निलत्रमरूव जास जण जंपे
किंचिय, एकाकी कलिभीत इत्थ गुण म्हेल्या संचिय । अहवा निश्रे पुवजम्म जिणवर इणे

आंचिय, रंभापडमागौरीगंगरति । हा विधि वचिय ॥ ५ ॥ नहि बुध नहि गुरु कवि न कोइ जसु
 आगल रहिओ, पचसया गुणपात्र छात्र हिडे परवरिओ । करे निरतर यज्ञकर्म मिथ्यामतिमोहिय,
 इण छळ होशे चरण नाण दंसणह विसोहिय ॥ ६ ॥ (वस्तुछंद-) जंबूदीवह जंबूदीवह भरह-
 वासंमि, खोणीतलमंडण मगधदेस सेणिय नरेस । वर शुब्बरगाम तिहां, विप्प वसे वसुभूइ सुंदर-
 तसु भजा पुहवी सयलगुणगणरूवनिहाण । ताण पुत्त विज्जानीलो, गोयम अतिहि सुजाण ॥ ७ ॥
 (ढाल २ जी-भापा) चरमजिणेसर केवलनाणी, चउविहसंघ पइठ्ठा जाणी । पावापुरी सामी
 सपत्तो, चउविहदेवनिकायहि जुत्तो ॥ ८ ॥ देवे समवरण तिहां कीजे, जिण दीठे मिथ्यामति
 खीजे । त्रिभुवनगुरु सिहासन बइठ्ठा, ततखिण मोह दिगते पइठ्ठा ॥ ९ ॥ क्रोध मान माया मद
 पूरा, जाये नाठा जिम दिन चौरा । देवदुहुहि आकाशे वाजे, धर्मनरेसर आव्या गाजे ॥ १० ॥
 कुसुमवृष्टि विरचे तिहां देवा, चोसठ इंद्र जसु मागे सेवा । चामरछत्र शिरोवरि सोहे, रूपहि
 जिणवर जग सहु मोहे ॥ ११ ॥ उवसमरसभरभरी वरसंता, जोजनवाणि वखाण करंता ।
 जाणेवि वद्धमाणजिणपाया, सुरनरकिन्नर आवे राया ॥ १२ ॥ कांतिसमूहे झलझलकंता, गयण

विमाणे रणरणकंता । पेखवि इंदभूइ मन चिंते, सुर आवे अम्ह यज्ञ होवंते ॥ १३ ॥ तीर तरं-
 डक जिम ते वहता, समवसरण पुहता गहगहता । तो अभिमाने गोयम जंपे, इणि अवसरे
 कोपे तणु कंपे ॥ १४ ॥ मूढा लोक अजाणुं बोले, सुर जाणंता इम कांई डोले । मू आगळ को जाण
 भणीजे, मेरु अवर किम उपमा दीजे ? ॥ १५ ॥ (वस्तुछंद-) वीर जिणवर वीर जिणवर नाणसंपन्न,
 पावापुरी सुरमहिय पत्त नाह संसारतारण, तहिं देवेहिं निम्मविय, समवसरण बहुसुखकारण-
 जिणवर जग उज्जोयकरे, तेजे करि दिनकार । सिंहासण सामी ठव्यो, हुओ सुजयजयकार ॥ १६ ॥

(ढाळ ३ जी-भाषा.) तव चढिओ घणमानगजे, इंदभूइ भूदेव तो । हुंकारो करि संचरिओ,
 कवणसु जिणवरदेव तो ? ॥ १७ ॥ जोजनभूमि समवसरण, पेखे प्रथमारंभ तो । दहदिसि देखे
 विबुधवधू, आवंती सुररंभ तो ॥ १८ ॥ मणिमयतोरणदंडधज, कोसीसे नवघाट तो । वैरवि-
 जित जंतुगण, प्रातिहारज आठ तो ॥ १९ ॥ सुरनरकिन्नर असुरवर, इंद्र इंद्राणी राय
 तो । चित्ते चमकिय चिंतवे ए, सेवंता प्रभुपाय तो ॥ २० ॥ सहसकिरण सम वीरजिण, पेखवि
 रूपविशाळ तो । एह असंभव संभवे ए, साचो ए इंद्रजाळ तो ॥ २१ ॥ तो बोलावे त्रिजग-

गुरु, इदमुद्द नामेण तो । श्रीमुखे संशय सामि सवे, फेडे वेदपण तो ॥ २२ ॥ मान मेल्ही
 मद ठेळी करी, भगते नामे सीस तो । पंचसयासुं व्रत लीयो ए, गोयम पहिलो सीस तो ॥ २३ ॥
 वधवसंजम सुणवि करी, अगनिमुद्द आवेइ तो । नाम लेइ आभास करे, ते पण प्रतिवोधेइ तो
 ॥ २४ ॥ इण अनुक्रमे गणहररण, थाप्या वीर अग्यार तो । तव उपदेशे भुवनगुरु, संजमशु
 व्रत वार तो ॥ २५ ॥ विहु उपवासे पारणु ए, आपणपे विहरत तो । गोयम संजम जग सयल,
 जयजयकार करंत तो ॥ २६ ॥ (वस्तुछद-) इंदभूइअ इंदभूइअ चढिय बहुमान हुंकारो करी
 कंपतो समवसरण पहीतो तुरंत । इह संसा सामि सवे, चरमनाह फेडे फुरंत-वोधिवीज संजाय
 मने, गोयम भवह विरत । दिक्ख लेइ सिक्खा सहिय, गणहरपय संपत्त ॥ २७ ॥

(ढाळ ४ थी-भापा.) आज हुओ सुविहाण, आज पंचेलिमां पुण्यभरो । दीठा गोयमसामि,
 जो नियनयणे अमियभरो ॥ २८ ॥ सिरिगोयमगणहार, पंचसयां मुनिपरिवरिय, भूमिय
 करे विहार, भवियां जण पडिवोह करे ॥ २९ ॥ समवसरण मोझार, जे जे संसा उपजे
 ए । ते ते परउपगार कारण पूछे मुनिपवरो ॥ ३० ॥ जिहां जिहां दीजे दिक्ख, तिहां

तिहां केवल उपजे ए । आप कन्हे अणहुंत, गोयम दीजे दान इम ॥ ३१ ॥ गुरु उपरे गुरुभक्ति,
सामी गोयम उपनीय । इण छल केवलनाण, रागज राखे रंगभरे ॥ ३२ ॥ जो अष्टा
पदशैल, वंदे चढी चउवीश जिण । आतमलब्धिवसेण, चरमसरीरी सोय मुनि ॥३३॥
इअ देसण निसुणेइ, गोयमगणहर संचलिओ । तापसपनरसएण, तो मुनि दीठो आवतो
ए ॥ ३४ ॥ तत्रसोसिय नियअंग, अस्ह इक्ति नवि उपजे ए । किम चढशे दढकाय, गज जिम
दिसे गाजतो ए ? ॥ ३५ ॥ गिरुओ एणे अभिमान, तापस जो मन चिंतवे ए । तो मुनि चढीयो
वेग, आलंबवि दिनकरकिरण ॥ ३६ ॥ कंचणमणिनिष्फन्न, दंडकलसधजवड सहिय । पेखवि
परमाणंद, जिणहर भरहेसरमहिय ॥ ३७ ॥ नियनियकायप्रमाण, चउदिसि संठिअ जिणह बिंब ।
पणमवि मनउछास, गोयमगणहर तिहां वसिय ॥ ३८ ॥ वयरस्वामीनो जीव, तिर्यगजुंभक देव
तिहां । प्रतिबोधे पुंडरीककंडरीकअध्ययन भणी ॥ ३९ ॥ वळता गोयमसाभि, सवि तापस प्रति-
बोध करे । लेई आपण साथ, चाले जिम जूथाधिपति ॥ ४० ॥ खरिखांडघृत आण, अमिअवूठ
अंगुठ ठवि । गोयम एकण पात्र, करावइ पारणुं सवे ॥ ४१ ॥ पंचसयां शुभभाव, उज्ज्वल

भरियो खीरमीसे । साचागुरु संजोग, कवळ ते केवळरूप हुआ ॥ ४२ ॥ पचसयां जिणनाह,
समवसरण प्राकारत्रय । पेखवि केवलनाण, उप्पन्हुं उज्जोयकरे ॥ ४३ ॥ जाणे जिणवि पियूष,
गाजंती घणमेघ जिम । जिणवाणी निसुणेइ, नाणी हुआ पचसयां ॥ ४४ ॥ (वस्तुछंद-) इणे
अनुक्रमे इणे अनुक्रमे नाणसंपन्न, पन्नरह सय परिवरिय हरियदुरिय जिणनाह वदइ, जाणवि
जगगुरुवयण तिणह नाण अप्पाण निंदइ चरमजिणेसर इम भणइ, गोयम म करिस खेउ । छेडे
जइ आपण सही, होसुं तुळा वेउ ॥ ४५ ॥

(ढाळ ५ मी-भाया.) सामिओ ए वीरजिणद पुनिमचद जिम उछसिअ, विहरिओ ए भरह-
वासम्मि वरिस बहोतेर सवसिअ । ठवतो ए कणयपउमेसु पायकमळ संघहि सहिअ, आविओ
ए नयणाणंद नयर पावापुरी सुरमहिय ॥ ४६ ॥ पेखिओ ए गोयमसामी देवशर्मा प्रतिबोध करे,
आपणो ए थिरालादेवीनंदन प्होतो परमपए । वळतां ए देव आकाश पेखवि जाणिय जिणसमे
ए, तो मुनि मन विखवाद नादभेद जिम ऊपनो ए ॥ ४७ ॥ कुण समो ए सामिय देखि आप
कन्हे हु टालिओ ए, जाणतो ए तिहुअणनाह लोकविहार न पालिओ ए । अतिभलुं ए कीधळुं

सामि जाण्युं केवल सागशे ए, चिंतविद्युं ए बाळक जेम अहवा केडे लागशे ए ॥ ४८ ॥ हुं किम ए वीर जिणंद ! भगते भोळो भोळव्यो ए, आपणो ए अविहड नेह नाह ! न संपे साचव्यो ए । साचो ए एक वीतराग नेह न जेणे लालिओ ए, इण समे गोयमचित्त रागवैरागे वाळिओ ए ॥ ४९ ॥ आवंतुं ए जे जलद रहेतुं रागे साहिउं ए, केवल ए नाण उप्पन्न गोयम सहेजे उमाहिओ ए । तिहुअण ए जयजयकार केवलमहिमा सुर करे ए, गणहर ए करेय वखाण भवि-यण भव जिम निस्तरे ए ॥ ५० ॥ (वस्तुछंद-) पढमगणहर वरिसपचास, गिहि-वासे संवसिय तीसवरिस संजम विभूसिय, सिरिकेवलनाण पुण बारवरिस तिहुयण नमंसिय-रायगिहि नयरीहिं ठविअ, बाणुंवयवरिसाउ । सामी गोयम गुणनीलो, होशे शिवपुर ठाउ ॥ ५१ ॥

(ढाळ ६ डी-भाषा.) जिम सहकारे कोयल टहुके, जिम कुसुमह वन परिमल महके, जिम चंदन सोगंधनिधि । जिम गंगाजल लहरे लहके, जिम कणयाचल तेजे झलके, तिम गोयम सौभाग्यनिधि ॥ ५२ ॥ जिम मानसरोवर निवसे हंसा, जिम सुरवरिसिरे कणयवतंसा, जिम महुयर राजीववने । जिम रयणायर रयणे विलसे, जिम अंबर तारागण विकसे, तिम गोयम

गुणकेलि वने ॥ ५३ ॥ पुनमनिशि जिम शशहर सोहे, सुरतरु महिसा जिम जग मोहे, पूरव-
 दिसि जिम सहसकरो । पचानत जिम गिरिवर राजे, नरवरघर जिम मयगल गाजे, तिम जिन-
 शासन सुनिपवरो ॥ ५४ ॥ जिम सुरतरुवर सोहे शाखा, जिम उत्तममुख मधुरी भाषा, जिम
 वनकेतकी महमहेए । जिम भूमिपति सुयबल चमके, जिम जिनमदिर धंटा रणके, तिम गोयम
 लब्धे गहगहेए ॥ ५५ ॥ चिंतामणि कर चढिओ आज, सुरतरु सारे वंछितकाज, कामकुंभ सवि-
 वश हुआओ ए । कामगर्वी पूरे मनकामिय, अष्ट महासिद्धि आवे धामिय, सामिय गोयम अणु-
 सरो ए ॥ ५६ ॥ पणवक्खर पहेलो पभणीजे, मायाबीज श्रवण निसुणीजे, श्रीमति शोभा संभवे
 ए । देवह धुरि अरिहत नमीजे, विनय पहुत्त उवझाय थुणीजे, इण मन्ने गोयम नसो ए ॥ ५७ ॥
 पुर पुर वसतां कांइ करीजे, देश देशांतर कांइ भमीजे, कवण काज आयास करो । प्रह उठी
 गोयम समरीजे, काज समगह ततखण सीझे, नवनिधि विलसे तास घरे ॥ ५८ ॥ चउदह सय
 वारोत्तर वरसे, गोयमगणहरकेवलदिवसे, किओ कवित उपगारपरो । आदेहि मगल एह भणीजे,
 परवमहोच्छत्र पहिलो कीजे, ऋद्धिबृद्धिकल्याण करो ॥ ५९ ॥ धन्य माता जिणे उदरे धरिया,

धन्य पिता जिणे कुल अवतरिया, धन्य सद्गुरु जिणे दिक्खिया ए । विनयवंत विद्याभंडार,
जस गुण कोई न लब्धे पार, विद्यावंत गुरु वीनवे ए ॥ ६० ॥ गौतमस्वामितणो ए रास, भणतां
सुणतां लीलविलास, सासय सुख निधि संपजे ए । गौतमस्वामिनो रास भणीजे, चउविहसंध
रलियायत कीजे, ऋद्धिद्विक्कल्याण करो ॥ ६१ ॥ इति ॥

सर्वमंगलगल्पं, सर्वकल्याणकारणम् । प्रधानं सर्वधर्माणां, जैनं जयति शासनम् ॥ १ ॥

॥ श्रीगौतमस्वामिरास संपूर्ण ॥

श्रीदीवालि-पर्वनुं गणणुं

- नो० २०—श्रीमहावीरस्वामिसर्वज्ञाय नमः—आ पदनुं पहेली रात्रे आठ वागे गणणुं गणनुं.
नो० २०—श्रीमहावीरस्वामिपारंगताय नमः—आ पदनुं गणनुं, वाद श्रीमहावीर निर्वाणना पाछली रात्रे देव वांदवा.
नो० २०—श्रीगौतमस्वामिसर्वज्ञाय नमः—आ पदनी गणवी अने प्रभाते देव वांदवा.

भंगगर्भित — श्री पार्थनाथ — स्तवन

ॐ नमो पार्थप्रभु पदकन्ठे, विश्वचिन्तामणि रत्नरे । ह्रौं धारणेन्द्र पद्मावती, वैरोट्या करो मुञ्ज जलरे ॥ १ ॥
 अण भोय शांति महा पुष्टि द्यो, धृति कीर्ति कान्ति विधायने । ॐ ह्रौं अक्षरशब्दधी, सर्व व्याधी-व्याधी जयरे ॥ २ ॥
 नया अजिता विजया तथा, अपर विजयान्वीता रेवरे । दश दिक्षपाल बहु जक्ष ज्ये, विधा दृवी प्रसन्न होई सेवरे ॥ ३ ॥
 ॐ असिख्याजिहा नमो नम , पुष्टी त्रलोकनो नाथरे । योसक धन्द्र टोले मवी, विनती करे जेडी हाथरे ॥ ४ ॥
 ॐ ह्रौं अर्हु प्रभु पासण्ण, भूलना भवनु भीजरै । जपेथी हरिता हरे हरे, आर्ह भिले सवि चिउरे ॥ ५ ॥
 गौडी प्रभु पास यितामणी, यलणो अहि छत्रो देवरे । नगवर्षलनग जगतो, अतरिक अवती कइ सेवरे ॥ ६ ॥
 ॐ शय्येश्वर पुर भरणो, पार्थ जिन प्रणुत तरु कटपरे । युरे ज्येच दुष्टना प्रातने, सुजस-सौभाग्य-सरि कटपरे ॥ ७ ॥
 ७ ॥ धति ॥

श्रीयुगप्रथामावतार-तपागच्छाधिपति-श्रीजगच्चन्द्रसूरीश्वर-शिष्य-श्रीदेवसुन्दरसूरीश्वर-शिष्य-

श्रीसौमसुन्दरसूरीश्वर-शिष्य.

जयसुन्दर श्रीजिसुन्दरसूरीश्वरेण कृतमिति

॥ श्रीदापालिका-कल्पः-समाप्तम् ॥

